

וללם

האם הם
ניצולים
או
הרוצחים?

שמעון עטיה

זוהרה תנעמי

יחי שיקאגו העליזים באים לתל-אביב

מלחמת הרציחות

שב

סוחרים הסמים

קוראים ירי.

עבוד קוראים ותיקים ומושבעים של העולם הזה, יום שלישי בשבוע הוא "היום של העיתון". זוהי תופעה שמעטים העיתונים יכולים להתגאות בה.

העולם הזה, שמועד הופעתו הרשמי הוא היום הרביעי בשבוע (וזהו גם התאריך הנקוב על גבי כל גליון), נמצא למכירה בימי שלישי בשבוע בשעות הערב, בכמה מקומות מכירה בתל-אביב, כמו ברחוב דינגוף, במגרבי, בתחנה המרכזית ובעוד מספר קיוסקים הפתוחים עד לחצות.

קוראים רבים, שאינם יכולים להתאפק עד ליום המחרת, נוהגים לצאת בימי שלישי כדי לחפש את העיתון. תופעה זו הסכה כבר לחלק מן הנוף של תל-אביב. כך, למשל, משרת מוכר העיתונים מול קפה כסית ברחוב דינגוף, שיירות של נהגים הנעצרים לידו עם מכוניותיהם כדי לקנות את השבועון.

בעבר, בעת שחלק נכבד מתפוצת העולם הזה היה ברחוב דינגוף בתל-אביב, היתה זו תופעה בולטת במיוחד. היו שנים בהן גליון העולם הזה היה אביזר קבוע ביד המסיילים בשעות הערב של ימי שלישי ברחוב דינגוף. במרוצת הזמן השתנה אופי האוכלוסיה של רחוב דינגוף, וגם חוגי הקוראים של העולם הזה חרגו הרבה מעבר לתחומיו. אולם לגבי קוראים רבים נשאר עדיין יום שלישי "היום של העיתון".

לגבינו, הפך העקרון של הופעת השבועון ביום שלישי, כמעט לפולחן. לא פעם עמדנו בפני הפיתוי, של הקדמת הופעת העיתון, כדי לצאת יותר מוקדם בפירסום סקופ שחששנו שילקח מאיתנו; כשם שנסינו לא אחת לדחות את מועד ההופעה ביום, כדי להצליח לכסות מאורע המתרחש ביום שלישי דקא. אבל, להוציא שבועות של חגים ומועדים בהם מוקדמת הופעת העיתון, שמרנו תמיד על המסורת של יום שלישי.

רק פעם אחת הופיע גליון רגיל (היו גליונות מיוחדים של העולם הזה שהופיעו בנוסף על הגליונות הרגילים) במוצאי-שבת. היה זה בשנת 1961, כאשר בגלל הגבלת הצנזורה נאלצנו להוציא את העיתון עם הגילוי על מעצרו של ה"ר ישראל בר כחשוד בריגול, רק במוצאי-שבת. אולם הקוראים, שקיבלו הודעה מיוחדת על הקדמת הופעתו של השבועון, המתו לו בדינגוף כבר בשעות אחר-הצהריים. היה זה מחזה שלא יישבח, כשאלפי אזרחים ממתינים להופעת העיתון, חוטפים אותו מידי המוכרים בהתרגשות ברגע בו הגיעו הגליונות למקום.

החל מהשבוע הבא תישבר המסורת של יום שלישי. העולם הזה ייצא אומנם למכירה ברחבי הארץ מדי יום שלישי בשבוע, אבל בתל-אביב אפשר יהיה להשיגו כבר בשעות הערב של יום שני. הגורם לשנייה זה הוא טכני בלבד. הדפוס בו הודפס העולם הזה במשך שנים רבות, דפוס שהם, שהוא הדפוס השני שהוקם בתל-אביב, עלידי משה שהם ז"ל, עומד להיסגר. החל מהשבוע הבא יודפס העולם הזה בהדפוס החדש, בעיות אירגוניות הקשורות ב-

סדרי עבודה בדפוס זה, מחייבות אותנו להקדים את הופעת העיתון.

קוראיו המושבעים של העולם הזה ודאי יתרגלו, כמונו, להיות מדי שבוע יום אחד קודם, עם העיתון המוגמר.

★ חתונה במשכחה

מאורע ראשוני אחר בחיי המערכת התרחש בתחום שונה לגמרי. בי שנות קיומו של העיתון נולדו לא מעט רומנים בין כותלי המערכת. עשרות ה' עובדים, החל בעיתונאים וכלה במזכירי רות, שעברו דרך המערכת, ידעו לא רק לעבוד בה אלא גם לאהוב בה. היו רומנים בין עובדים והיו כאלה שנולדו בין כותבי העיתון לבין נושאי סיפוריהם. לא פעם אנחנו מצטערים על שאיננו יכולים לפרסם סיפורים מופלאים המתרחשים מסביב לעיתון.

השבוע, בפעם הראשונה, חגגנו חתונה "משפחתית", תוצאה של אהבה ש' נולדה בין כותלי המערכת. יוסי שגון (27), הגרפיקאי של המערכת, הכיר את דורית ברגר (21), שעה שהחלה לעבוד במחלקת התשובות של מינהלת ה' עיתון. באחת ההפסקות בעבודה הוא הזמינה לביתיקה סמוך. בפעם נוספת הם יצאו יחד להצגה יומית. פעם אף ערכו התערבות על לעיסת גומי-לעיסה. יוסי קנה לדורית חבילה של 500 כדורי גומי לעיסה ודורית התחייבה לחסלם תוך שבוע. היא זכתה בהתערבות.

ההוצאה לא הפחידה את יוסי במיוחד. עובדה: השבוע, אחרי מספר חודשי חברות, הוא נשא את דורית לאשה.

יוסי ודורית שגון ביום חתונתם

אל תרע

הרחק מן ההמון הסואן

והלחות הדביקה לבילוי

חופשה משפחתית בדרום היבש

במצדה

חופשה משפחתית

במלון גלי-זוהר' מיזוג אויר פנסיון מלא החל במחיר 234 ל"י

באילות

חופשה משפחתית

בקרוואנים ממוזגי אויר ללא כלכלה החל במחיר 290 ל"י

בשרם-א-שייח

חופשה משפחתית

פנסיון מלא בביתנים ממוזגי אויר שרותים נפרדים החל במחיר 588 ל"י

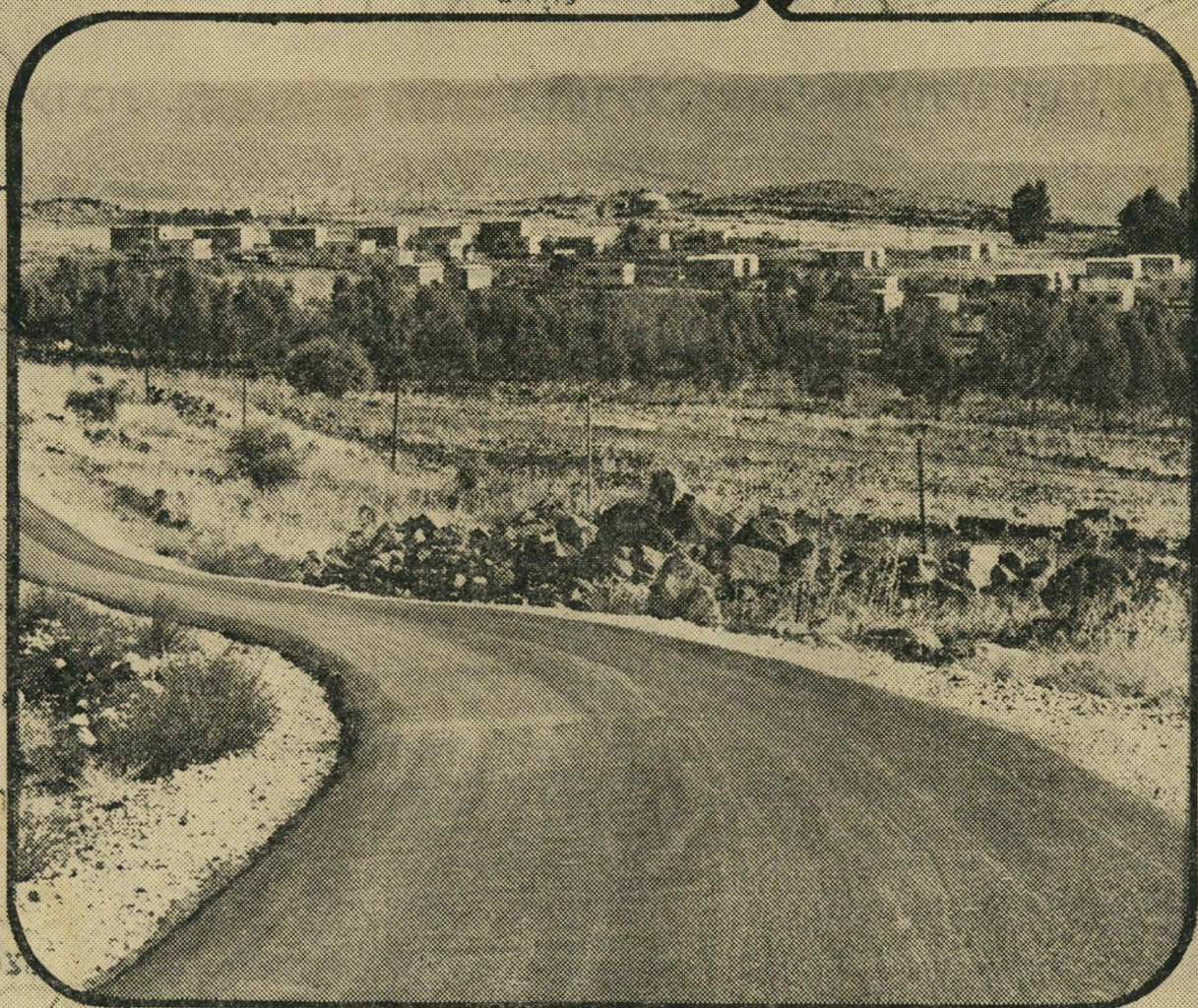
המחירים כוללים טיסה

פרטים: במשרדי ארקע ואצל סוכני הנסיעות

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש להודיע על כך שבועיים מראש, על-מנת למנוע עיכוב במשלוח העיתון למען החדש

אלמגור

אגד מגיע לאלמגור כל יום
אגד מוביל בכל הדרכים

אלמגור

מושב(תנועת המושבים). נוסד כהאמות ב-1961.
 בגליל העליון. באיזור כורזים הקדומה הצופה אל
 ים-כנרת. כ-14 ק"מ מראש-פינה. השם-לציון רוח
 הגבורה של המתישבים.
 במקום אנדרטה לשבעה שנפלו בקרבות.

"אגד" זקוק למחירים מציאותיים

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1971

מוטעם מערכת **העולם הזה** ו"אורלי", יצרני עגלות וריהוט לילדים

זהבה חזון
בת 5, גבעת אולנה א', חדרה

יובל טראובה
בן 4½, רחוב האורנים 8/א, קריית ביאליק

גלית עופר
בת 4, רחוב פומבדיתא 2, תל-אביב

תוכנית אמנותית

מנחה ומגיש

מייק בורשטיין

משתתפי המחזמר לילדים

"עלילות פופיי"

ג'ורג' אברהים

(סמי וסוסו)

גליה ישי

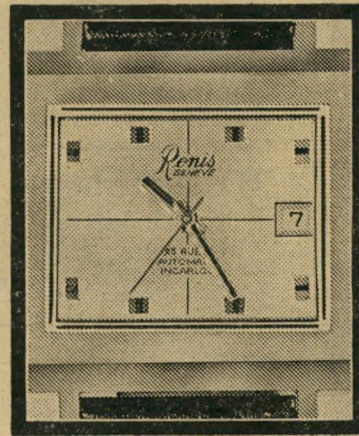
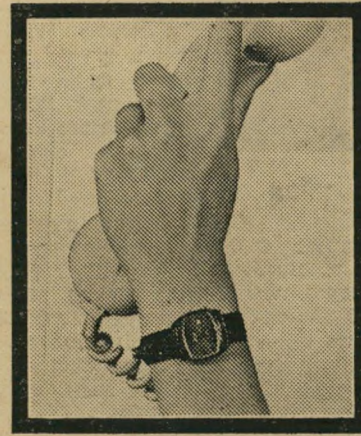
פאוסט הקוסם

בחולות

הסבון ללא סבון Tanya

אם יש לך בבית צמר או צמרית — לא פחות מקסימים — שילחי את תמונותיהם בציון השב, הכתובת והגיל, אל מערכת "העולם הזה", ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה). עריפות תינתן לתמונות בשחור-לבן. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל ארבע עד שבע.

על
כל
יד,
לכל
כיס
שעון-

Penis

**מעתה שעון שוויצרי מקורי החל
מ-85 ל"י*!**

"דניס" - השעון השוויצרי המקורי הגיע לישראל מבית היוצר הראשון בעולם בתעשיית השעונים. מבחר עצום של דגמים חדישים, אוטומטיים, אלגנטיים וספורטיביים - בעיצוב מרהיב ובצבעים שונים. לאשה, לגבר, לנערה ולנער... הדגמה ומכירה בחנויות המובחרות ברחבי הארץ. אחריות ושרות ע"י מעבדות "שרות בינלאומי" בת"א.

*מחיר מומלץ

Penis
כיס השעון השוויצרי לכל כיס!

מכתבים

מדוע הוזמן

"מין" לקאן

ישראלים לא מובחרים אחדים — ומהל-
החשבוניות הבעייתיות שלכם בראשם — לא
חיבבו במיוחד את הרעיון, שדוקא הסרט
מין הוזמן השנה לפסטיבל קאן, בעוד ש-
קרטים ישראלים אחרים נדחו.

בדו"ח נרגש מקאן (העולם הזה 1760)
קפץ הגיבור הנ"ל מעורהפיל שלו בתקווה
למעט בערך ההזמנה. בן-השאר טען, כי
מין הוזמן לקאן "רק בגלל שנפסל על-ידי
הצנזורה". וזאת על
סמך דברים, ש-
נאמרו לו, כביכול,
על-ידי מנהל פס-
טיבל-הבמאים במ-
קום.

אבירן

על פיקפוקי ה-
מנומס (העולם הזה
1761), אם קויימה
בכלל שיחה כזאת,
יצא גיבורכם מתקן-
העולם בתישפוכת
פלכאית (העולם ה-
זה 1762), שלצערי
ולצערם של רבים
מקוראים לא אפשרתם לי להגיב עליה מ-
חוץ למיסגרת מדור חביב-כשלעצמו זה. ל-
פחדן בן-אמוץ, למרות הטפותיו הרעשניות
בזכות חופש-ההתייחסות — ובניגוד מוזר לעמ-
דת השבועון עצמו בגידון — יש אצלכם,
משום-מה, חסינות מסויימת מפני יוזמות-ערי-
נוש מבחוק.

בינתיים קיבלתי מפאריס את המיברק הבא
מפיר-הגרי דלו, מנהל פסטיבל-הבמאים ב-
קאן, שאיתו שוחח, כביכול, גיבורכם.
"קיבלנו את מכתבך. איננו מכירים אישית
את דן בן-אמוץ. בחרנו בסרטך בשל טיבו.
מדווחים עליך לעיתונות הישראלית. מכתב
בדרך. אלפי טליחות על האחרון. בידיות,
דלו, איגוד במאי-הקולנוע."

עד כאן העובדות בעניין מין וקאן.

כל השאר, עם כל הכבוד, הריהם הגיזו
הפרטים של גיבורכם, אשר לפחות בשלב
זה של התפתחותו ההגותית אינם ראויים
עדיין לתגובה כשלעצמם.

דויד אבירן, סרטי המאה השלושים, ת"א

משברים, הבטחות

בטלוויזיה הישראלית

שורה של משברים פנימיים תופסת עתה
את המקום הראשון בטלוויזיה הישראלית,
כשלעצמם, במקום האחרון, עומדים הבט-
חות שוות.

עוד בתחילת ה-

שנה החליט מנכ"ל

רשות השידור שמו-

אל אלמוג, לחון את

בעלי המסך הקטן

שאינם שומעים ער-

בית, ולהצמיד תר-

גום עברי לגוף ה-

סרטים הערביים ה-

מוצגים בערבי שב-

תחת. הצופים הרעו-

להחלטתו זו של

אלמוג.

אך משום מה עד

היום, מופיעים ה-

סרטים ללא התירגום המובטח.

אבנר מוספי, ראשון לציון

מוספי

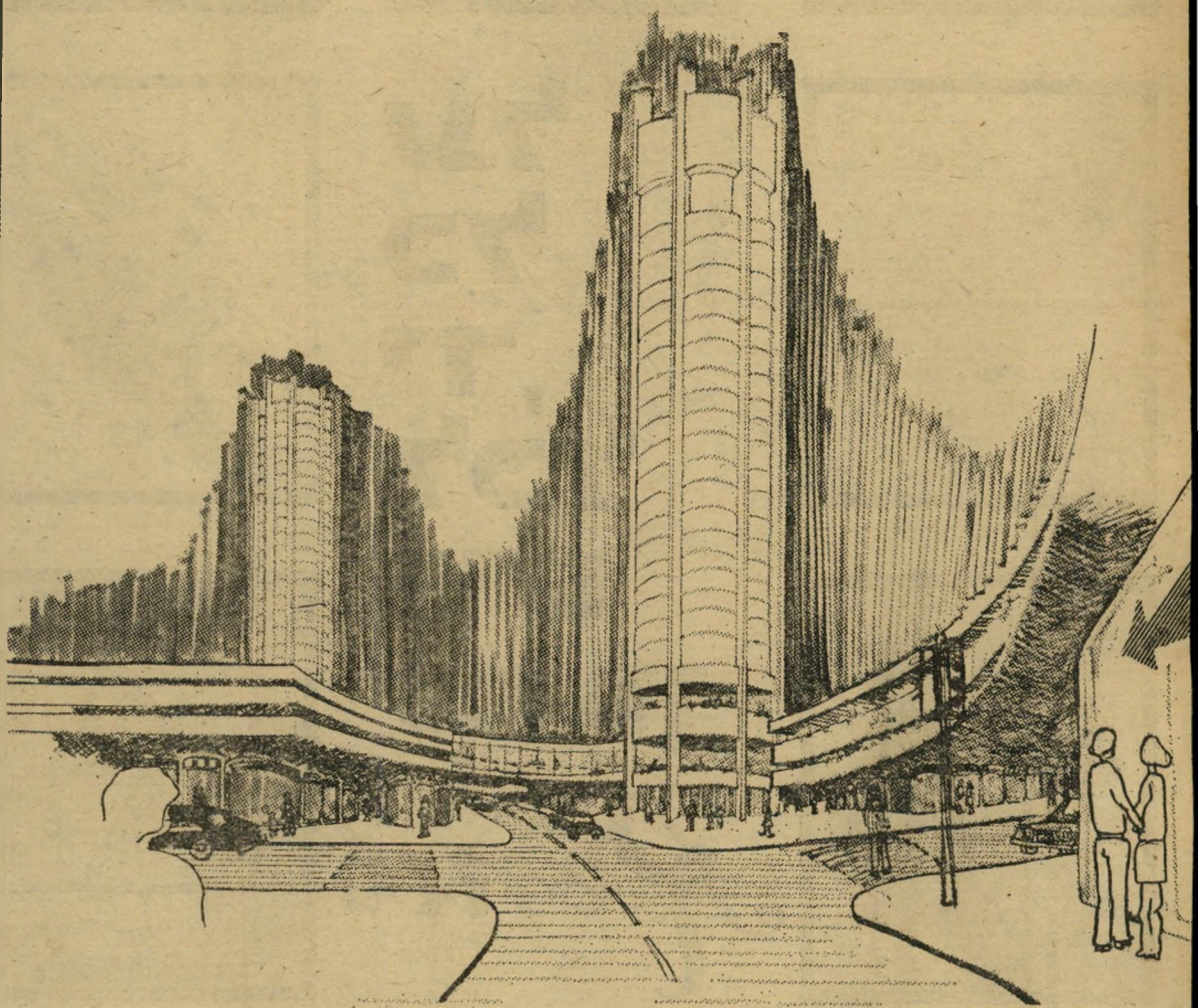
מזריטוב

רב ראשי דאשכנזים

לא יכולתי כל הוזמן להבין: מה גרם ל-
סבל לעדה האשכנזית בירושלים, זה יותר
מעשר שנים. ורק היום נודעה לי הסיבה:
לא היה רב ראשי לעדה האשכנזית בירוש-
לים. באמת איך מפקירים את הציבור האש-
כנזי ללא רב ראשי?

כי איחוד העם יבוא רק כשהיו שני
רבנים ראשיים בכל עיר ועירה. עשרה חב-
רה קדושה ועוד כל מיני "שלנו-ושלהם"
זה באמת יפתור כל הבעיות של עם יש-
ראל בארץ, ונהיה לעם אחד בלי "פנתרים
שחורים ולבנים", בלי "שמור לי ואשמור
לך" והעיקר הרב הראשי האשכנזי יעמוד
בתוקף וישגיח שיהודי אשכנזי חס ושלום
לא יגיד בזמן התפילה "ויצמח פורקונא ו-
קרב משיחא" או "משבחם-ואומרים" כעת
(המשך בעמוד 8)

DIZENGOFF CENTR

מרכז זה יכלול שלושה מגדלי מלונות,
גשר מרהיב-עין מעל לרחוב דיזנגוף
ושטח מסחרי נרחב שבו יוקמו
בתי-העסק הנאים ביותר בישראל
הוא יהיה כולו ממוזג אוויר
(לרבות הרחובות הפנימיים) ויהיו בו
מקומות חנייה ליותר מאלף מכוניות.

מקום המבוקש ביותר בישראל
לקרן הרחובות דיזנגוף-המלך גורג
מין כיכר דיזנגוף והיכל-התרבות,
שטחה של "שכונת נורדיה"
זונה אריה פילץ מרכז ענקי חדש
מסחר ולתיירות,
רמת ביצוע מעולה;

החלה ההרשמה

לרכישת שטחים מסחריים ב"דיזנגוף סנטר"

במשרד המכירות, רחוב שלום עליכם 5, פינת רחוב הירקון, תל-אביב.

לקבלת פרטים, טלפונים: 59760, 56848. משרד המכירות פתוח מ-9 בבוקר עד 1 בצהריים ומ-4 אחה"צ עד 8 בערב.
הכניסה למכוניות מרציף הרברט סמואל ליד שגרירות ארצות-הברית. חנייה מובטחת.

המרכז של המרכז

סרטם ולילום

■ מצביחן מדרגה ראשוני זה הוכרז השבוע בשכונת נווה-מגן שבירושלים. הסיבה: היקף של אלוף פיקוד המרכז, רחבעם (גנדי) זאבי, נמלט מחצר ביתו ודילג אל צמרות העצים. מייד התארגן במקום מירדף בפיקודו של גנדי וכמה משכנים, שנימשך כמה שעות — רובו על העצים.

■ לא תמיד יש לשרים היקף לקרא מראש את הנאומים שמכונים להם, וזה יכול לגרום לתקלה. בייחוד אם הם כתובים בכתב חסר. כך קרא השבוע שר-השיכון **זאבי שרף** את היקף נאום השנתי הגדול על משרדו, כאשר הגיע למילה „תותר“. הוא נעצר ולא ידע אם להגיד „תותר“, מלשון להתיר, או „תותר“, מלשון להותיר. עור לו **מנחם בגין**, שניחש לפי ההקשר, שהכוונה היא שלא „תותר“ בעיית שכונות-העוני.

■ חברי-כנסת קוראים קרי-אורייתיים בישיבה, תוך דיבור לתוך המיקרופונים הקטנים. היקף מותקנים על שולחנותיהם. לכן לא קל, לפעמים, לנואם לדעת מי קורא לו קריאת-ביניים. היקף שבוע, כאשר נאם **פינחס ספיר**, קרא לו משהו קריאת-ביניים. ספיר חפץ, לא מצא, ושאל: „מי זה שואל?“ השיב לו ח"כ איסר הראל, ממקומו, „אני!“ שאל ספיר: „מי זה אני?“ השיב הראל: „אני, איסר.“ עזרו לו כמה חכמים מי ספיר הורות: „איסר הקטן.“

■ לפינחס ספיר היתה היקף שבוע הצעה איך לנצל את החורף הגדול: „מתחיל החופש היקף גדול, מדוע לא תיקח הכנסת את 120 חבריה לסיורים בין אילת וקריית-שמונה, כדי ש-החברים ידעו על מה מדברים בכנסת.“

■ האיש שדיבר הרבה ובי חופשיות גמורה נגד חופש היקף דיבור, במיסגרת מלחמתו בעיר תל-אביב ושנבחר בשבוע שעבר למזכיר מפלגת העבודה, **יש ראל ישעיהו**, ניסה לתקן את הרושם השלילי שעשו בי-ומנו דבריו על העיתונות. בי-ראל **לך כסף**, אמר ישעיהו: „...לא התבטאלי נגד העיתונות. אפשר להגיד שהיה ניסוח בלתי מוצלח של דברי, ואני בן-אדם בסך הכל, בן-אדם יכול בניסוח דבריו להקדים מילה אחת לי-שנייה ותתקבל אי-הבנה. אני בעצמי כותב בעיתונים, קורא עיתונים מהיום הראשון שהכרתי את עצמי, ואני מאמין כמה שקוראים חופש ההתבטאות. חור-פש העיתונות וחופש ההתארגנות. מאמין בזה, חי מזה.“

■ ליו"ר מועצת-המנהלים של בנק לפיתוח התעשייה ויועץ שר המיסחר-התעשייה **משה זנדר ברק**, יש בעיות לשון. לפני שנתיים, הוא נסע לחצי שנה לאנגליה כדי לשפר את האנגלית שלו. עתה, כשהוא מועמד ל-תפקיד נגיד בנק ישראל, עומד ונזכר לצאת שוב לחו"ל לי-השתלמות באנגלית.

■ למשפחת מאזנים היתה השבוע שמחה כפולה. בו ביום בו חגגה י"ר **שולמית קרייטלר** את יום-הולדתה, נתמנה בעלה, **הנס קרייטלר**, לסרפוסט מן המניין — הראשון שעבר על כל השלבים בארץ. זוג הפסיכולוגים, העורך מחקר משותף, חגג את היום בהעברת הספרייה מחדר לחדר.

■ אורי זוהר לא נרגע עדיין מפרשת מעצרו והוא ממשיך מידי ליל שבת לספר על צופים בערב הראיונות שלו על קורותיו בתוככי בית המעצר. השבוע סיפר זוהר מדוע מכינים את המכונית המעבירה ציורים בשם פוסטה: „העצורים שבפנים הם המכתבים והמכונית היא הדואר המעביר אותם.“

■ באותו ערב ערך **שמר אל שי**, כמינהגו, חידון לי-שלושה זוגות נשואים. בתום החידון חולקו פרסים. הזוגות שזכו בפרס הראשון והשני קיבלו כל אחד קופסת תמרו-קים וירדו מהבמה. הזוג שי-הגיע למקום האחרון נשאר על הבמה כדי לקבל את הפרס הי-שלישי — שעלה בערכו על הי-פרסים הראשונים. על הגבר שי-בוג העמיסו קופסאות שמיר-רים, חבילות סבון, אבקות כבי-סה, צוגה, בלוזים, ליפה לניקוי כלים, 30 ביצים ותרגולת חיה, שחרגה מהוראות הכמאי והטי-לה מרוב פחד ביצה על הבמה.

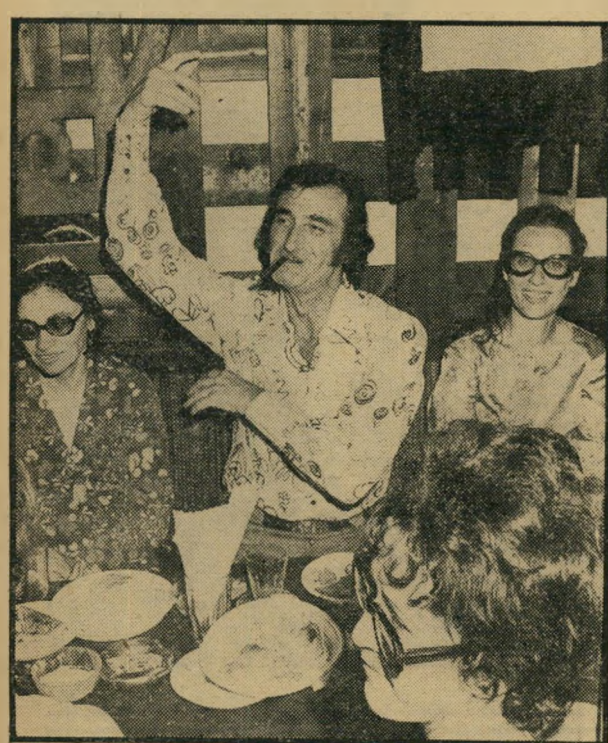
■ בכלל, מתברר שערבי היקף ראיונות שנפסקו לפני למעלה

קלוד באר (מימין) הבמאי היהודי-צרפתי שביקר השבוע בארץ, מתכנן מזה חצי שנה להפיק בארץ סרט בשם „רומיאו ויוליה בירושלים“, שיספר על אהבה בין יהודיה וערבי. בביקורו בארץ הוא פגש בעמוס קינן, שסיפר לו כי כתב סיפור על נושא זה ונתן לאריק לביא (משמאל) לכתוב תסריט. עמוס הפגיש את אריק וקלוד, ואחרי שיחה של שעה, הסכים באריק לתסריט, והבטיח לשלוח לאריק לביא 100 אלף דולר — כדי שהוא יוכל להתחיל ביצירת הסרט.

מכירה. מוכר העיתונים הנפגעים מיהר ללחוץ את ידו של פנקס, החל לשבח את העיתון ולהת-לונן גם יחד, על מיעוט תמונות הוימה בעיתון. דני הבטיח לת-קן את המעוות. תוך דקות ספורות התקלה במקום קהל רב, ששמח לפגוש באופן אישי את האיש המוציא לאור עיתון כה נועז ואירוטי. בקושי הצליח דני הנבון להיחלץ מהמקום.

■ רבים מצופי הטלוויזיה תמהו כשראו את קריין החדש **רם עברון** מגיש את החדשות בטלויזיה כשהוא מר-כיב משקפיים. שכן רמי אינו מרכיב משקפיים בחיי היום-יום. מסתבר שהמשקפיים צורפו לי-פניו אחרי שמאפרי הטלויזיה אמרו לו שפניו שטוחים מדי ולא יתקבלו יפה על המסך היקף. רק אחרי נסיונות רבים התברר שמשקפיים עשויים לה-ציל את המצב.

גדעון זינגר כוכב ההצגה האירוטית „מחברות חח-שק“, חוגג את הצלחתו הגברית בהצגת הבכורה, במסיבה ב„קינגס קלאב“, כשהוא זוכה להערצת הנשים.

מונה זילברשטיין ישבה השפוע ב„פאב“, כשני-גש אליה אחד האורחים והציג עצמו כגיל דיוריה (מימין למונה), עיתונאי-קולנוע מצרפת ואיש יחסי ציבור של המפיקים הגדולים בצרפת, ואמר לה: „את הבחור רה הכי יפה שראיתי בישראל. מתאים לך להיות שחקנית קול-נוע.“ הוא הציע לה מייד תפקיד בסרט צרפתי שיוסרט בקרוב.

מקס פריש, כתב עלי חיים **המזל**: מעניין מי הוא זה שי-הטעה את אברהם מור לתיאט-רון.

■ בתום שבוע הסרט הי-צרפתי חזרו רוב הכוכבים, במי-אים ומפיקים שבאו מצרפת, לי-ביתם, מלבד שניים: **דניאל ז'רין** המתאושש מהתקף-הלב והשחקן **רוז'ה חנין** המוכר מתפקידיו הגדולים שהוא ממלא בסרטים. רוז'ה, שהוא יהודי וי-גיסו של מנהיג השמאל בצרפת **פרנסואה מיטראן**, החליט להישאר כמה ימים נוספים בי-ארץ כדי לעבוד בקיבוץ רגבים.

■ דניאל ז'רין, המאושפז בבית-החולים דונולו ביפו, היה מלא התפעלות והערכה לשכנו בחדר. „האיש הזה הוא יוצא מן

משנה מפני שהקהל העדיף לש-בת בבית ולראות טלוויזיה, חור-שו עתה עלייך שלוש-החלו-צים בנושא: **דן בן-אמון**, שמואל שי ואריה **אבנר**, אך בשינויים גאוגרפיים. במקום בבתי המלון היקרים, מראיינים השלושה באולמות יותר זולים והערכים נושאים אופי יותר ביזורי.

■ הקונסוליה הראשונה אחי-רי 2000 שנה נפתחה השבוע באילת, עלייך קונסול שבדיה בישראל, **ג'קי פרגר**, שהוא גם סגן ראש עיריית אילת.

■ בתוכנית שחקן מגיש את עצמו בגליציה-ל. סיפר השבוע השחקן **אברהם מור** על הי-ביקורת הקטלנית הראשונה שי-קיבל: „אחרי הצגת אנדורה של

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

כרור לי ולכם למה דרושים שני רבנים ראשיים.

כעת בקשר "למחקר מדעי מוכיח" (העור למ הזה 1760): כידוע יש שלושה מיני שקר: שקר — כוזב ומחקר סטטיסטי. מה פתאום אין בכלל לשבועון הזה קוראים מעל גיל 55, סוף כל סוף מצאתם אחד לרפואה את ה' אלכסנדר זרחין (העולם הזה 1762). ובכן אני יליד 1904 התום הרבה שנים על "השבועון המסויים הזה" ומשלם מראש כל שנה עבורו. ועוד אין קוראים, ולא רק אני, חברים בגילי מחכים אצלי בתור לקבל ממני את השבועון ומאוד נהנים ממנו.

זלמן פורן, ירושלים

תחרות

הצינומים

רצופה לתחרות הצינומים שלכם התמונה, אשר צולמה בבית-החולים קפלן (בו אני עובד). החיצים מורים על הדרך לבית-כנסת ולמרפאה לבריאות הנפש.

תרתי דסתר, או שמא, זה משלים לזה?

רענן דין, רחובות

● הקורא רענן לוי מרחוב השרון 3 רחובות, זוכה בפרס המדור בסך 10 ש"ח.

השמאל החדש

מי מכיר — מי יודע?!

אני חושב שהתופעה המאכזבת והמייאשת ביותר בעולם היום — היא מה שידוע

הבדיחות של בגין

ביום רביעי, ה'25.6, שמענו ברדיו כי בעת גאומו של ח"כ מנחם בגין בפני סטודנטים, הוא הרגיע אותם באומרו להם: "אל לנו להבהל מהכרתו של סאדאט כי הוא מוכן להקריב מיליון חיילים. במיליון יש הרבה אפסים."

מה אתה אומר בגין? באמת? לא ידענו.

ובמאה אלף יש אפסים? אולי פחות, אבל יש. לכן את אותה חוכמה אפשר להגיד כי קשר לכל צבא בלי יוצא מן הכלל. ואם בבדיחות עסקינות, משמע שהמצב איננו חמור כל-כך, ואם הוא איננו חמור כל-כך אז מה ולמה יש לפזר את הכנסת. ואם המצב הוא אכן כה קריטי עד כי יש לפזר את הכנסת, אז אולי תסביר לי סטודנטים במה המצב הוא כה קריטי בי מקום להשתעשע בבדיחות על חשבון משהו אחר.

או שאולי כלל לא מעניין אותך מה שאתה אומר אלא מעניינות אותך מחיאות הכפיים שיבואו לאחר מכן והכותרות כי צירוף התמונה למחרת בעיתונים, או אני מציע לך להחליף את מקצועך ולהיות מנהל-החקיקה וכו' — שם ודאי תצליח יותר.

יעקב טימברג, תל-אביב

המוין

של אבירן

בהקשר לפולמוס בין דן בן-אמוץ לבין דויד אבירן אודות הסרט מין (העולם הזה

תמונת השבוע

היגרים בעזרת מטוסים סובייטים וטייסות מצריים — השמאל החדש הפגין נגד הי כיבוש הישראלי של אדמות ערביות. בצ'כוסלובקיה — נאנס עם ה' מנסה להשתחרר מכבלי-השיעבוד המזויני ו' אידיאולוגי ע"י 500 אלף פולשים סובייטיים יידישתיים בשם אחת-עשר סוציאליס-טית — והשמאל החדש שוב עולה על בריקדות רק כדי שאמריקה תוציא את כל 500 אלף חייליה מויאטנאם. והיום! צבא פקיסטני משמיד מיליוני בנגלים שואפי עצמאות ומה אומר על כך השמאל החדש? כלום!

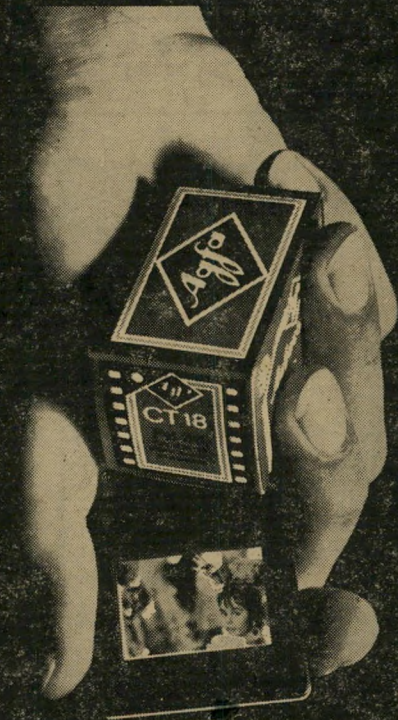
גיל דגני, גבעתיים

בשם אירגון השמאל החדש. הספקנו להתרגל לעובדה המרה שהעולם כולו על אירגוני ומיסדיו עובר בשתיקה מרגיזה על דיכוי ורצח עמים. אולם כאשר התחילו להופיע בזירה אני שני הצעירים והמבטיחים של השמאל-החדש חשבנו כולנו הנה ארטרטו הופיעו ה' מהפכנים האמיתיים שיילחמו בכל תופעות אי-הצדק באשר הם! אולם מה קרה בעצם עם אותו שמאל-חדש? בעירק — הפציעו מטוסים מתור צרת סובייטית את הכורדים הלוחמים בעד זכויותיהם הלאומיות — השמאל החדש הפגין נגד ויאטנאם. אנשי ביאפרה נטבחו בהמוניהם ע"י

הסרט שלך לשקופיות יפהפיות בצבע נאמן לטבע Agfacolor CT 18 סרט הצילום של צלמי הצמרת

AGFA-GEVAERT

על לא נוראלי!

תקליט ארוך נגן 12 סטראו שירים בצבעים טבעיים

ניתן כשי-חנים לכל הקונה ביולי ואוגוסט בלבד שני סרטים Agfacolor CT 18 לשקופיות צבעוניות. תקליט זה הופק במיוחד למען חובבי הצילום וכולל 12 ממיטב השירים הישראליים החדשים והאהובים ביותר: "מתוק מתוק" עם יגאל בשן ולהקת פיקוד צפון, "שבחי מעוז" של געמי שמר בביצוע להקת פיקוד דרום,

"הבן יקר לי אפרים" עם להקת הגז"ל, רבקה מיכאלי ב"בים בם בום", אילנית בכר אחרי חצות, "יש לי אהוב" בסירת חרוב" של להקת פיקוד דרום וכן שירי "השלושרים" אילנה רובינא, יורם ארבל, ששי קשת ועוד.

אילו אפשר היה להשיג תקליט בלעדי זה בחנויות התקליטים, היה מחירו 17.90 ל"י, אך לרוכשי סרטי CT 18 Agfacolor CT 18 הוא ניתן כשי חנים — לתוספת הנאה.

אם עוד לא ניסית את סרטי השקופיות

הצבעוניים של אגפא, זהו הרגע בו כדאי לך לעשות את הנסיון ולהיווכח בעצמך מדוע צלמי הצמרת מעדיפים אותם על כל האחרים.

עם אגפא זה מצליח!

רחצה לילית פנטסטית — "כיף חיים" בבריכת גלית!

ערב ערב משעה 7 עד 11 בלילה פרט לערב שבת ומוצ"ש

היה זה אחד מאותם רגעים, שכל אדם זוכר אותם לנצח. ברחבי העולם, קסאו מאות מיליונים, כאשר עשרות תחנות שידור, בשבעים לשון, בישרו על שלוש ה- גופות הדוממות שנמצאו בחללית הסובייטית סויוז 11, כאשר נפתח הצוהר שלה, לאחר נחיתה, עלידי צוות-החילוץ. לאותו שבריר שנייה, נפלו המחיצות בין תושבי כדור הארץ, והם הפכו לרגע, לבני גזע אחד, אחים למשפחה אחת, המאכלסת פיסת אדמה ועירה בחלל, פיסת אדמה ה- הולכת ומאבדת את כושרה לספק חיים ליושביה.

באותו שבריר שנייה, הצדיעו תושבי הכדור לזיכרם של שלוש החלוצים, ש- נפלו במסע הנצחי להרחבת אוסקיו של הגזע האנושי.

ארה"ב

המאבק על חופש

העיתונות — לא נסתים

בקרב אחד, זכה השבוע חופש העיתונות לניצחון, במאבק הנצחי בינו לבין הממשל — המנסה, מסיביו, להגבילו — כאשר בית-המשפט העליון סירב להיעתר לבקשת הממשל לאסור את פירסום מיסמכי ויאט- נאם. אולם בקרב אחר, נמשכו הנסיונות להגביל חופש זה.

סערה אדירה. היה זה כאשר ועדת מיסנה של בית-הנבחרים האמריקאי המליצה בפני הבית להעמיד לדין, באשמת ביד- יון, את פרנק סטאנטון — נשיא ס.י.ב.אס., אחת משלוש חברות השידור הגדולות ב- אמריקה.

הסיבה לצעד הנדיר: הסרט הדוקומנטארי כיצד מוכר הפנטאגון את עצמו לאמריקאים, שהוצג בטלוויזיה עלידי החברה. הסרט עורר סערה אדירה ברחבי אמריקה, לאחר שגילה כיצד משקיע הפנטאגון תקציבים אדירים כדי ליצור לעצמו תדמית רצויה בציבור. סטאנטון נתבע עלידי ועדת-המיש- נה להמציא לה את כל החומר השייך ל- סרט ואשר לא הוסרט. סטאנטון סירב, בטענה כי כעיתונאי הוא רשאי להגן על מקורותיו, בהסתמך על התקון הראשון של החוקה האמריקאית.

סילופים. הסיבה לתביעתה של ועדת המיסנה לספק לה את החומר, היתה ה- האשמה שחוגי הפנטאגון העלו נגד ס.י.ב. אס., לפיה ערכה החברה את השאלות וה- תשובות, וחלק נוסף מהחומר, בצורה כזו, שמשמעות הדברים סולפה. הסיכויים הם, שהמלצת ועדת-המיסנה לא תתקבל עלידי הבית. אולם עצם העלא- תה, שבוע לאחר נסיון הממשלה לסתום את פיו של העיתון האדיר בעולם — מוכיח כי אף באמריקה, חופש העיתונות איננו מובטח — וכי על מנת לשמור עליו, יש להיאבק.

מה זה בעצם

הפגנה?

מה בדיוק עשה סרן תומס קאלבר — איש חיל-האוויר האמריקאי המוצב באנג- ליה — ביום ה-31 למאי, בחברת 168 חיילים אמריקאיים נוספים, לפני שערי ה- שגרירות האמריקאית בלונדון? לדברי מיפקדת חיל-האוויר, השתתף שם סרן קאלבר בהפגנה נגד מלחמת ויאט-נאם. **גיבור נוסף.** קאלבר, מצידו, טוען כפי שיטען במשפטו — כי לא השתתף ב- הפגנה, אלא הביע מחאה פרטית בפני 168 מחבריו — דבר שהוא זכותו המלאה, ב- התאם לחוקה האמריקאית.

אם לא יסוג בו חיל-האוויר מכתתו ל- העמיד את קאלבר למשפט — ויותר מכך, אם ימצא קאלבר אשם, דבר העלול להו- שיבו בכלא עד שנתיים — נראה כאילו מלחמת ויאט-נאם תימצא לה קורבן נוסף — וגיבור נוסף.

(המשך בעמוד 12)

• הדן בחופש הדיבור, שמשמעו, גם חופש הכתיבה.

מקור: ד"ר יעקב

INTERNATIONAL

QUALITY

(רמה בינלאומית)

ברודווי 100

בעשורה אחת עם הסיגריות

המפורסמות ביותר בעולם.

סופר קינג סייז

תערובת אמריקאית

מיוצרת ע"י דובק

מעלי טבק עשיר ומעולה.

כה טובות - תיירים לוקחים אותן הביתה!

הפסקת הריון

המצב החוקי כך, שזיכה את הנאשם, ובכך שינה למעשה את החוק.

ניקה מיקרה הקרוב יותר למציאות בישראל. נערה בת 17, בלתי נשואה, בת כפר ערבי או ישוב-עולים, הרתה ללדת. אם ייחדע הדבר למשפחתה, קרוב לדאי כי אחיה יצטרכו להרגה, כדי להציל את "כבוד המשפחה". האם מותר להפסיק את הריונה?

מיקרה אחר: אשה נאנסה באכזריות על ידי קבוצת גברים. היא נכנסה להריון. האם מותר להפסיק את הריונה?

ובכלל, האם זכאית אשה, שהרתה מחוץ לנישואין, להפסיק את הריונה? ומה בדבר אשה נשואה, שאינה יכולה לאפשר קיום חינוך מינימלי לילד שמיני?

דוגמה נוספת: אשה הרה השתמשה בתרופה, ולפתע נסתר כי הדבר יביא בהכרח ללידת יצור חסרי-אברים או דפקטיבי. או שהאשה חלתה בתקופת-ההריון במחלה, הגורמת לאותה תוצאה. האם מותר להפסיק את ההריון?

שאלות מוסריות אלה מוכרחות להביא, כי סופו של דבר, לתפיסה מוסרית עיקבית. היא אומרת שמוכת האשה קובעת, וכי האשה היא מוכרת לבריה היא השופטת לגבי מוכתה.

הושמעו טענות רבות נגד חופש הפסקת-ההריון. כמו בחיכוך על התרת היחסים ההומו-סכסואליים בין מבוגרים, רוב הטענות נובעות מרדיס איראציונליים, ש מקורם בתפיסות שאבד עליהן הכלת.

אולם כמה מן הטענות מתעטפות, לפחות, באיטלה ראציונלית.

כך אומרים, למשל, שאין להתיר הפסקת-ההריון משום שה האומה זקוקה לריבוי, והמדינה לכוח-אדם.

איזו טענה היא זאת? איך היא עומדת כי מביחן ההיגיון?

הרי במדינה זו מותר להשתמש בגלולות נגד הריון, ובכל אמצעי-המניעה למיניהם. מותר להשחית זרע, בניגוד ל"מיצת התורה. מותר לאשה להישאר בבתוליה עד יום מותה. כל אלה הם גורמים חשובים לעיני-שיעור לצימצום הילודה. היעלה על דעת חברי-כנסת להציע חוק לאיסורם?

ברור שעידוד הילודה הוא עניין חיוני-די מוציאלי, ואין להשיגו בדרכי כפייה וחוק.

טענה אחרת, ששלטה בכיפה בעולם במשך שנים רבות, היתה שהפסקת-ההריון גורמת נזק גופני ונפשי, מביאה לי עקרות ולזיכאון מסוכן.

כל הרעות האלה התבררו בצורה מדהימה ממש, ובשנים האחרונות דווקא.

בשבוע שעבר פירסמה ועדת-מומחים של אחד הגופים הרפואיים השמרניים ביותר בעולם, ההסתדרות הרפואית ה אמריקאית, דו"ח מחקר המפריך סופית את הגישה כאילו ההפלות גורמות לסיבוכים אמוציונליים, ומגדירה אותה כי "אגדה".

הוועדה קובעת כי ההפלות הן, "בטוחות כי מידה מספקת, אם בוצעו בשלושת החודשים הראשונים של ההריון, בבית-חולים או בקליניקה מוסמכת".

בארצות-הברית הפורטניות, מבוצעות כיום הפלות כחוק, ובעיקבות פסיקה של בתי-המשפט, ב-17 מדינות ובעיר ושינגטון.

בארץ אין מבצעים את החוק לאיסור ההפלות, לי הוציא מיקרים מסויימים.

אנו מתנגדים לחוקים שאינם מבוצעים, כי הדבר יוצר שני סוגי-חוקים — המבוצעים והבלתי-מבוצעים.

בית-המחוקקים, הסובל מצב זה, משתמט מאחריותו. אם אינך סבור שיש לבצע את החוק — עליך לאזור אומץ ולבטל.

מה גם שקיום החוק פוגע בהשגחה הרפואית, וממילא בבטיחות האשה ובזכויות מיעוטי-היכולת, כי המחיר הוא יותר גבוה.

אולם בעיקר הוא פוגע בזכויות-היסוד של האשה.

הקורבן הישראלי מרגלית שמואל, אם ל-4 ילדים, שנפטרה

ב-26 ביוני אחרי הפסקת-ההריון שנערכה בבית-החולים "עין-גדי" בתל-אביב. אחותה גילתה אותה אחרי הני-תוח במצב של חוסר-אונים, מאחר שלא נתעוררה כלל מן התרדמה. שום רופא או אחות לא היו במקום.

המחאה בעולם

שער השבועון הגרמני "שטרן", כשעליו מונגו-ססת הכותרת, "אנחנו ביצענו הפלות!", הגליון כולל מינשר של 374 נשים גרמניות, שהודיעו רשמית כי אמנם עברו הפלות בניגוד לחוק. השמות כוללים כמה מן השמות המצמצים ביותר בגרמניה. לפי החוק ה-גרמני, נאלצה התביעה הכללית לפתוח בחקירה פלי-לית בכל מיקרה. פעולה זו באה בעיקבות מחאה גדולה דומה של נשים צרפתיות, התובעות גם הן את שינוי החוק הפלילי. התמונות בשער כוללות את השח-קניות רומי שניידר וסמנטה ברגר, והדוגמנית ורושקה.

בשבוע שעבר מתה בתל-אביב אשה, אחרי שהופסק הריונה. היה כאן מיקרה בולט של הונחה, למרות שה ההפלה בוצעה במקום המתקרא בית-חולים. נראה שלא היה סיפול נאות, לא היתה השגחה מתאימה, לא היו הנסיבות האלמנטריות הדרושות כדי לבצע הפסקת-ההריון בביטחה.

כדי למנוע מיקרים כאלה, ולהבטיח שלא תבוצע בארץ הפלה ללא השגחה רפואית נאותה — יש להוציא את ההפלות מתחום האפלה של איי-החוקיות הבלתי-מבוקרת, אל אור ה-הסדר החוקי התקין והמבוקר.

השבוע מלאה שנה לכניסתו לתוקפו של חוק המתיר הפסקת הריון, בהסכמת האשה יבהשגחת רופא מוסמך, כי מדינת ניו-יורק.

בבריטניה נתקבל חוק כזה עוד בשנת 1967. בסקנדינביה הוא קיים זה מכבר. ביפאן, וברוב הארצות הקומוניסטיות, מותרת הפסקת-ההריון ללא כל הגבלה שהיא, על פי דרי-שת האשה בלבד.

ביימות גדוש גישות לבעיה זו. הגישה הראשונה, המעוגנת בתורת הכנסיה ה-קאטולית, אומרת: מרגע היחצר העובר, הוא יצור אנושי בעל נשמה, בעל חיים משלו, ואין להרגו אף אם יציל הדבר את חיי אמו.

ההפלה, ההורגת ולד שטרם הוטבל, גוזרת על נישמתו אשיגיהנום נצחית.

הגישה השנייה, המעוגנת בתפיסת-החיים המודרנית, אומרת: האשה שולטת בגופה, לה — ולה בלבד — הזכות להחליט אם ללדת, אם לאו.

זכאית היא להפסיק את ההריון בכל עת ש-תרצה, על פי החלטתה הריבונית.

הגישה השלישית, המסייגת תפיסה זו, אומרת: יש להצדיק ולאפשר הפלה כחוק, בנסיבות מסויימות.

אני דוגל בגישה השנייה, הגישה של ריבונות האשה על גופה.

אולם כדי להקל על חברי-הכנסת לצעוד צעד מכריע קדי-מה, ביססנו את הצעתנו על הגישה השלישית. הגישה של היתר מסוייג.

אנו מציעים לכל חברי הכנסת, התומכים עקרונית ברוויזיה של החוק לגבי הפלות מלאי-כותיות, להצביע בעד העיקרון האומר: יותר במדינת-ישראל להפסיק הריון כחוק, בהסכמת האשה ובהשגחה רפואית, כנסיבות מסויימות וקבועות.

באיזו נסיבות יש להתיר הפסקת-ההריון? מחוץ לחוג השמרני ביותר של הוואתיקאן, אין ויכוח על כך שמותר להפסיק הריון כדי להציל את חיי האשה.

כמעט אין ויכוח על העיקרון שיש להפסיק את ההריון, אם יש סכנה לבריאות האשה. וכאן מתעוררת השאלה: מהי דרגת הסכנה? תשעה אחוזים? חמישים אחוז? עשרה אחוז? כאן עומד במבחן עיקרון מוסרי. אם הריגת החלד הוא רצח — כי אז אסור להרוג ולד גם לשם הצלת חיי האשה. קדושת החיים אינה ניתנת לחלוקה. אולם, אם מותר להפסיק הריון כדי להציל את האשה — משמע שאין הפ-סקת ההריון בבחינת הריגה כלל, והדבר חייב לשנות את הגישה המוסרית גם לגבי המיקרים הבאים.

למשל: איגודן הבריאות הבינלאומי קבע רשמית כי המר-שג "בריאות" כולל את "מצב הרחצה הגופנית, הנפשית והחברתית".

משמע, שהדאגה לבריאות האשה כולל את הדאגה למצבה הנפשי והסוציאלי של האשה, ודאגה זו מצדיקה הפסקת-ההריון.

כך, אגב, נקבע בבריטניה עוד בשנת 1938, במשפט שעשה היסטוריה משפטית — משפט "המלך נגד בורן". בורן היה רופא בעל-שם, שביצע בגלוי, אחרי הודעה מוקדמת למשטרה והתיעצות עם רופאים אחרים, הפסקת הריון של נערה בת 14. שפותחה על-ידי חיילי היל-הפרשים הבריטי לבקר בסרקטין שלהם, בטענה שיראו לה סוס בעל זנב ירוק. החיילים אנסו אותה, והיא נכנסה להריון. בניגוד לחוק הכתוב, פירש בית-המשפט את

בעולם

מלחמת ויאט-נאם

צעד נוסף קדימה

הזימון של הצהרתה היה מדויק להפליא: כאשר העלתה השבוע ראש משלחת צפון ויאט-נאם לשיחות-שלום בפאריס, הגברת ביי, את הצעת ארצה לחיסול מלחמת ויאט-נאם, לא יכלה למצוא זמן מתאים יותר: היא זכתה לתהודה חיובית מקסימאלית בארצות-הברית, כבשאר חלקי תבל.

פעם ראשונה. בארצות-הברית, הצליח הסנאט, בשבוע שעבר, להעביר החלטה הוראת לסיום המלחמה בתאריך ספציפי — בתנאי שצפון ויאט-נאם תשחרר לפני כן את כל שבויי ארצות-הברית שבידיה. היתה זו הפעם הראשונה שהסנאט העביר החלטה הקוראת לסיום מוגדר של המלחמה. ערכה המעשי של ההחלטה היה מוגבל, אך השפעתה על דעת-הקהל היתה רבה מאוד.

כמה ימים לאחר ההחלטה בסנאט, החליט בית-המשפט העליון של ארצות-הברית כי ממשלת ארצות-הברית לא הצליחה להוכיח שעליה סירסום מיסמכי ויאט-נאם הסודיים יגרם נזק לביטחון המדינה — והירשה לניו-יורק טיימס להמשיך בפירסומם.

קרקע פורייה. על רקע התפתחויות אלה, שדחפו את התערבות האמריקאית בויאט-נאם לקראת קיצה המהיר, העלתה גברת ביי את הצעתה שלה: שיחרור השבויים האמריקאים — בז'מנית ובאותו קצב של נסיגת הכוחות האמריקאים.

ההצעה החדשה לוקה עדיין במידה רבה בחסר: אין בה סעיף אודות נסיגת כוחות הויאט-קונג מהדרום, במקביל לנסיגת האמריקאים.

למרות זאת, העריכו השבוע מומחים כי פאריס: כי היה בהצעה משום צעד גדול קדימה — לקראת חיסול המלחמה.

ארצות-הברית

הפנתרים הערומים

איך היתה משטרת תל-אביב מגיבה על תהלוכה, שבה היה צועד לאורך כל העיר גבר ערום כביים היילדו — סליחה, לא בדיוק: לבוש פרח מאחורי האוזן? קשה להניח שהאיש היה זוכה לסיים את מיצעדו. **מתרומם** — זה העניין. הוא היה אחד מ-5,000 הומוסקסואלים, לסביות וסתם אורחים, שהשתתפו, לבושים ברוכס, בתהלוכת מחאה, בתביעה לשים קץ לחוקים המפלים אותם לרעה משאר האזרחים. לאורך השדרה השישית המפוארת מגריניץ' וילג ועד הפארק המרכזי, הם פסעו באון, כשהם נושאים כרזות כמו: אהבה הטרנסקסואלית — ניתנת לריפוי! וגורמלי זה בסדר, אבל מתרומם — זה העניין.

מטרתה של ההפגנה היתה להפעיל לחץ על מועצת עיריית ניו-יורק, כדי שתכניס לחוק גנז אפליה תוספת בדבר "אוריינטציה מינית". לדברי חוגים רשמיים של ברית ההומואים הקיצוניים — משהו מעין ה"פנתרים הערומים" — הבטיחו כבר מראש רוב חברי המועצה להצביע בעד תיקון זה.

מה שרק מוכיח, עד כמה חסר להם שם, במועצה, גבר כהלכה, כמו ח"כ מרדכי טורקיס. מכנסת ישראל, למשל.

לעזאזל הלכות,

העיקר בעל-הבית

מה קורה למלצר הגון, המוצא לחובתו להגן על אורח, לגלות את אוזנו שלא להזמין מנה מסוימת, כי היא מקולקלת? מלצר כזה, בסתבר, איננו אלא מועל ב"אמון מעבדיו". כך, לפחות, קבע השבוע בית-דין לביטוח אבטלה במדינת איובה. משום כך, לא רק שהמעביד רשאי לפטר, אלא שהמלצר המזורז איננו זכאי אפילו ל"פיצוי אבטלה".

איפה השם הטוב? המלצר המסויים היה מלצרית בשם דורותיא גרדנר, בת 57. היא פוטרה על-ידי מנהל המסעדה לאחר שסיברה להגיש לאורח מנת צלי שהיתה שרופה לגמרי.

כאשר פנתה לקבל דמי ביטוח אבטלה, נענתה גרדנר שהיא אשמה ב"התנהגות לא נאותה מצד עובדי". "הג'ל פגעה בשם ה"טוב של המסעדה", נאמר בהחלטה, "ולא הקפידה לשמור על מטב האינוסרטים של המעביד שלה".

• מתחרז עם סין

הוא והיא בחרו במרק עוף ויטה.

ויטה

המרק הנבחר 1971

**ברצונך
להתקשר עם
בנק דיסקונט
לאחר שעות
העבודה?**

תל-אביב 54572

ירושלים 532650

חיפה 521285

**דיסקונטופון
שרות נוסף של
בנק דיסקונט**

SCHAUB-LORENZ

1003 *
SL 1000 *
1050 *
2001 *
1055 *
1080 *
1150 *
SL 9001

**צ'אוב
לורנץ
1971/72**

כמו כן המקלט הודע כבר באיכות **SCHAUB-LORENZ**

**מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!
אניה של מקלטים חדישים**
(לעת עתה בכמות מצומצמת) כבר החלה
גם עבור עולים חדשים.
שרות מעולה בכל רחבי הארץ
סוכן בלעדי בישראל: "בנורי" בע"מ
פרץ 4, ת.א. סניף: דרך העצמאות
104, חיפה

פגיעה בריבונות

עד שדברים אלה יראו אור, אני בטוח שגם עיתונים אחרים יגיבו בחומרה על הפגיעה הגסה בריבונותה של ישראל, שבוועה בשבוע שעבר, כאשר שני אנשי השגרירות האמריקאית הקשורים, כנראה, לשרות האפריקאי, החרימו את דרכונה של תיירת נוצרית, חברת הליגה להגנה הדבר לא נעשה בבניין השגרירות, אלא בביתה של התיירת, במימרה ובניגוד לרצונה. התיירת, לפי הודיעה בעיתונות, מבוקשת על ידי השלטונות בארצה כחשודה בטרור דיפלומטי סובייטי, ובשימוש ב"צורך כך, כאמצעים אלימים. אך לעובדה זו, במידה והיא תוכה, אין כל חשיבות. מדינת ישראל, אם אינני טועה, היא עדיין מדינה ריבונית, ולא "תכן אנשי האפריקאי" אי פעלו בה ככתוך שלהם. יש לנו משטר ואפריקאי משלנו, ואם האשה עברה על החוק וראוייה להסגרה לידי שלטונות

ארצות הברית, או להחרמת דרכונה ללא משפט, יש מי שיבצע כאן את המלאכה. אם ממשלת ישראל אינה רוצה לחוק את השמועות המגזנות בדבר היותו גרורה אמריקאית, המופצות בעולם על ידי הרוסים והערבים, עליה לתבוע מיד את החזרת הדרכון לבעליו, ואת החקתם מהארץ של שני אנשי האפריקאי, אשר הפרו את חוקי המדינה ופגעו בריבונותה. דרך אגב, כאשר שרותי הבטחון הישראליים גילו בזמנו את מקום הימצאו את יוסלה שוכמאכר, וביקשו מהאפריקאי רשות לשחרר את הילד מידי חוטפיו, היתה התשובה האמריקאית: "נוכחותכם כצו פים רצויה". לתשובה כזו ראויים ודאי גם נציגי שלטונות הביטחון האמריקאיים ב"ארץ, במידה והם לא יפרו כאן את חוקי המדינה. מפירי חוק יש לנו, תודה לאל, משלנו.

ערבים כפויי-טובה

הערבים המסוממים האלה ישגו אותי. כל מה שאנחנו עושים למענם — לא מוצא חן בעיניהם. הם לא מפסיקים לקטר, לילל, לבכות ולהתאונן. את סלינו למצריים כבישים, הפרחנו את השמיים, הקמנו ישובים והיאחזו יות במחמד הנורא, הבאנו גנים וחשמל, פיתחנו רשת מסודרת של תחבורה, וזה עדיין לא מוצא חן בעיני הערבים. הם פשוט רוצים ש"נסתלק משם, כפויי-טובה אלה".

או, תקחו את עניין לבנון! נמשלת לבנון המסוממת הגישה בשבוע שעבר תלונה למועצת הביטחון נגד ישראל, המסיגה, לדבריה, את גבוליה, ופולשת לשיטחה הריבונית. וכל זה למה? רק משום שהכשרנו רשת

של כבישים ליד כפרים לבנוניים, הסמוכים לגבול שלנו. לכל הרוחות, אני לא מבין את הממשלה הלבנונית! סוללים להם כבישים, מחברים את השטחים הנידחים שלהם לרשת החשמל, מביאים לכל הכפרים מים בטנקים, והם עוד מתאוננים!

הרי למענם אנחנו עמלים וטורחים! אנחנו לא חוסכים שום מאמץ והוצאו תכדי ל"שפר את תנאי התחבורה בין הכפרים שלהם. הייתכן שבמאה ה-20 לא יהיה כביש בין כפר לכפר? אנחנו מבצעים עבודות, שאותן צריכה היתה ממשלת לבנון לבצע מוזן, והיא עוד מתלוננת! זה ממש מייאש. אני אומר לכם: לעשות טובות ל"אנשים האלה. אפילו תודה לא אמרו.

אצלנו זה לא יקרה

גילוי המיסמכים הסודיים בעניין מלחמת ויאטנאם, ופירסומם בעיתונות האמריקאית בניגוד לרצונה של הממשלה, היא אחת הידיעות המרעישות והמפתחות ביותר של המאה ה-20. מסתבר שלא רק ממשלות טאליטיות, דיקטטוריות וקמוניסטיות משקרות במצח נוושה לעמיהן, גם ממשלה דמוקרטית מסוגלת, כנראה, לשקר לעמה. דבר נורא כזה לא יכול, כמובן, לקרות אצלנו. ולא משום שהממשלה שלנו לא תעלה בדעתה לשקר לעם. ספיר שיקר לנו, כאשר הודיע יום לפני הפיחות שלא יהיה פיחות. הגברת מאיר כנראה לא דיברה אמת, כאשר אמרה שהממשלה לא הביאה בחשבון מה עלולות להיות תוצאות ההפצצות לעומק במצריים, מבחינת המעורבות הסובייטית. הממשלה ודאי לא סיפרה לנו את האמת כאשר הכריזה שלא החמצנו אף הזדמנות אחת להגיע להסדר של שלום עם מצריים, ופרשת גולדמן קרעה לראשונה את המסחה

מעל פניה המתחסדים של הממשלה. אין לי ספק שבשעור הרבה הזדמנויות שיקרה לנו הממשלה ביוזעין, ובתירוצי שהשקר הוא לטובתנו.

ובכל זאת, השערוריה של גילוי המיסמכים הסודיים באמריקה לא תיתכן אצלנו. הסיבה לכך פשוטה. אצלנו לא כותבים מיסמכים. הכל מתנהל עדיין במשלה ר"ב בתקופת ההגנה, או מעל כוס תה בבית "שרינו", "חברינו", ו"אנשי שלומנו". איש, כפי הנראה, אינו שומר על הפתקים העוברים מידי ליד, וכאשר הממשלה ר"ב צה לשקר לעם, או, לפחות, להעלים ממנו את האמת, היא פשוט מזמזמת ישיבה של ועדת עורכי העיתונים ומסבירה להם מדוע אסור, במבצנו הביטחוני המיוחד, לספר לעם את האמת. ועורכי העיתונים שלנו, הנתונים בין כה וכה לחוקיה החמורים של הצנזורה, מצייתים כמו ילדים טובים, ו"עוזרים לממשלה בהעלמת האמת מהציבור.

הממשלה אינה סומכת על הממשלה

העובדה שהממשלה שלנו אינה סומכת על העם, ומוכנה כל יום שני וחמישי לה"גיש הצעת אי-אמון בו — עוד מתקבלת איכשהו על דעתי. זה סביר. במישטר דמוקרטי נורמלי קורה לא אחת שהנבחרים אינם סומכים על בוחריהם, ומכניסים להם מדי פעם בפעם, בשמם ולטובתם, חוקים קטן. זה קורה בממשלות הכי טובות. אבל ממשלה איננה סומכת על חברי הממשלה — זה פונמן פוליטי, שעליו רק אנחנו יכולים לרשום פאטנט. קראתם בעיון את הידיעות שפורסמו בעיתונות שלנו בקשר לביקורו של העיתונאי הסוכן הסובייטי ויקטור לואיס? ב"י

הארץ" מיום ד' שעבר, נתפרסמה, בין השאר, הפסקה הבאה. ואני מצטט מילה במילה: "אחרי צאתו (של לואיס) מהארץ, נערכו שתי ישיבות ממשלה בהן לא נמסר ל"שרים על פגישתו עם שמחה דיניץ. רק לאחר שהיה ברור כי הידיעה נתפרסה ב"ט"ס הוחלט לספר על כך לשרים האחרים, כדי שלא יקראו על כך בעיתון וז". אתם מבינים מה שמתרחש כאן? מסתבר שבממשלה יש שני סוגי שרים. ישנם, "שרי גו", אנשים מהימנים, סוג אלה, שאפי"שר לסמוך עליהם ולספר להם סודות, וישנם השרים "האחרים", שאפשר לכבד

אותם, אבל לא יזיק גם לחשוך בהם. ידיעה, למשל, כמו ביקורו של סוכן סובייטי בארץ, כדאי להעלים מידיעתם של שרי מפי"ס והמפד"ל. הרי ויקטור שפוטוב מסוגל מייד להעביר את הידיעה למוסקבה, ושרהותות, עם הקשרים המיוחדים שלו, עלול עוד להעביר את הידיעה הסודית ל"א

התוצר הלאומי של ישראל

העיתונות של השבוע שעבר הביאה לנו את הידיעה המעודדת והמחגיפה על היצירות עורף של 80 מיליון ביצים בארץ. הסיבה המדויקת לכך טרם הובררה, אך חוגים ביטחוניים משערים שזה בגלל הפסקת-האש ה"ארוכה. תמיד ידעתי שיש לנו ביצים, ו"שאת המיצרן החיוני הזה אנחנו יכולים ל"א

ייצא לא רק לארצות הנחשלות, אלא גם ל"ארצות ומפותחות, אבל מעולם לא העליתי בדעתי שיש לנו עורף של 40 מיליון זוגות ביצים. כמה חיי"לים יש לנו, לכל הרוחות? מי שמעל עם של שנים וחצי מיליון אנשים, שיש לו 40 מיליון זוגות ביצים לייצוא?

כל הכבוד לנו. באמת — כל הכבוד!

מצריים מאיימת בשלום

את אשר יגורנו בא! מר חסנין הייכל, פרשנה המדיני הנודע של מצריים, אמר לפני שבוע בטלוויזיה ה"מצרית" ששלום במזרח התיכון יהרוס את מדינת ישראל. סוף-סוף, לאחר שלוש מלחמות, הם תפ"סו את נקודת-התורפה המאיימת על עצם קיומנו. סוף-סוף הם הבינו שמומחים סובייטים, טילים, מטוסים ומלחמת-התשה רק מחזקים את רוחה של ישראל. סוף-סוף הם תפסו ששלום עבורנו פירושו מיתון כלכלי, שביתות פרועות, גל של ירידה מהארץ ובדיחות מהסוג של "אחרון היוצאים מה"ארץ יכבה בבקשה את החשמל". זה לקח להם הרבה זמן, אבל בסופו של דבר הם

הכנסת מזדה עם יהודי רוסיה

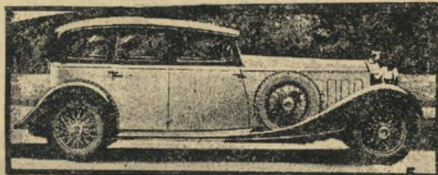
עיתון "הארץ" תקף לפני שבוע במאמר ראשי את חברי-הכנסת, שנעדרו מאולם המליאה בשעה שערך שם דיון משפטיים המחודשים נגד יהודי ברית-המועצות. מיספר חברי הכנסת באולם היה אותה שעה בין עשרה לעשרים. אני לא מבין את "הארץ". הוא לא ת"פס מה קרה שם? הוא לא מבין שחבררי-הכנסת, בהשפעת שביתות-השבת היהודי רוסיה עורכים במסדרונות הקרמלין, וכאות הזדהות עם שיטות מאבקם של היהודים שם, ערכו אותה שעה באופן ספונטאני שביתת-שבת מלוכדת ואמיצה במסדרונות הכנסת. היו כאלה שהציעו גם שביתת-רעב במי"ד

גון, בעיקר חברי "אגודת-שומרי-משקל" ו"חכים אחרים, המבקשים כבר מוזמן להפ"גין נגד טיב המזון, אבל הרוב המתנגד לפעולות מחאה ראוותניות, העוללות לחבל בסיכוי המסתמן לחידוש היחסים בין י"ש ראל וברית-המועצות — החליט לשחות במיזון כוס תה, ולאות מחאה נגד מדי"ניותה האנטישמית של ברית-המועצות, ל"המתיק את התה בכפית סוכר אחת בלבד. זה יפה מאוד, ואני מתפלל ש"הארץ" לא עמד על עומק הנושע הנפשי שעבר אותו יום על חברי-הכנסת, כתוצאה מהס"גתפות זו, ולא טרח לברך את נבחרי ה"אומה על עמידתם הגאה במסדרונות הכנסת, שפגעה כראוי בממשלת ברית-המועצות.

ספיר שופך את דם הפועלים

אם אחת המטרות הנסתרות של הפועלים השובתים היא להגיע ביום מן הימים ל"דירת-שרד קטנה, המזכירה לפחות את די"רות-השרד העומדות לרשות השרים. שום פועל ברדעת אינו מאשים את ספיר שהוא מערער את כלכלת המדינה, כאשר הוא חי

לפני ימים מיספר, בארוחה חגיגית ש"נערכה במועדון בעלי-התעשייה, או בהודמ"נות דומה לזו (לא שמתי לב לפגמים) הכרזי ש"האוצר: "הממשלה תתן מכת"נגד לעובדים הרוצים לערער את הכלכלה". זה ממש לא פייר. פשוט עלילת-שואה

מעל ליכולתו, למען הציבור, ואין שום סיבה שספיר יעליב אותם ויאשים אותם ב"חבלה מכוונת כאשר הם בסך הכל רואים בו דוגמה ומופת.

מה זה פה? אסור כבר לפועלים לקחת שגם הם יוכלו פעם לחיות על חשבון ה"ציבור, אותו הם מוכנים לשרת בנאמנות? כאשר ש"האוצר וכל האזרחים במדינה הזאת יסתפקו ב"לחם ועבודה", יסתפקו ודאי גם הפועלים בהשגת מטרה נשגבה זו.

לא הושגה פשרה

במשפט פדרמן — "הארץ"

נסיון להשיג פשרה במשפט שהגיש יקור תיאל פדרמן, מבעלי רשת המלונות "דן", נגד היומון "הארץ", כגלל הפירסום כאילו אנשי לנסקי שותפים בבתי המלון — נכשל. ההביעה היא על סך מיליון לירות, והצעת הפשרה הוזכרה סכום של 50 אלף ל"י, שייתרם לקרן הפנסומים.

מגעים בין הסוכנות

לפנתרים השחורים

מגעים שקטים מתנהלים בין ראשי הסוכנות לבין מנהיגי הפנתרים השחורים. אנשי הסוכנות מנסים לשכנע את הפנתרים, כי המשך פעילותם תגרום נזק לעלייה. בפגישה שקיים יו"ר הנהלת הסוכנות, אריה פינקוס, עם הפנתרים, גילה כי דו"חות של שליחים מחו"ל מראים כי עור לים חדשים מהסכים לעלות בגלל הידיעות על הפנתרים השחורים.

רשות השידור לא תדווח

על צעדת הולנד

רשות השידור לא תדווח, לא בטלוויזיה ולא ברדיו, על השתתפות משלחת צה"ל בצעדת הולנד. החלטה זו התקבלה אחרי שצה"ל סירב לצרף צוות כן שלושה אנשים מרשות השידור כדי לכסות את המסע. רון בן-ישי, הכתב הצבאי של הטלוויזיה, יצטרף אמנם לצעדה בהולנד, אולם כאישיות פרטית. דיווחיו של רון יתפרסמו בעיתונות הישראלית, אך לא ברדיו.

תושבי צהלה נגד

שיכון לזוגות צעירים

תושבי שכונת צהלה, שרובם היו בעבר קצינים בכי

רים בצה"ל, מתנגדים לבניית שיכונים לזוגות צעירים בסמוך לשכונתם. התושבים, המאוגדים במסגרת אגודה שיתופית צהלה, הגישו צו מניעה נגד החלטתה של העירייה להקים שיכון לזוגות צעירים בנחצה צהלה. המדובר הוא בשיכון שההרשמה אליו הסתיימה כבר לפני שנה ושכבר הוחל בי בנייתו. תושבי צהלה טוענים כי העובדה שדיירי הקומות העליונות בשיכון יראו את הנעשה בכריכה של צהלה, תפגע בפרטיות של תושבי השכונה. כן הם טוענים כי תושבי השיכון יורקקו לשירותים של שכני

הודעה לקוראים

החל בשבוע הבא, יופיע "העולם הזה" בכל רחבי הארץ ביום ג' בבוקר (ולא ביום ד', כמקובל עד כה). ברחובות תל-אביב יימצא השבועון למכירה ביום ג' בערב (במקום ביום ג' בערב).

מעקב אחרי

עולים חדשים

אחרי הפירסומים בעיתונים על רישום עשרות עולים חדשים שאינם יהודים ביהר דים, הורה שרי-הפנים ד"ר יוסף בורג לעי רוך רישום של משפחות מעורבות במרכזי קליטה. העולים החדשים אינם משתפים פעולה.

משרד המשפטים

מגביל שופטים

בעיקבות כמה מיקרים של התערבות יתר מצד שופטים במשפטים המתנהלים בפניהם, העביר משרד-המשפטים הוראה לשופטי בתי-משפט השלום, להימנע ממתן עי צות למתדיינים כי פניהם.

הוראת משרד המשפטים פונה לשופטים שי יסתפקו רק במתן פסק הדין.

משרדי

התיירות

יטפל

בנפגעי

הנאצים

המונופול שהיה לחברת התיירות "האון", לטפל בי נופש של נפגעי ה"נאצים, יימסך.

בעיקבות האיומים של משרדי תיירות-פנים לסנות לבג"ץ, הוחלט כי משרד האוצר לאפשר ל כל משרדי התיירות בי ארץ לטפל בנופש של נפגעי הנאצים, שממשלת ישראל חייבת לספק בי התאם להסכם עם מדי שלת גרמניה.

"קדימה, בכל המהירות!"

טרגדיה נוספת

בין שרי הממשלה

אין מול לשרי ממשלת-ישראל בחייהם הפרטיים. שבוע אחד בלבד, אחרי שפורסם כי בנו של אחד משרי הממשלה היה מעורב רב בתאונה טראגית, בה ניספה אדם, פקדה טרגדיה את משפחתו של שר נוסף. בתו של אחד השרים בממשלת-ישראל, ניסתה השבוע לאבד את עצמה לדעת, כי עיקבות אחבה ניכזבת. הבת, שטרם הגיעה לגיל בגרות, ניצלה.

על מה רצה ויקטור לואיס

לנהל משא-ומתן?

הנושא היחיד שעליו התכוון ויקטור לוי אים לנהל משא-ומתן בעת ביקורו המימי תורי בישראל, היה: הגדלת מוכסת הי עלייה היהודית מברית-המועצות לישראל, תמורת שביתת-נשק בתעמולה הישראלית והציונית נגד יחס ברית-המועצות ליהודים. גולדה מאיר דחתה הצעה זו, שהועברה לה באמצעות שימחה דיני, ועל רקע זה יש להבין את דברי גולדה, שאמרה ברוגז כי לא תמקח על גורל היהודים.

תביעת לנסקי —

טכסים פוליטי

הסיבה האמיתית שבגללה הגיש מאיר לנסקי את תביעתו על מיליון ל"י נגד ידיעות אחרונות, בטענה שי הוציא עליו שם רע בהגדירו אותו כראש סינדיקאט הסטע — נעוצה במצבו המישפטי בישראל. ידידיו של לנסקי בחוגי השלטון יעצו לו להגיש משפט כזה — כדי לאפשר לשלטון נות לרחות את גירוש מן הארץ, בטענה שהעניין הוא "סוב יוריצה". אמנם אין הטענה נכונה מבחינה פורמלית, מכיון שי תביעת דיבה אורחית אינה נוגעת במישרין לגירוש, אולם ניתן לטעון מבחינה ציבורית כי אין מקום לגרוש את האיש בגלל חשד של עבר פלילי, בשעה שי בית-משפט של המדינה דן במשפט שבו הנושא המרכזי הוא אם יש לנסקי עבר פלילי. אולי ניתן לפרקליטו של לנסקי לפנות לי בג"ץ, במיקרה של סכנת גירוש, בדרישה לעכב את הגירוש עד לבירור משפט זה, העשוי להימשך כמה שנים.

לנסקי דואג

לשמו הטוב

מאיר לנסקי ביטל את כוונתו להופיע כאורח-כבוד בי מסיבה החגיגית שערך מרכזי ("מנטש") צרפתי לקבוצת הכדורגל שמשון, לרגל זכייתה במקום השני בליגה. יועציו של לנסקי יעצו לו להימנע מחופעה כזאת, כדי לא להיראות בסומכי בחברת אנשים שיומון ישראלי האשימם כאנשי "המשע המאורגן" בישראל — וזאת כדי לשמור על שמו הטוב. מאותה סיבה ביטל גם "דוק" סטאשר, שותף-לשעבר של ח"כ פרוש, המוגדר גם הוא כאחד מראשי סינדיקאט הפשע בארצות-הברית, את הופעתו באותו אירוע.

פלישה משולשת לישראל:

FBI + מאפיה + פאשיזם

מפלגה הפאשיסטית הישראלית החלה בפעולותיה בישראל אל ביום הראשון בערב.

באותו ערב, הגיע לארץ המנהיג העליון של המפלגה, לדברי אנשיו — כדי להשתקע סוף סוף בארץ האבות המיוחלת. לדברי יורעי דבר — לאחר ששילטונות ארץ מוצאו סגרו סביבו, העמידו בפניו את הברירה לעזוב — או להישלח לכלא.

המנהיג העליון הגיע ישר מהמטוס בלוד לעצרת קבלת-הפנים שנערכה לכבודו בכיכר מלכי-ישראל בתל-אביב. הכיכר המתה מאות אוהדים וחברים, רובם צעירים. רבים מהם היו סטודנטים לא ישראליים, שהגיעו מארצות-הברית. כן בלטו בקהל חובשי כיפות רבים.

השלטים שהתנוססו ברוח קראו „למען ארץ-ישראל שלמה — אחת“. „למען אחדות העם“. „עם ישראל — אחד“. עשרות שלטים ודגלים נשא את הסיפורה „1“ — סמל הפעולה של המפלגה החדשה. רבבות צופי הטלזיוויד האזינו לנאום חוצציהלכות שהשמיע ה' עולה החדש. בסיגנון שהוכיח בצורה מדהימה את הופעותיהם הסוח' פות של היטלר ומוסוליני, קרא לעם ישראל להתאחד סביב דיגלו למען אחדות העם. למען קיומה של ארץ-ישראל השלמה, ולמלחמה בדפיסטים ורודים השלום המתחזים, שאינם אלא סוכני הקומוניזם.

תום הנאום הקצר, יכלו צופי הטלזיוויד, כרחבי ישראל, לראות, במשך חמש דקות רצופות, כיצד מצדיע קהל האוהדים למנהיגם בהרמת יד ימין זקורת אצבע כלפי מעלה, תוך כדי קריאה קצובה, מקפאת דם, של הסיסמה „אחד—אחד—אחד“ — סיסמה המפלגה. לחברים הדתיים של המפלגה הפאשיסטית הישראלית היתה משמעות נוספת לסמל, תוך הרמת יד מצביעה לשמיים: אלוהים הוא אחד.

למחרת, החלו יחידות הקומנדו של המפלגה במלחמתם בדפיסטים סים סוכני הקומוניזם.

חוליות ביריונים, לבושי מדי המפלגה (חולצות מפוספסות כבחול-לבן, ומכנסי עור שחורים) יזמו התנגשויות, בשלוש הערים הגדולות, במשרדיהם של כל הגופים המתנגדים לרעיון ארץ-ישראל השלמה. משרדים נהרסו, פקידים ופקידות נשלחו לבתי-חולים.

הארץ הודעוזה. אלימות פוליטית היתה תופעה חדשה בה. רבבות ישראלים זכרו את שנות השלושים המוקדמות בגרמניה, עם עלות הנאצים לשלטון.

• טיסמה זו נלקחה מסיסתמה של הליגה להגנה של האיטלקים האמריקאים של ג' קולומבו, ומסמלת את היות העם גוף אחד.

הידידה כרים קאנציוני (19), בחורה מוצקה למדי, הליגה להגנה יהודית למרות שהיא עצמה קאת קתולית ממוצא איטלקי, וידידתו של חבר הליגה סיימור העומד למשפט בימים אלה בפני בית-המשפט המחוזי בתל-אבשמת נסיון חטיפה, תקיפה ואיומים — זכתה לעשות היסט כאשר סוכן ה'א.פ.ב.י.איי בישראל פילח ממנה את הדרכון

מדוע גוב סוכן ה'א.פ.ב.י.איי' בישראל את דרכו

של חברת ה'ליגה', והסתכן בכך בתקרית דיפלומטית

במפתיע — ואולי לא כל-כך במפתיע — נמנעו מספר עירי מגיוני הפעולה, הכתפקו בדיווחים מעין-אובייקטיביים, שהשאיר קורא את הרושם שיתכן שהמתקפים אינם אשמים לגמרי. קשה להימנע מהרושם, שאותם עיתונים אוהדים את מטרות המפלגה חדשה, אם גם לא את שיטותיה.

בוע ימים לאחר ההתפרצות, נערכה בירושלים הפגנת א של כל כוחות השלום בארץ, שהצליחו סוף סוף, נוכח ה' החדשה, להתאחד לפעולה משותפת. היו שם קיבוצניקים שהגיעו משאיות, סטודנטים משלוש הערים הגדולות, ומאות אוהדים בג' הגילים.

סיצוק ההפגנה שייך כבר להיסטוריה: כש-מאות צעירי המג' הפאשיסטיים, לבושים במדיהם הרשמיים ומצוידים באלות, בקב' שבורים, שרשרות אופניים, אגרופנים וסכנים, פשטו לפתע, צעות הכיכר, על קהל המפגינים, ברגע שניתן להם האות, בז' צופר אועקה שהופעל בדרך מיסחורית. הקרב המשולש בין ה' פים, הנתקפים והמשטרה, שנמשך 45 דקות — כשכל הזמן מג' הצופר ליילל בזעקות מרפפות עצבים — נהרגו ארבעה ממש' ההפגנה — שני קיבוצניקים, תיכוניסטית בת 16 וזקן בן 55 ונפצעו 189 איש, ביניהם 42 שוטרים.

השתלשלות המאורעות הזו, לא התרחשה עדי' מציאות.

אולם היא אינה דמינונית. היא עלולה להתרחש — מחר, חודש, בעוד חצי שנה.

השכוע, בסידרת אירועים דרמטיים, נשפך אור מבעית על ה' לחברה הישראלית ולמדינה בעתיד הקרוב — אם לא יינקטו אמ' מיידים לחיסול הנגע הממאיר.

סידרת אירועים, שהצביעה על פלישתה לארץ של המפלגה' שה; שהצביעה על דמותו של מנהיגה; שהצביעה על דמותו וש' פעולתם של חבריה; שהצביעה על הקשרים בינה לבין המא' (המשך בעמוד)

הדובר זהו ניל רוטנברג, שהציג את עצמו השבוע בפני נציגי העיתונות הבינלאומית בישראל כשליח הליגה ומתאמה ליסוד טניף האירגון בישראל. רוטנברג, פרוע שיער, הלובש גופיה ארוכת שרוולים, שפניו מכוסים פצעי-נגרות, לא הפסיק כל משך הראיון לצבצב את ידיו ובשרו בעצבנות גלויה, נראה כמופרע.

את בדיחת השבוע סיפקו עורכי העיתונות היומית בישראל. בתום האסיפה הכללית ה' שנתית שלהם, פירסמו העורכים הודעה ל' פיה החליטו להיאבק נגד הנסיונות להעלים ידיעות שיש בהן עניין לציבור ונגד יצירת מצב שבו נמנע רק מעיתוני ישראל — ולא תמיד משיקולים סבירים — לפרסם מידע על המתרחש בארץ.

החלטה זו היתה בגדר בדיחה, שכן אין גוף האחראי להעלמת מידע מקוראי העיר' תונים בישראל, יותר מאשר ועדת העורכים של העיתונות הישראלית. משך שנים ארו-כות שימשה ועדת העורכים ככלי שרת של המשטר, באמצעותו יכלו למנוע מהציבור מידע שלא ניתן למנוע את פירסומו בדרכים אחרות.

העורכים מדושני העונג, היו תונים כש-שרים בכירים היו מכוסים אותם כדי לספר להם סודות, בתנאי שלא גילום לקוראיהם.

מלחמה באמצעות בירור. לאחר-נה נוצר מצב זההפך את העורכים למגוח' כים אפילו בעיני עצמם. הממשלה הפסיקה לגלות להם מה היא רוצה שלא יפורסם. במקום להביאם בסוד העניינים, ונתו אותם. הנעלבים גילו כי הם נאלצים לגלות את כל סודות הממשלה מפירסומים בחו"ל.

תוך תקווה קצרה נכשלה מדיניות ההע' למה של הממשלה שלושה כשלונות טי' טאליים. במרשת התקיפה על המיכלית קו' ראל טי' בפרשת ביקורו של העיתונאי ה-סובייטי ויקטור לואיס; ובפרשת ביקורו של ראש סוכנות הביון המרכזית של ארצות-הברית, ריצ'ארד הלמס, בישראל.

ביקורו של הלמס בשבוע החולף, שהיה אחד הסודות הכמוסים של המדינה, הודלף לפירסום בניו-יורק טיימס מישראל. הפיר-סום הוכיח שוב, עד כמה פרוצה הרשת הצנזוראלית המוטלת על כתבי-החוק ועד כמה פשטה את הרגל מדיניות עיכוב ו-פסילת הפירסומים של ממשלת ישראל.

מצב זה לא יכלו עורכי העיתונות לסבול. הם החליטו „להלחם“, איך יעשו זאת?

„באמצעות בירור עם נציגי הממשלה על מדיניות הפירסום מתוך מגמה להבטיח את זכותו של הציבור לקבל מידע מהימן“.

יחסי-חוק

אורגיה

של מרגלים

שום אורח לא התקבל בישראל בהתלה-בות גדולה כל כך, כשם שהתקבל בה ה' שבוע ריצ'ארד הלמס, ראש סוכנות הביון המרכזית של ארצות-הברית. מרגע שהותר לפרסם את דבר ביקורו בישראל, לא הפ' סיקה העיתונות הישראלית לצאת מגידרה, להללו ולשבח את מעשיו, לתלות תילי תילים של פרשנות בזכות עצמותיו האור-הדות לישראל.

יחסיו האישיים של הלמס עם הנשיא ניקסון, והבדלי ההשקפות בינו לבין שר-החוק האמריקאי, נופחו למימדים כאלה, עד שנוצרה תדמית כי ריצ'ארד הלמס הוא מושעיה של ישראל מדי רוג'רט, סיסקו ומרעיהם.

בהתלהבות הכללית לא שכחה העיתונות הישראלית לציין כי הכבוד לו זכתה ישראל, בא לה בזכותו של שר-הביטחון משה דיין, שקיים לפני חצי שנה שיחות ממושכות עם הלמס בחשיגנטון, והומינו לביקור כאורח.

באורגיה הכללית סביב הלמס, נשכחה העובדה הפשוטה שהוא בסך הכל נציגה של סוכנות ריגול ותככים, ששמה הולך לשימ' זה לפניה, והמייצגת את תדמית האמריקאי המכוער בכל ארצות העולם. בעיני רוב ה' עולם החופשי הסי.איי. אינו אלא שם נר' דף לקנוניות אימפריאליסטיות חשוכות.

לא היה פירוש מטופש יותר לביקורו של הלמס מהפירוש כאילו הוא בא בשלי-חות נכיסון לשם הערכה מחודשת של מדי-ניות ארצות-הברית באזור, וכי מדיניות זו עומדת להשתנות — בהשפעת דעתו של רבי-המרגלים, כמובן — לטובת ישראל.

רק לעיתים קרובות מודים אבירי ארץ ישראל השלמה בכוחות האמיתיות שלהם. זה קרה השבוע, כאשר נאם פינחס ספיר על ענייני המיסחר והתעשייה.

לפני כן התקף שמואל תמיר, איש ה-מרכז החופשי, את ספיר בעניין עמדתו לגבי סיפוח ירושלים. כאשר השיב לו ספיר, לא נכח תמיר באולם, אך ישב בו ח"כ איסר הראל, שאינו פחות קיצוני בדברותו לארץ-ישראל השלמה.

בקריאת-ביניים קטנה אחת גילה איסר הקטן את הקלפים.

פינחס ספיר: אני רוצה להרגיע את חבר הכנסת תמיר, אשר שמע מה שאמרתי על ירושלים, ורצה לומר שאני נגד ירושלים. בשבילו זה יהיה אולי חידוש. אני לא שניתי את דעתי בעניין השטחים, אני ממשיך להיות בעד מה שהייתי, וממשיך להתנגד למה שהתנגדתי.

אבל זו עובדה, שבינתיים אנחנו מכלכלים לא שלוש מיליון כי אם ארבעה מיליון תושבים, ולא באותה רמת-תזונה שהיתה קודם, ולא באותה רמת-חיים. אחד הכלכלנים ינסה לעשות חשבון אמיתי כמה זה עולה בדולרים, כי לא הכל אנחנו מייצאים. אהיה אפילו אובייקטיבי ואציע להוריד מן הסכום הזה את הערך השווה בדולרים של 30 אלף העובדים, שעובדים אצלנו, בשטחים.

איסר הראל: איך היית בונה בלעדיהם? הם בוח-עבודה!

פינחס ספיר: זה נושא בפני עצמו. זה טומן בחובו לא פחות סכנות, מאשר היתרון בעבודתם, והשאלה איך היינו חיים בלעדיהם. זה המינימום שאני יכול להגיד. **הפיכת הפירמידה.** קריאת-הביניים של איסר הקטן יזמה את הדגש על טיעון חדש של אנשי ארץ-ישראל השלמה. לא רק השטחים דרושים (מטעמי ביטחון, הבטחה אלוהית, וכו'), אלא גם היושבים בהם — כדי לספק כוח-עבודה ממושמע ובלתי-מאורגן למשק הישראלי.

אם נתקבל גמגמה זו (או אם תתגשם ב-מצאות, מתוך סיגרה של כיבוש), תהיה זו שלילת מסורת-היסוד של הציונות: ליצור בארץ עם נורמלי, עם "פירמידה חברתית" רגילה, כשבסיסה פועלים וחקלאים עבריים. תחת זאת תקום חברה שבה יהיו הפועלים והחקלאים ערבים מן השטחים המחוזקים, ואילו המנהלים והשליטים — עבריים. א. ד. גורדון בודאי היה מתהפך בקברו.

אשדוד

מכות

פרטיות

לכאורה, היו המכות שהכניס זילבר דור כהן, בעזרת כמה ידידים, למישל בן-שושן, עניין פרטי בין השניים. שכן לשניים בתי קפה סמוכים, על שפתי-ימה של אשדוד, והתחרות ביניהם עזה ממות, מסתבר.

פוליטיקה. הצרה היא, כפי שגילו זאת כבר אנשים מפורסמים בעבר, שלאנשים גדולים אין חיים פרטיים. שכן זילבר דורכמן הינו לא אחר מאשר חבר הנהלת העירייה ומזכיר המערך באשדוד. ואילו בן-שושן הוא חבר הנהלת המפלגה הליברלית במקום.

מישל מיהר להגיש תלונה למשטרה. אך מסיבות הידועות למשטרה אשדוד בלבד, סירבה זו לקבל את התלונה. מישל ניסה שוב, ללא הצלחה. אז פנה לאחד מחברי ה-כנסת של מפלגתו, עורך-דין במקצועו, לא-חר שזה הפעיל לחץ על המשטרה, קיבלה זו את התלונה.

מחול שדים. נפתח מחול שדים סביב מישל גורמים שונים, דרשו ממנו לבטל את התלונה. לעומתם, דרשו אנשי המפלגה הליברלית במקום, לא לבטל את התלונה. חלקם אף איימו לפרוש, אם תבטל התלונה. המאבק היה קצר, אך עז. בסופו, נכנע מישל, ביטל את התלונה.

"לא יכולתי לעמוד בלחצים שהפעילו עלי" התנדה באוזני ידיד.

* מפקד משטרת אשדוד, בצלאל לינהרד, הכחיש זאת, טען כי המשטרה קיבלה את התלונה עוד בליל המקרה.

בקהל

חרות נגד תמיכתם ביוזמות. **השבוע נחל סרלין תבוסה בבחירות הפנימיות בי מפלגה הליברלית, ועמדתו נחלשה לגמרי.**

רשימתם של סרלין וחיים לבנון זכתה בתל-אביב ל-255 קולות בלבד, לעומת 943 של רשימת שימחה ארליך, 329 של רשימת יוסף תמיר, 171 של רשימת מנחם סבירור, 425 של רשימת העובדים הליברליים, 325 של הסוחרים, 180 של השכונות, 47 של הפולנים, 288 של ההוגרים ו-179 של הרומנים. כולם מתומכי ההנהגה.

(המספרים הזעומים מגלים, אגב, בעייתיותם של הליברלים: מפלגה גדולה זו חסרה חברים. בוועידה ישתתפו 3000 צירים, אך בתל-אביב — הפניף ה-גדול ביותר — הצביעו רק 3142 בוחרים, מתוך כי 6000 בעלי זכות-בחירה. אין כל פרופורציה בין מיספר חברי המפלגה ובין מיספר בוחריה לכנסת — תופעה שהיא נימקט כללית בארץ.)

בחזרה הבאה יהיו סרלין ואנשיו מיעוט זעום. שותפו למאבק, ח"כ צבי צימרמן, שיש לו עמדת-כוח עצמאית בחיפה, כבר עשה שלום נפרד עם ההנהגה. ברור כי ברגע זה שולטים יוסף ספיר, אלימלך רימלט ושימחה ארליך ותבריהם שלטון מוחלט במפלגה.

פיצוץ — מתי?

הו החשבון שלהם? לפי שמועות עקשניות, יש להם חשבון כפול: **אם תוצע להם שיבה לממשלה במחיר גבוה, למשל, על רקע פרישת המפד"ל, יקבלו את ההצעה.** אם יהיו להם שלושה שרים ושלושה סגני-שרים, יוכלו לגשת

סרלין

ספיר

צימרמן

בגין

לבחירות כמפלגה השותפת בממשלה, וכנציגת המעמד הבינוני בה. **אם לא יצטרפו לממשלה, כדאי להם להישאר בגח"ל עד למחרת בבחירות מתוך ידיעה כי בתוך השותפות יקבלו יותר מנדאטים מאשר מחוצה לה.** אז יוכלו לפרק את גח"ל בעת הרכבת הממשלה הבאה, ולהצטרף אליה.

במיקרה הראשון, יוכלו לקבל לזרועותיהם מייד שתי סיעות, שאין להן עוד שום סיכוי לעבור את אחוה-החסימה בבחירות הבאות, אך שיש להן שישה ח"כים בכנסת הנוכחית — ע"מ והמרכז החופשי. אם יתפלג גח"ל עכשיו, ושתי סיעות אלה יתאחדו עם הליברלים, יהיו אלה סיעה של 18, לעומת 16 אנשי חרות. אם יעבור סרלין לחרות, יהיה היחס 17—17.

במיקרה השני, מקווים הליברלים למשוך לצידם חלק ניכר מאנשי חרות, בהנהגת שני אליה-הכספים של חרות — יעקוב מרידור וחתנו, יוסף קרמרמן. שניים אלה קשורים בקשר חזק מאוד עם עזר וייצ'מן, שגם לו אין שום חשק להישאר מחוץ לממשלה. כך מתגבשת תוכנית, הגלויה לכל: פילוג גח"ל אחרי הבחירות בצורה שתבודד את בגין וחסידיו במפלגה קיצונית קטנה, ואילו כל הליברלים, חלק ניכר מחרות, עזר וייצמן ואישיות ביטחונית חשובה נוספת — יהיו יורשי גח"ל, עם שלושה-ארבעה שרים בממשלה.

המכה הנגדית של בגין

זוהי תוכנית יפה — על הנייר. אבל היא נעשית בלי בעל-הבית, שהוא עדיין מנחם בגין.

עד כה, כל מי שהמעיט בכוחו של בגין, התחרט. בגין יכול להקדים כמה תרופות למכה. הוא יכול, למשל, להעמיד את הליברלים בפני עובדה בלתי-נידחת: ערב הבחירות הבאות, יהיה הסכם לגבי חלוקת המנדאטים בגח"ל בבחירות הבאות. היה קיים הסכם לגבי 1965, והוא חודש אוטומטית ב-1969.

אך מי אומר שחרות צריכה לתת לליברלים גם בפעם הבאה 11 מתוך 26 המנדאטים הראשונים? ערב הבחירות, עלול בגין לדרוש חלוקה אחרת לגמרי — ולסמוך על כך שהליברלים לא יעזו להופיע בבחירות לבדם, בלי הכנה. כך או אחרת, כיום ברור כי שתי המפלגות לא יתאחדו — וכאשר פרישה כזאת אינה מבואה לאיחוד, היא מוכרחה להתפרק במוקדם או במאוחר.

י"ח, בריא ושמה. לפתע מתחילים הכל להתייחס אליו באילו מת. מתלחשים מאחורי גבו. מזכירים על מחלתו. הם יודעים משהו? האם רופא גילה סוד? או שמא כל זה בלא פרי שמועות וזדוניות?

מצב כזה נמצא, מזה כמה שבועות, גח"ל. אורה, לא קרה דבר. גח"ל פועל. כל מנהיגיו מכחישים שיש קידעות יסודיים.

כל זאת, השמועות אינן פוסקות. פרשנים מוסיפים אינם שואלים אם יתפלג גח"ל, אלא מתי. אורה, אין לזה כל יסוד. אבל כך זה בישראל: שמועות כאלה ית, בדעיבה, מוסמכות יותר מן ההכחות הרשמיות.

קואליציה או א"י השלמה

רית בין מפלגות, כמו בין מדינות, קיימת כשיש אינטרס משותף. היא נעלמת כאשר האינטרסים מתנגשים. **קורה בגח"ל.**

יש קם לפני הבחירות של 1965. הוא היה כדאי לחרות, שלא או על מלהמת ששת-הימים, ושסברה כי האיחוד עם הליברלי ייתן לה צביון סאלוני, ואפשרות להצטרף אי-פעם לממשלה. לילם, מצידם, פחדו מפני תבוסה בבחירות, רצו להיעזר בכוחה חרות בריכוזי ישראל השנייה.

הי התקוות נתמלאו. נכנס לממשלה, ערב מלהמת ששת-הימים, וייתכן כי היותו בגח"ל עזר להסיר את המיכשולים. ואילו הליברלים זכו ים ב"11 (מתוך 26) מנדאטים בכנסת — מיספר שהוא מעל האמיתי.

נמשכה השותפות, לשביעת רצון הדדית, עד שהתעקש בגין

את הליכוד הלאומי ולחזור לאופוזיציה. כל אנשי הכסף, המפלגות, התנגדו לכך. אבל בגין ניצח — ברוב זעום. ומאז זרע הפילוג.

כיום יש ניגוד אינטרסים, שכוסה בטיח של מאות. לחרות חשוב רעיון ארץ-ישראל השלמה, נו מעניין את הליברלים. לליברלים חשוב להיות שלמה.

חשבוננו של סרלין

יוזמה הפלגנית הראשונה צאה, כנראה, מחוגי חרות, שעודדו את יוסף סרלין.

לפני היה פעם שותפו של יוסף ספיר בהנהגת הליברלים (או ים הכלליים). מאז השתלט ספיר כליל על המפלגה, וסרלין מכל השפעה.

י לחזור לעמדת השפעה, הפך סרלין לדובר בן האיחוד המלא של הליברלים עם חרות. בכך נקודה העדינה של ספיר — כי ספיר משוכנע, ק, כי במפלגה המאוחדת תיעלם הנהגת הליברלי ותשתלט הנהגת חרות.

כן כי תוכניתיו של סרלין קסמו לאנשי חרות. חישובם היה: אם יתפלג גח"ל, יעברו כמה מח"כי הליברלים לחרות. סרלין ח שניים (הוא עצמו וצבי צימרמן), ואולי עוד שניים, שאין סיכוי להיבחר אצל הליברלים (למשל: שניאור זלמן אברמוב, ל כנסת מטעם הליברלים רק במיקרה, אחרי שמקומו כבר ח לעורך-דין איש-חרות, וזה החליט ברגע האחרון שאינו רוצה בכנסת).

הליברלים היו נשאים אז מפלגה קטנה, בלי סיכויים רבים יות הבאות. חרות הייתה נשארת עם 16—18 ח"כים בכנסת זו, ועם מי-רול יותר בכנסת הבאה.

רלין זה בווער. כי דבר אחד בטוח: ברישימה י של גח"ל לבחירות ימונו כל נציגי הליברלים די המוסדות שבהם שולט יוסף ספיר. איש מי יו לא ייכנס לכנסת הבאה.

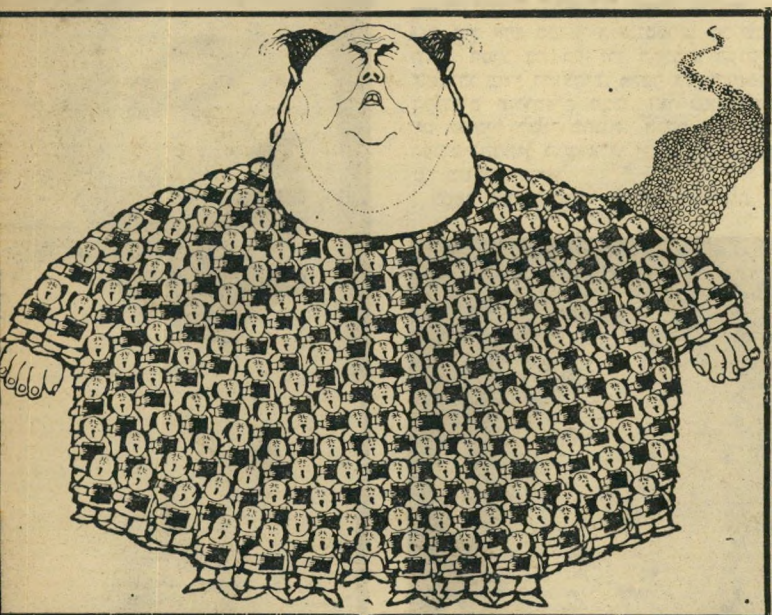
מתו של סרלין נבלמה אחרי שראשי הליברלים מיחו אצל ראשי

בכנסת הנוכחית, כמו בקודמת, נפטר ח"כ של חרות ונכנס ח"כ ליברלי. לכן מונים הליברלים 12 ח"כים.

המידע העומדים לרשותו. בסידרה זו מוסר אורי אבנרי דו' מעודכן על המתרחש בעולם הערבי ועל מאבק המעצמות הגדולות סביב הסיכסוך הישראלי-ערבי בזירת המזרח התיכון

זה עתה שהה עורך "העולם הזה" בכמה בירות באירופה, ניהל שיחות עם מדינאים ואישים אחרים, לרבות אישים מצריים — וניצל את מקורות-

כאשר יבואו הסינים תתגעגעו אל הרוסים!

הענק של מאות המיליונים: הוא בא

משותפת, מגובשת לגמרי, אצל כל בני שיחי — מומחים מצריים, מצרפת ומא צות אחרות.

הדעה היא: לא רבתי.

ולא רק בגלל החשש בפני עימות עם ארצות-הברית.

ההשקפה העיקרית של הסובייטים במ ריים היא, כאמור, בענייני-שלום. השקפה זו תועמד בספק, אם תעבור מצריים ועצ עים נוספים, ואם תובס במלחמה. יתר על כן — זוהי השקפה כדאית. ה פועלת לטובת ארוך. ואילו ההשקפה הצג אית היא בלתי-כדאית, ועלולה להתפרצ ביום אחד.

מכאן הנטייה לצמצם עד כמ שאפשר את ההשקפה הצבאית ולשים את הדגש על ההשקפה כלכלית-הינדוכית-מדעית.

ביננו לתמונה המצטיירת בישראל, אי הענק הסובייטי שש להציף את מצריים ב כל-ימשיית מודרניים יקרים. הוא מספק מצריים את המינימום הדרוש כדי להרת את ישראל בפני התקפה, לחזק את המורא המצרי הירוד ולקיים את היחסים עם הצב המצרי.

(ושבו: הצבא המצרי אינו הגורם קיצוני, המדרבן למלחמה, כפי שרגילי לכתוב בישראל באופן שיגורתי, כימעט א סומטי, פרשנים שאין להם מושג על המתרחש במצריים.

הצבא המצרי הוא גורם מת וממתן. אחרת לא היה אנווא אל-סאדאת מסוגל להמשיך במר ניותו הנוכחית של שביזאלית-שה, של נכונות לחתום על של עם ישראל, וכו').

סאדאת. היא מעוגנת במאות הסכמים קטנים יותר, וגם מעשים יותר. אלה נוגעים לה-קמת מיפעלית-עשייה משותפים, מוסדות מדע, ענייני-חינוך, עסקי-מיסחר. הם מקי-פים את כל שטחי-החיים במצריים.

ערב ביקור רוג'רס בקאהיר, הושלמו עשרות הסכמים נוספים מסוג זה, בקצב קדחתני.

הסכמים אלה מבטיחים נוכחות סובייטית לזמן רב, ובכל הנסיבות. אי-אפשר כלל לחסל אותם, מבלי לגרום למהפכה בכל מערכות ההיים במצריים. לכן יש לסוביי-טים תחושת-בטחון גמורה שם.

הרוסים אינם מעוניינים

במלחמה

הם מעוניינים הפובייטים בחי דוש המלחמה? בעניין זה מצאתי דיעה

משום-מה, כששמעתי את הדברים, עלתה לגוד עיני תמונה ישראלית. אדם עומד ב אחד מאפיקי הנגב. השמש זורחת, השמיים כחולים. אין הוא יודע כי אי-שם מצפון, בהרי חברון, יורד גשם — וכי לפתע עלול זרם אדיר וקטלני לשטוף את המקום בו הוא עומד.

בן-שיחי הוסיף בבת-צחק: "כאשר יבואו הסינים, אתם עלולים עוד להתגעגע אל ה-רוסים!"

סין באה. האם מישהו בירושלים חושב על כך?

הסכם פודגורני?

סחם נייר!

פי הבריתה המפורסמת, האופטימיסט לומד רוסית, בעוד הפסימיסט לומד סי-נית. בינתיים עדיין עומדת ישראל מול ברית-המועצות.

ברית-המועצות נמצאת במצריים. איך? ובאיזה כוח? באיזה צורה?

האם נוכחותה היא גורם הדחף לשלום או למלחמה?

ירושלים מאמינה — או טוענת — ש-הסכם פודגורני-סאדאת יצר מצב חדש לגמ-רי. היא הבליטה במיוחד את הסעיף ה-צבאי, המבטיח למצריים סיוע ל-15 שנה. באוזני עוד מצללים הנאומים של חברי-הכנסת, שטענו כי הסכם זה פותח פרק חדש בתולדות המרחב, וכו'. דיברתי על כך עם איש מצרי בעל ידע עמוק. הוא משך בכתפיו.

"הסכם פודגורני?" אמר. "מה יש בו? שום דבר חדש."

"אין הוא שונה מכל קומוניקאט, המת-פרסם בתום ביקורו של מנהיג זר בקאהיר. זהו אוסף של סיסמאות, הצהרה של כו-נות, למשל, אין מדובר בו על, פעולה משותפת, אלא על, התייעצויות. אלה הן מילים ריקות, וכל מצרי נכון מבין זאת. אם כן, האם אנחנו מפרזים בהערכת הנוכחות המצרית במצריים?

במחלט לא. אבל אין אנחנו מכינים את מהותה.

הנוכחות הסובייטית האמיתית אינה מעו-גנת בהסכם ערסילאי, כמו מיסמך פודגורני-

אתם הישראלים, חיים על הירח! לא אין לכם מושג מה באמת קורה ב-עולם!"

הדובר היה אישיות צרפתית בכירה. "נרמה לכם שכדאי לכם להרי ווייה זמן. שהזמן פועל לטובתכם. וככן, אתם טועים."

כי מעבר לאופק, מחוץ לתחום-הראייה של פוליטיקאים קטנים, מתגבש משהו אשר ישנה לחלוטין את המצב כולו.

סין עומדת להיכנס לאו"ם.

מתי? אולי בעוד שנה, אולי בעוד שני תיים. ארצות-הברית חולה, למעשה, להתנגד לכך. היא משלימה עם העובדות, ויש ה-סבורים בחשיגנטון כי אפשר לנצל את הסיכסוך הסובייטי-סיני לטובת אמריקה. כאשר סין תיכנס לאו"ם, ישתנה המוסד עד ללא הכר. כל יחסי-הכוחות הקיימים

מאת

אורי אבנרי

"יעלמו. תבוא במקומם מציאות חדשה לגמ-רי. סין תהיה מוקד של ריכוז-כוחות בני לאומי חדש."

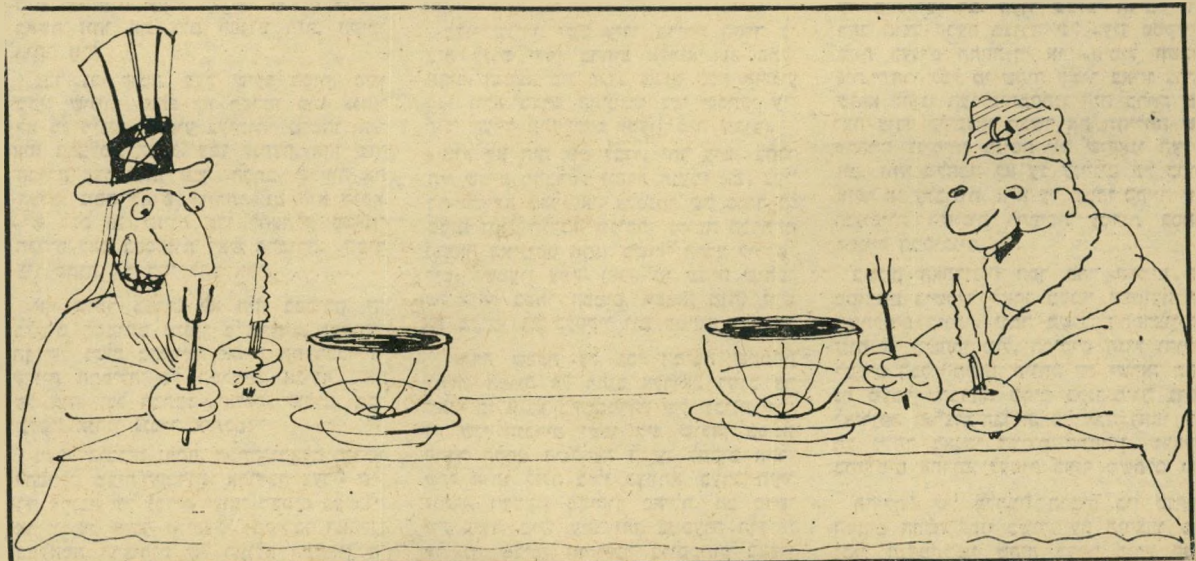
"ואז, יירדני", אמר הצרפתי, "תשכחו מהחלטת מועצת-הביטי חון 242. תשכחו מכל ההחלטות הקוראות להפדרישלום במזרח התיכון, תוך הכרה בקיום המדרי נה שלכם. סין תתמוך בפיראיון ובמזחמת-חורמה, שיחורור פלם-טיני."

מדיניות קצרת-רואי

נחננו, הצרפתים, ושאר המדינות ה-יידיותיות באו"ם, נהיה או חסרי-כוח להשיג הסדר שיכיר בקיום ישראל.

"יש לכם עוד זמן — מעט מאוד זמן — כדי לנצל את המצב הנור כחי ולהגיע לשלום ולהכרה במדרי נתכם. אבל הזמן עובר."

המדיניות של ממשלתכם היא קצרת-רואי. היא לא רואה מה עתיד להתרחש."

חלוקת העולם — היכן המזרח התיכון?

העולם הזה שופך אור בפעם הראשונה על מלחמת כנופיות הסמים בעולם התחתון הישראלי — אשר נפתחה בשורה של פעולות אלימות ומעשי רצח — העלולים להתפתח לטבח הדדי

גם עודד חוסל-מי

ברד של כדורים ניתך עליהם

לפי סיפורם של זוהרה ועסיה, הם שמעו את קולה של מכונת מתקרת, לפני ש-מטה של כדורים חדר מבדע לתריסי החלון אל תוך החדר. מספר כדורים פגעו בעודד, שנפל מתבוסס בדמו. זוהרה ושמעון מיהרו להוביל את עודד הפצוע לבית-החולים איכילוב. מאמצי הרופאים להצילו עלו בתוהו. הכרתו לא שבה אליו. למחרת הוא מת מפצעיו.

הקורבן האחרון — אבל לא הסופי.

מלחמה על שטחי מחייה

עודד קליפצקי (32) נורה ביום שלישי, 28 ביוני, בשעה 4.30 בבוקר לערך, בנסיבות מיסטריות שאפילו המפקח אי-

ההזוייה נראתה כאילו נלקחה מ-תוך אחד מסרטי הגאנגסטרים של שנות ה-30. חסרו בה רק זרי הפרחים הענקיים שגשלתו בידי הרוצחים. מלבד בני המשפחה הקודרים והרוססים מבכי, היו שאר המל-רים שייכים לשני מחנות: חלקם היו אנשי העולם-התחתון הישראלי. יתרם היו בלשים של משטרת-ישראל. מספר מטרים אחרי הכניסה הראשית ל-

השוחר החשוד זהו שמעון עסיה, ש"זיהו בחדר בו נרצח עודד קליפצקי. שמעון עצר אחרי שסרב לשתף פעולה עם החוקר-ים, לספר את הידוע לו על נסיבות הרצח.

הנרצח וידידיו עודד קליפצקי (הבלונדי מימין, בעיניים עצומות), בעת בילוי ב"דיסקוטק בחברת כמה מידידיו. מימין לשמאל נראים: שחקן הקולנוע רונסייד מהטלוויזיה, או אנשי המחלקה ה-סודית של האינטרפול, היו מתקשים לפע-נחן.

מותו של עודד עורר סערת רגשות בעיר לם התחתון הישראלי, כמוה לא היתה ידו-עה מזה זמן רב. בעוד שכלפי הציבור ה"רחב הוצג הרצח בצורה של "עוד פסקדין מות בעולם התחתון" או "חיסול חשבו" נות", הרי לכל מי שהיה קשור באיזו צורה שהיא לחוגי העולם-התחתון היה ברור, ש"רצח עודד קליפצקי מבשר את תחילתה של מלחמת כנופיות בנוסח ימי שיקאגו העלי-זים. זוהי מלחמה לא על עניינים של כבוד אישי או עלבונות, אלא על שטחי מחייה של הכנופיות השונות ותפיסת עמדות בסחר הסמים המסוכנים.

בשנים האחרונות הפך סחר הסמים ה-מסוכנים בישראל לאחר מעגלי הפשיעה ה"משתלמים ביותר, יותר משוד, התפרצויות, זנות או משחקי מזל. הביקוש הגדל והולך לסמים מכל המינים, היותה של ישראל תח"נת מעבר להברחת סמים בקנה-מידה גדול לאירופה וארצות-הברית, כל אלה דחפו יו-תר ויותר מאנשי העולם התחתון, שעסקו בתחומים אחרים, לעסוק בענף משתלם זה.

תחילתה של מלחמת הדמים בין סוחריו הסמים החלה לפני כשנה, עם הירצחו של גואל תנעמי, מי שהיה בעבר סורף קטן וסוחר נשק שהפך תוך זמן קצר לאחד

רונסייד מהטלוויזיה, או אנשי המחלקה ה-סודית של האינטרפול, היו מתקשים לפע-נחן. לפני שנורה ישב עודד בדירת החדר ב"בית עלוב וישן ברחוב אלרואי 31 בתל-אביב, הנמצא בין מגדל שלום לבין קולנוע עדן (ולא בכרם התימנים כפי שכתבי ער-תוני הערב מתעקשים לטעון מזה שבוע). הוא לא היה שם לבדו. יחד עימו בחדר היו שניים מחבריו: זוהרה תנעמי (23) צעיר-רה ממוצא מארוקאי, אלמנתו של סוחר ה"סמים גואל תנעמי, שנפגשו נקובת הכדורים נמצאה באוגוסט 1970 בשולי הדרך לירוש-לים; ושמעון עסיה (28), מי שהיה שותפו של גואל בסחר הסמים, ושמואו מותו ירש את מקומו גם בעסקיו וגם במיטת אלמנתו.

זוהרה שכבה על גבי המיטה שמתחת לחלון הפונה אל רחוב אלרואי, רחוב צר מאוד בו נמצא בית-המרחק של שכונת ש"ז. שני הגברים ישבו ליד שולחן בפנית החדר הקטן. השלושה הגיעו למקום אחרי שכל אותו לילה בילו בצוותא. בערב חזרו זוהרה ושמעון מביקור באילת. הם פגשו את עודד, בילו עמו יחד במסעדה היוונית אריאנה שביפו ואחר-כך בדיסקוטק בצפון תל-אביב.

בית-ההלוויות העירוני בחולון, ניצבה קבוצה של כשלושים גברים אלימים, שעקבו בעי-ניים מאיימות אחרי כל מי שנכנס לפתח. כאשר זיהו את צלם העולם הזה, הקיפו אותו מיד.

גבר גבה-קימה, בעל שיער כסוף, סינן מבין שיניו: "אתם לא תצלמו פה! אנחנו לא מעוניינים להופיע בעיתון" מיהוה אחר אחו במצלמת הצלם, עמד לנתצה. אחד מה"חבורה עצר אותו מכך. הכתב, שליחה את הצלם, ניסה לחוש לעזרתו. גם הוא הוקף. "יש לכם 30 שניות כדי להסתלק מכאן", הבהיר להם בפסקנות ראש החבורה. "הבור עוד פתוח..." רמו להם אחר.

אף שוטר במדים לא היה בסביבה. ה"בלשים הסמויים נמנעו מלהתערב. זעקותי-הן של נשים בהלחייה אחרת התערבבו ב"קולות התפילה של המלווים. אגרוף ניתח על חזהו של הכתב: "יאללה, יאללה, תס-תלקו! אנחנו נגמור איתכם!"

מעגל הגברים נפתח. הכתב והצלם הורשו להסתלק מבית-הקברות. אחר-כך צעדו שו-רה ארוכה של גברים זעופי מבטים בעקבות ארונו של עודד קליפצקי, הקורבן האחרון במלחמת הריציות של העולם התחתון ה"ישראלי.

האלמנה העליזה זוהרה תנעמי, אלמנתו של סוחר הסמים גו-אל תנעמי, שנרצח לפני כשנה בעת שהיה בדרכו לעיסקת סמים. זוהרה, שהובאה לבית-משפט, נמצאת ממות בעלה בחברת עסיה.

ממברית וסוחרי הסמים הגדולים במדינה. השלב השני שלה, אירע בשבוע שעבר, עם הרצחו של עודד קליפצקי.

הצתה באירת

ודר לא היה סוחר-סמים. הצעיר הבלונדי בעל המזג הנוח והחברותי,

נחור?

היה בן למשפחה ממוצא פולני. אחותו הייתה בזמנו סמלת בכולשת בחיפה, לפני שנישאה לסגן-אלוף בצה"ל. עודד עצמו היה ימאי בצי הסוחר, לפני שנפצע בעת עבודתו על אניה, קיבל כמה אלפי ל"י כפיצוי יום והחל לבנות את חייו על היבשה.

הוא ירד לאילת, השקיע את כספו ברכישת מועדון סוף העולם, שהיה שייך קודם לרפי נלסון. אולם עסקיו לא עלו יפה. ריבוי מועדוני-הלילה באילת פגע במועדונו. הוא ניסה לפתור את הבעיה על ידי הצגת מועדון-לילה מתחרה, הסלע האדום. הוא נתפס והועמד לדין על ביצוע הצתה זו.

אחר-כך התיישב עודד בתל-אביב, הפך לדמות מוכרת בחיי-הלילה של העיר. הוא הצליח לשכנע בעל דיסקוטק ידוע להקים עמו יחד מועדון קלפים בשכונת שבזי, שם עודד ניהל אותו. בשעות הפנאי שלו עסק עודד בפיחולץ חיות, מקצוע אותו למד מ-קצב תימני בכרם התימנים.

מסעות לגרמניה

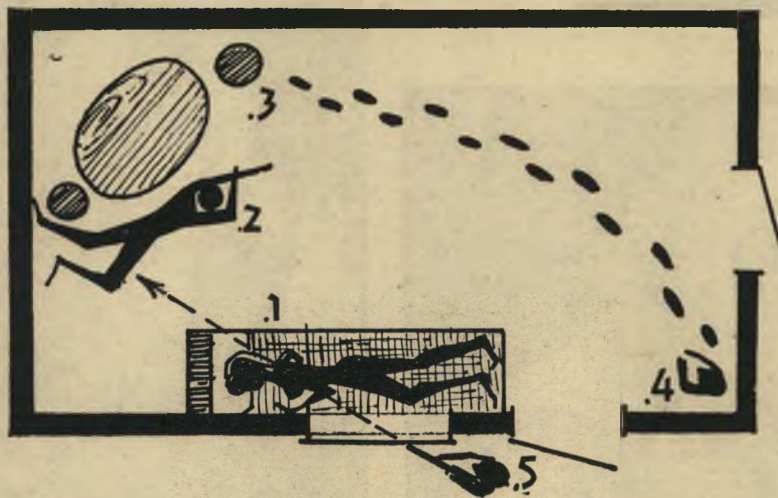
לפני 4 שנים נשא עודד את סוריה, אחותו של האחים דנוך, הידועים כשומרי הסף של מועדוני-הלילה בתל-אביב. החתונה נערכה במועדון עומאר-כאם. סורי ילדה בת לעודד, אולם נישואיהם עלו על שרטון והם התגרשו לפני מספר חודשים.

תוך כדי כך החל עודד במסעות לגרמניה. הוא נסע מספר סמים לפרנקפורט, שהם שם כמה חודשים והיה חוזר לארץ. בנסיעות אלה שימש עודד כמברית סמים בכמויות ניכרות מהארץ לגרמניה. אולם כדי לא למשוך אליו את תשומת ליבה של המשטרה, הוא היה מתעקב בפרנקפורט מספר

זהו ביתה של זוהרה תנעמי ברחוב אלרואי ש-בשכונת שבזי בתל-אביב, לתוכו נורו היריות שחיסלו את עודד. העיגולים מסמנים את מקומות פגיעות הכדורים בבניין ובתריס החלון.

מקום ההתנקשות

תריסים זה מתאר מה התרחש בחדרה של זוהרה בעת שנורו לתוכה היריות. זוהרה שכבה, לדבריה, על מיטתה מתחת לחלון (1). עודד ישב בפינת החדר ליד שולחן (2), לידו ישב גם שמעון עטיה (3). בעת שנשמעו דפיקות בדלת, ניגש שמעון לדלת. אז נורו היריות מהחלון (5). שפגעו בעודד. שמעון נלחץ אז, לדבריו, אל פינת החדר, משם ירה באקדח טוטו שהיה ברשותו אל עבר התוקפים.

חדר הרצח

שייכת לו. הוא שימש רק כשליח, שהיה מקבל שכר יפה על כל שליחות כזאת. יש אומרים שהתכוונן להשתקע בגרמניה וגירושיו באו על רקע סירובה של אשתו לנסוע עמו לשם. על כל פנים, בביקורו האחרון בפרנקפורט, התאהב עודד בנערה גרמניה, אותה תיכנן לשאת לאשה.

יומיים אחרי מועד הרצחו, הוא היה צריך לחזור לגרמניה. ידוע שהיה בכיסו סכום כסף גדול, שנועד כנראה לרכישת סחורה אותה היה אמור לקחת עמו.

הכסף פרח יחד עם נשמתו של עודד קליפצקי. הוא לא נמצא בכיסיו שעה ש'הובל פצוע פצעי מוות לבית-החולים, ולאיש גם לא נודע לאן נעלם.

שלוש אפשרויות

וזהרה ושמעון עטיה, שהיו בחדר בו נפגע עודד, עסקו בסחר סמים. שם עון, בעל חוזה לגידול כבשים, נשוי ואב לבן ובת, היה שותפו של גואל תנעמי ב-סחר הסמים. אותה תקופה, כפי שמלחשים יודעי דבר, היה גם מאהבה של זוהרה.

אחרי רצח גואל תנעמי, שטרם פוענח עד היום הזה, המשיכו זוהרה ושמעון לסי-חור בסמים, אם כי בהיקף קטן בהרבה מ-אשר בימיו של גואל. הם, שלדבריהם ניצלו בנס מברד הכדורים שניתן אל חדרה של זוהרה, היו הראשונים שנעצרו כחשודים. כל התנהגותם בפרשה עוררה חשד. אחרי שעודד נפגע הם הובילו אותו לבית-החולים מבלי להודיע דבר למשטרה. כאשר נעצרו סירבו לשתף פעולה ולמסור לחוקרים מה ידוע להם על ההתנקשות. יותר מזה: שם-עון עטיה התנגד למתן טביעות אצבעות. בעקבות התנהגות זו פשטה מיד שמועה בחוגי העולם התחתון: שמעון וזוהרה הם

החשודים

שניים משלושת החשודים שנעצרו על-ידי המשטרה לחקירה בפרשת רצח עודד קליפצקי. בתמונה מימין נראה דרורי יהודאי (משמאל), ליד סמי טרגנוב, מי שנשפט ל-5 שנות מאסר באשמת הסחת רימון על נייחת משטרה. מי שמאל נראה ניסים לביא, ממנהיגי כנופיית בתים, שלדעת החוקרים חיסלה את עודד קליפצקי.

התריס המנוקב

זוהרה, דרכו נורו צרורות הכדורים אל ה-חדר. התריס נמצא בגובה קומת אדם. כדי לראות מה מתרחש בחדר מבדע לסורגים שמעל התריס הנעול, יש לספס על משהו.

שחיסלו את עודד. הם ביצעו התנקשות, שדור תוך כדי כך את כספו של עודד אחרי ש-בא אליהם כדי לקנות סמים. גירסה זו נת-מכה בעובדה שההתנקשות בוצעה בצורה מוזרה ביותר.

אל החדר בו ישבו השלושה נורה צרור של כתריס כדורים מתת-מקלע עוזי. הכדור-רים נורו מטוח קצר מאוד, ריססו את כל החדר. המזור היה בכך שכל הצרור נורה דרך תריס סגור, מבלי שליוורה תהיה אפ-שרות לכונן את הצרור כלפי הקורבן (ראה תמונה).

צורת התנקשות זו העלתה מיד שלוש אפשרויות:

- המתנקש ירה אל תוך החדר בצורה עיוורת מתוך כוונה לפגוע בכל הנמצאים בו.
- המתנקש תיכנן את הירי עם אחד הנוכחים בחדר, כך שידע-אפילו מבלי לר-אות היכן ישב קורבנו המיועד.
- מישור מתוך החדר יצא החוצה, ירה אל תוך החדר, פגע בעודד, חזר לחדר ו-העמיד פנים כי הוא ניצל בנס ממטר הכדור-רים שריסס את החדר.

איפה אקדח הטוטו?

לא ששתי הגירסות האחרונות נפלו. אילו היה לזוהרה ולשמעון חלק ב-התנקשות בעודד, הם לא היו מביאים אותו פצוע לבית-החולים, אלא דואגים שימות קר-דם ולא יהיה סיכוי שיפצה את סויו.

מלבד זאת הסתבר, כי חוץ מהתריס מנו-קב הכדורים בחדרה של זוהרה. נמצאו עק-בות של פגיעות כדורי עוזי גם בפינת פתח הבית בו נמצא החדר. בקיר ממול פתח הבית, נמצאו מספר נקבים של כדורי טוטו. על סמך מימצאים אלה מצטיירת התמונה הבאה: האלמונים ירו אל תוך החדר דרך התריס. מתוך החדר ירו לעבר המתנקשים באקדח טוטו. כיוון שעודד נפגע, יש לה-ניח ששמעון עטיה היה היורה לעבר ה-מתנקשים הנמלטים. אלה, תוך כדי מנוסה, השיבו אש לעברו וכך פגעו הכדורים בקיר הבניין.

כדי לאמת גירסה זו היה חסר מימצא אחד בלבד: אקדח הטוטו בו ירה שמעון עטיה לעבר המתנקשים. לפני שהעביר את ה-עודד לבית-החולים החביא שמעון את ה-אקדח במקום סתרים. הוא סירב למסור ל-חוקרים את מקום המסתור, כשם שסירב למסור טביעות אצבעות.

(המשך בעמוד 22)

התנ"ך אמר:

"שימלה לך. קצין תהיה לנו!"

פאריס אומרת:

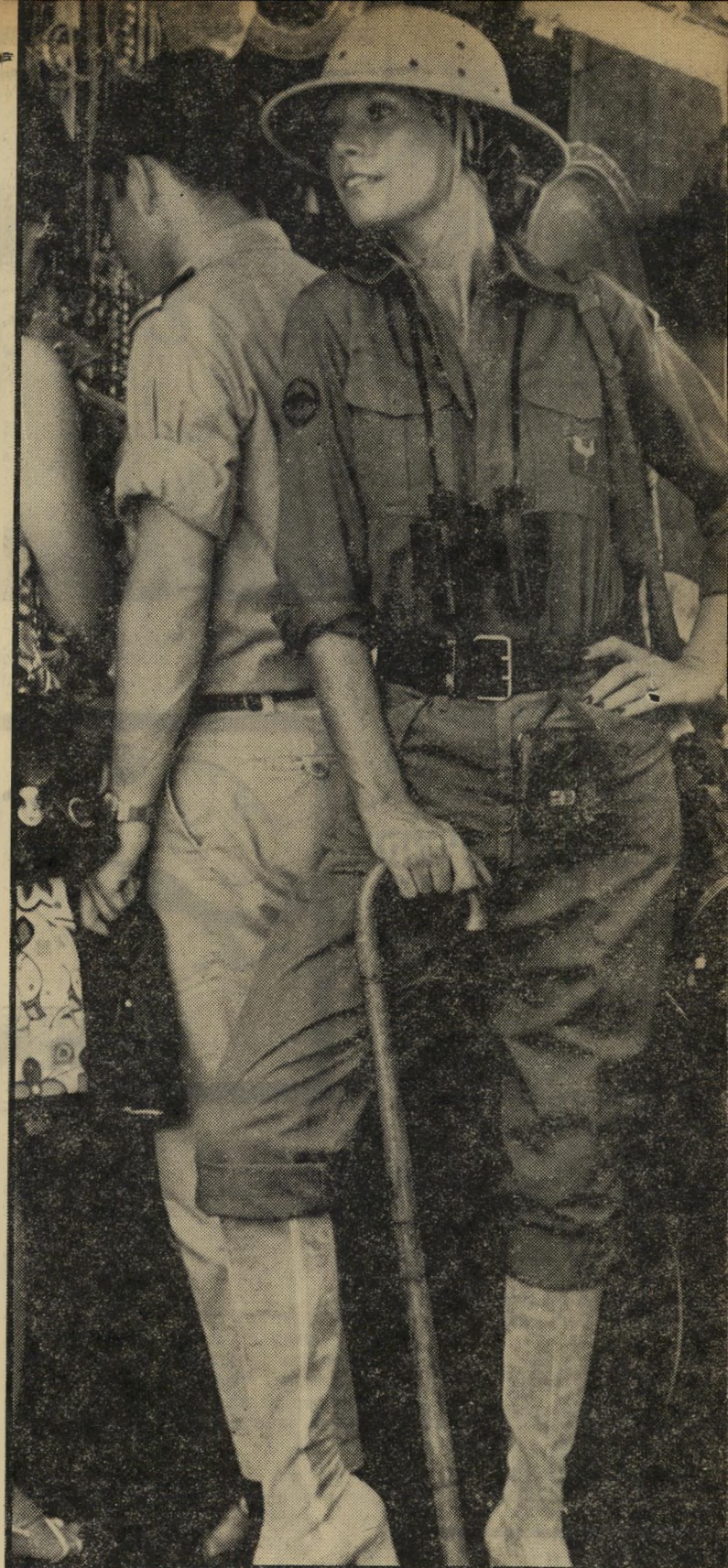
"מדים לך, חתיכה תהיי לנו!"

קומנדו

דיזנגור

אמי הגנרלית לא היתה מתביישת במדים ססגוניים אלה של דוגמנית פאריסאית בניגוד לדוגמניות הישראליות, שהתלבשו באופנת המדים מעודפים הפישפשים, מתלבשות חתיכות בחוץ לארץ במדים תפורים במיוחד, שרק למראית עין הם גסיו

בחל-אביב מציגה הדוגמנית קארין דונסקי את אופנת המדים החדשה: בגדי חאקי עטורי סמלים יוצמחים, כובע פקק, מקל נודים, מימיה ו' מישקפת. כך, מן הסתם, היה לבוש סטנלי כאשר פגש את ד"ר ליווינגסטון האובד באפריקה.

חירות החור של כוחות הקומנדו ה' תוקפים הופיעו לראשונה בשדה הקרב של דיונוף לפני כשבועיים. הופעת הבכורה שלהן לא משכה תשומת לב מיוחדת. ציבור האזרחים בשטח סקר את החתיכות לובשות המדים הססגוניים ב' מבט עייף. והסתפק בהערה בדבר הצורך

השיגעון החדש הפושט באירופה —

מגיע גם למדינת-ישראל

בחזיון השמירה בבתי המטורפים של העיר העברית הראשונה. העסק נעשה רציני השבוע. כאשר כמה מבין התחתים הכבדים של הלוצות האופנה כמו דוגמניות הצמרת, קארין דונסקי ויפה כפיר, הצטרפו לחילה הכיבוש. זה, היה כבר משהו אחר: לא עוד טירוף, אלא אופנה חדשה.

שוטפת האכזריות

זהו, מסתבר, שיא האופנה: סרבל קמוס, חגורה שמור טה ונרתיק'עור עתיק. בתמונה למטה: קארין דונסקי (מימין) מדגימה סרבל של רוחץ חלונות, ויפה כפיר במדים של חייל נאפוליטני מובס.

בכארים

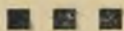
מודגמת אופנת המדים עלידי שתי דוגמניות חניניות — כנראה, אצל השמאלית אפשר עדיין לנחש, לפי הרגליים החשופות, שהיא חתיכה. הימנית, מאידך, מוסווה כולה בסרבל לבן ומעילירוח שלוקסו בצבאות שונים ומשונים.

תצליח האופנה החדשה להיקלט. החלוצות הראשונות של חיל הפשיטה, מכל מקום, כבר ערכו השבוע את סיוריהן הראשונים במדים: אימרת רוזנה שטריך, חתיכת בוטיק תל-אביבית, שהחלה מופיעה לעבודתה בחליפת מיכנסיים צבאית, בעלת דרגות וסמלים משונים על הכתפיים: "חורתי לפני יומיים מחו", וכולן מת לבשות שם כך עכשיו.

דוגמניות הצמרת יפה כפיר וקארין דוני סקי, לעומת זאת, הצליחו למצוא את יל הפריטים החיוניים של האופנה החדשה ב- ארץ: "עדיין לא מייצרים כאן דברים כי אלה", אומרת קארין, "אבל אפשר להשיג אותם בשוק הפישפשים ביפו".

"בשוק הפישפשים אפשר למצוא הכל", אומרת יפה כפיר — "אני נוהגת לערוך שם סיורים שבועיים, כדי לא לפספס כלום. כשראיתי בעיתונות החוץ תמונות ראשונות של האופנה החדשה. הלכתי לשם ומצאתי לי חנות עם המון מדים ישנים של הצבא האמריקאי, ועוד כל מיני אביזרים שמש לימים את התלבושת." ויה זאפאטו.

לפעולת כיבוש: בגדי הסחאה מנומרים, ה- מתבלטים מאוד על הרקע הנשי הרגיל, קס- דות מגן, כובעים טרופיים נגד השמש ה- מידברית, מימיות, בגדי חאקי נוחים — במיוחד עבור מסעות מפרכים בארץ אויב גברית, מישקפת — המאתרת בקלות את התתיך הכי בולט בטוח של שני קילומט- רים, ואפילו חיק למפות — עבור אלה ש- אינן יודעות בדיוק איך מגיעים לרוז.

אופנה החדשה, אפילו זכתה ל- כיסוי פסיכולוגי-חברתי מלא. אופנה זו היא תוצאה של שאיפה כמוסה למלחמה ולאלימות, פוענים הפסיכולוגים החברתיים בבקאות נושאלאנטיות. יתכן שזה נכון באירופה הבלתי-לוחמת, אך החשופה, לעומת זאת, לגירוי אלימות בלתי פוסקים בטלויזיה, בקולנוע ובסיפורות המתה והבלשים. בישראל, בה יש מלחמה אמיתית מאוד, ובה לובשות הנשים מדי חאקי במשך שנתיים ובה הרחובות מלאים חיילים אמיתיים — קיים ספק באיזו מידה

מדוע מסרב אדם שמתקשים אימו לק-
טול אותו, לשותף סעודה עם המשטרה כדי
לפוס את אויביו?
אין עדיין תשובה על כך. רצוי רק לז-
כור שגואל תנעמי נרצח בכדורי אקדח טו-
ו. אם ימצא האקדח בו ירה שמעון עט-
יה, ניתן יהיה לבדוק אם מתוך אקדח זה
נורו היריות שחיסלו את תנעמי.

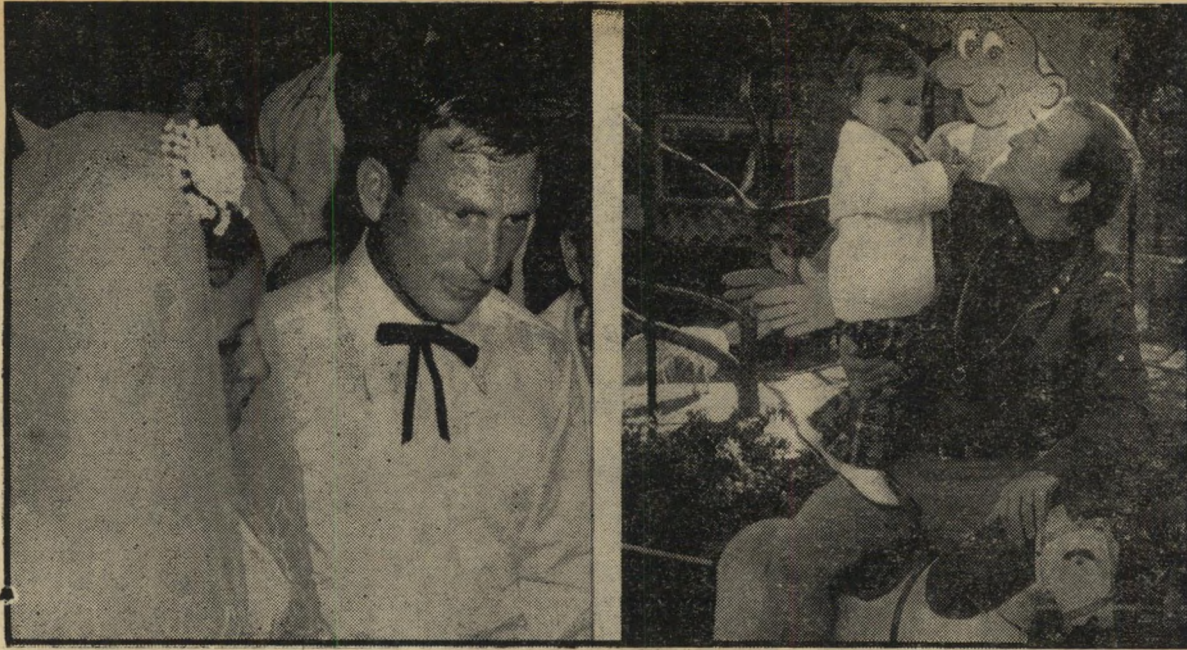
התנגשות ב"אריאנה"

כמו השמועה המופרכת על חל-
קם של שמעון וזוהרה ברצח עודד
קליפצקי, כך גם חצי תריסר שמועות אחר
רות שנפוצו השבוע ושנועדו לתת הסבר
לרצח, אין להן יסוד. כל שמועה כזאת יש
לה מטרה. בחוגי העולם התחתון מפריחים
אותן כדי לבלבל את המשטרה ולפצל את
מאמצי החוקרים בפיענוח התעלומה. מצד
שני מעוניינת גם המשטרה בהפצת גירסות
כוזבות כדי להסתיר את כיווני חקירתה.

אולם אחת הגירסות הביאה מייד למעצרו
של אחד החשודים. היה זה הבדוקאי דרר
רי יהודאי. לא מכבר נורה דרר ברגלו בי-
עת ששהה במועדון קלפים בתל-אביב. ה-
יורה, הידוע בכינוי אברהם התורכי, הסכים
בלחץ מתחכים לשלם לדרורי 20 אלף ל"י
פיצויים. עודד קליפצקי היה אחד המתחכים
בפרשה שהושגה ובאמצעותו הועברו ה-
חשודים ליהודאי. אחת הגירסות שפסחו
בעקבות הירצחו של עודד היתה, שאברהם
התורכי לא עמד בתשלומיו. עודד, שערב
לו, נתבע לשלם את החשבון. בעקבות סי-
פור זה נעצר יהודאי. אלא שאיש, לא בי-
משטרה ולא בעולם התחתון, לא קיבל גיר-
סה זו ברצינות, מה עוד שליהודאי היה
אליבי לגבי השעות בהן בוצע הרצח.

דרוש היה מניע בעל מישקל כדי להביא
אנשים, אפילו הם פושעים מועדים, לתקוף
דירה השוכנת כמעט בלב העיר, בצרורות
של תת-מקלע, תוך נסיון לחסל שלוש נפ-
שות.

ייתכן ומניע זה נמצא במה שאירע ארבעה
ימים לפני ההתנקשות בקפה אריאנה ביפו.
היה זה בליל שבת. בין המבלים הצלילי
הבוויקי באריאנה היו חברי שתי כנופיות.
מול עודד קליפצקי ששהה במקום בחברת

הוא אכל כדורים בטעות!

עודד קליפצקי, שנהרג השבוע בעקבות מלחמת כנופיות בעולם ה-
תחתון הישראלי. מימין הוא נראה בחברת בתו אלקה, כשהוא מש-

תעשע עימה בגן-החיות בתל-אביב. משמאל הוא נראה בטכס נשואיו
לפני ארבע שנים, עם אשתו סורי, בת למשפחת דנון. עודד היה
דמות מקובלת ופופולרית בחוגי העבריינים, נחשב בעיניהם לבעל
ישר מיקצועי — ולא ידוע על שונאים כלשהם שהקים לעצמו.

טו על ציגורות האספקה של הסמים לשוק
הישראלי.

התנגשויות אלה הגיעו לידי תיגרות ו-
איומים הדדיים. לא מכבר נעצרו שתי מכר
גיות בדרך יפו. מאחת מהן יצא שמעון עט-
יה ואילו בשניה ישב ניסים "השקט". לדברי
עדי ראיה היתה התנגשות זו עלולה להס-
תים בחילופי יריות מתת-מקלעים לוליא
ניכחותה של גברת מסויימת באחת המכר
גיות.

כתוצאה מאותה תקרית התפתחה גם ה-
תיגרה באריאנה. התנקשות שגרמה למותו
של עודד קליפצקי היתה המשך ישיר ל-
אותה מלחמה. לכל מי שקרוב לעניינים
ברור, שמותו של עודד אינו הסוף אלא
רק התחלה למלחמת רציחות העלולה להת-
פתח בטבח הדדי בין כנופיות, בנוסף ימי
שיקאגו.

מה עושה המשטרה כדי למנוע התפת-
חות מעין זו?

בצמרת משטרת ישראל יש אנשים המאמ-
צים לעצמם את הדיעה, המקובלת גם בי-
משטרות מדינות אחרות, לפיה יש להניח
לאנשי העולם התחתון לחסל את החשבוניות
בינם לבין עצמם, מבלי להתערב. אולם
בקרב הדרגים המטפלים ישירות בבעיה, ה-
דיעה אחרת. "אניני יכול להסכים לדיעה
שאנשי העולם התחתון יקבעו מי ימות ומי
ישאר בחיים", אמר קצין משטרה צעיר.
"אם יוצר מצב כזה אצלנו, אין לי ולחברי
מה לעשות במשטרה."

לעצור את מרחץ הדמים!

בין חוקרי המשטרה נמצאים כיום חוק-
רים צעירים ומסורים, הרואים בעבודתם
יעוד והשאפים בכל ליבם לחסל את ה-
פשיעה ומקורותיה, אלא שהם עובדים בי-
תנאים נוראים. ככל שמתגברים והולכים
פעילויותיו של העולם התחתון הישראלי,
כך יורדים אמצעייה של המשטרה לספל
בהם.

חוקרי משטרת תל-אביב, בראשותו של
פקד אליהו לביא, המטפלים בחקירת רצח
קליפצקי, עושים מאמצים בלתי נלאים כדי
לפתור את חידת הרצח ולהביא את הנאש-
מים לדין, על מנת לעצור את מרחץ הדמים
בעודו באביב. אבל ספק אם יש להם את
כל האמצעים הדרושים לכך.

אמר אחד מבלשי המשטרה: "זאת הסר-
בה שאנשי הכנופיות לא הניחו לצלם את
החליותיו של קליפצקי. היו זמנים שהחברה
האלה היו מבוססים שיכתבו עליהם רעיונות
ויצלמו אותם. זה היה רומנטי. היום הם
יודעים שאם יכתבו יותר מדי על פשע, יכנס
הציבור לפאניקה, הכנסת תדון במתרחש,
ואז המשטרה תצטרך בלחץ עצום להגביר
את מאבקה בעולם התחתון. את זה הם ר-
צים למנוע."

האומנם צריכים ליפול עוד מספר קורב-
נות, כדי שדעת הקהל תודעוץ והמשטרה
תפעיל את כל משאביה במלחמה בעולם
התחתון?

דת כי לו, או לכנופיותו, יש חלק בהתנק-
שות ברחוב אלרואי?

ניסים הוא בסך הכל בן 24. גבה-קומה,
וחסון, שכתובת קעקע בצורת נשר פרוש-
כנפיים חרוטה על זרועו הימנית ואילו בי-
ברכו הימנית יש צלקת מיריה של כדור.
ניסים, יליד לוב, עלה לארץ בגיל שני
תיים. הוא הבן השני מעשרה ילדים שיש
לאביו. תחילה ישבה המשפחה ביפו. בי-
מיסגרת המיבצע מהעיר אל הכפר, עברה
להתיישב בכפר טרומן, אך כעבור שנה חזר
רה לבתיים. בגיל 14 כבר החל ניסים לביא
את קאריירת הפשיעה שלו. הוא נתפס בי-
גניבת בקבוקי גזוז מתוך משאית, נידון ל-
שנתיים במוסד ל"קבריינים צעירים.

בעקבות התנהגותו הרעה במוסד, נשלח
למאסר בתל-מונד. אחר כך הוחזר למוסד.
כשנסגר המוסד, חזר ניסים לשוטט ברחוב-
בות. בדיקה פסיכולוגית שנערכה ו קבעה
כי: "נישול לחיים היא גישה פסיכית-דרש-
נית. הוא אינו מסוגל לסבול דחיית סיפוק
ואכזבה. הוא מגלה התנגדות לסמכות, לי-
דרישות החברה, לסדר ולחוק. על אף רמתו
השכלית הטובה, אינו מסוגל לביקורת עצ-
מית מתוך שיקול דעת."

למרות שניסה לחזור למוטב בעבודות צב-
עות, נגרר ניסים חזרה לעולם הפשע. בעשר
השנים האחרונות הוא הורשע 16 פעם בדין,
אולם 23 פעמים הצליח לצאת זכאי מתב-
עות פליליות שהוגשו נגדו. ההאשמות בהן
הואשם היו מגוונות: גניבה, פריצה, בריחה
ממאסר, גניבת מכוניות, החזקת סמים, מע-
שה מגונה, והשתמטות מצה"ל.

רק ב-1967 הצליחה המשטרה ללכודו כש-
פרץ, יחד עם אחרים, לחנות בדים וגנב
משם סחורה בשווי של אלפי ל"י. על מע-
שה זה הוא נידון לשנתיים וחצי מאסר. לפני
מעצרו התיידד עם נערה שעמד להתחתן
עמה. המאסר גרם להדחק הקשרים ביניהם
והבחורה, למרות שידעה על עברו, נישאה
לו מתוך תקווה להשיפע עליו לחזור למוטב.
מנישואים אלה נולד להם בן. לאחרונה עוס-
קת כנופיותו של ניסים לביא בעיקר בשני
שטחים: זנות ומסחר בסמים. ניסים עצמו
הצליח להיכנס כשותף בדיסקוסק תל-אביבי
ידוע. הוא עצמו מוגדר במשטרה כ"פושע
מסוכן לציבור במידה רצינית ביותר".

בין חברי כנופיותו של ניסים נמצאים
דמויות כמו חביב אבו-זמיל, ניסים קמחי
המכונה "השקט", ראובן יעיש, יחזקאל אצ-
לן ובן-חור דודי. כולם הם צעירים בשנות
ה-20 המוקדמות לחייהם. פשעיהם מתוכננים
תמיד היטב מראש. הם נוהגים לאסוף כידע,
לבדוק דרכי גישה ובריחה, להכין אליבי
מתאים ולהשתמש בכלי נשק וכלי רכב גנו-
בים.

גברת מסויימת

ברגע בו החלו הבתיימים הצעירים ל-
חדור לשוק הקוסם של עיסקות הסמים
הם התנגשו בסוחרים הוותיקים יותר, ששל-

ואומנם, שמעון ירד עם זוהרה לאלית, חזר
רק ביום שני. נראה שסבר כי הרוחות נר-
געו. לא חלפו הרבה שעות והסתבר כי
טעה.

כפי שטוענים יודעי דבר היו היריות ש-
נעצו בעודד, מיועדות לעבר שמעון וזוה-
רה. עודד "אכל את הכדורים בטעות", כיוון
שנכח במקום, אם כי למתקשים היה ידוע
דבר הימצאו בחזרה של זוהרה.

סיפור זה הוא שהביא למעצרו של גי-
סים לביא וחביב אבו-זמיל.

פושע מסוכן לציבור

ימים לביא ידוע למשטרה כאחד
מראשיה של כנופיה אלימה העוסקת

גואל תנעמי

שמועות נקובות כי
דורי הסוסו נמ-
צאה באוגוסט 1970 בשווי הדרן לירושלים.
גואל, תושב כרם התימנים, סחר בסמים בי-
סכומים גדולים, אחרי שמומן עלייזי אילי
ההון העומדים בראש עולם הפשע הישראלי.

בפשעים חמורים. בכנופיה זו, הידועה כי
"כנופית בתיים", חברים בעיקר פושעים
שמוצאם בשכונת התקווה ולא בבתיים. רק
מפני שניסים לביא העתיק לאחרונה את
מגוריו משכונת התקווה לבתיים, קיבלה
כנופיותו את התואר הזה.

בחוגי העולם התחתון מוכר ניסים לביא
כאחד המנהיגים החשובים שגם פושעים
אלימים חוששים להתנגש עמו. ידוע שהוא
נוהג לנקום בשותפיו או בקוני רכוש גנוב,
כאשר הוא חושש שבגדו בו על ידי הלש-
נה או בצורה אחרת. בהוראות שהעבירה
משטרת ישראל לאנשיה אודות ניסים, נאמר
בפירוש: "ניסים לביא ושותפיו מצטיידים
בנשק. כדי להשיג את מטרתם או כדי למנוע
את תפיסתם הם עוילים לפתוח באש על
אנשי משטרה או אזרחים."

מיהו אותו ניסים לביא שהמשטרה חוש-

זוהרה

תנעמי, בתקופה בה היתה
נשואה לגואל תנעמי, שית-
פה עימו פעולה בטנקי הסמים שלו. יש
הטוענים כי היריות שפגעו בעודד כוונו ל-
חסל את זוהרה, כדי שלא תגלה את כל
הידוע לה על קשרי בעלה עם רשת הסמים.

שמעון עסיה ועוד מספר ידידים, ניצבו אנ-
שים הידועים כאנשי חבורת בתיים. בין
שניים מאנשי הכנופיות המתחרות מרצד
תיגרת אגרופים. כעבור זמן קצר יצא
אנשי הכנופיות מהמקום כל אחד לעברו.
לאחר שהתבוננו מהצד במה שמתחולל היה
ברור: כל צד יצא להביא את "הבלים". ה-
תיגרה עמדה להפוך מחילופי מהלומות ל-
קרב של נשק חם.

עוד באותו לילה ידעו לספר בחוגי העיר-
למתחתון כיצד אנשי כנופיה אחת, מזו-
ינים בנשק חם, מחפשים את חברי הקבוצה
זה השנייה. כדי להרגיע את הרוחות יעצו
מתחכים לעודד ולשמעון להסתלק מהשטח.

* בדוקאי — מונח משטרתי שפירושו,
עבריו הנמצא תחת מעקב ושיש לבדוק או
תו בכל מקרה של פשיעה.

אפשר להשתזף על מירפסת כל זמן שלא נשרפים בפרמיירה

הסינים יבואו (חמש מעמוד 17)

האם, כשסגר את הדירה, נעל גם את ה-
כניסה למחזורי גודיק: "חס וחלילה, לי-
מחזור טוב יש תמיד מקום. המישה ב-
הדירה היה הלוקליזציה של המחזה. והמיש-
בה שלי היה שידעתי ששגיתי, ולא גנתי
את העובר לפני שגולד רשמית. ראיתי שזה
הולך לקרות, ולא שמעתי מה שגודיק אמר
לגודיק.

לא, עידן המחזור הטוב לא חלף, דבר
טוב קונים תמיד אם הוא באמת טוב. בחדר

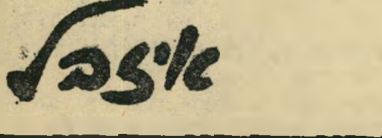

במאי גודיק
"בואו ונעשה פיר-פליין"

השני מתכוון שמעון כהן ל-אודישן, וזאת
אומרת שבמסדרון כבר מסתופפים עשרות
צעירים שבאו להיבחן למחזור חדש בהפקת
גיורא גודיק: מזל דגים. מחזור מקורי
מאת חנה בן-ארי. הנושא: רומיאו ויוליה
בטבריה.

המשפחות היריבות: משפחה מסלוניקי ו-
משפחה מתורכיה. לא, אין אף אשכנזי אחר
בעסק, רק מדריך-התיירים הוא אשכנזי.
"זה ממש פולקלור", אומר גודיק ב-
חדרה, "גורא יפה, המנגינות שהנודד המבוגר
שר הן אותנטיות, וזאת מה שהצעירים שרים
כתבו שמעון כהן ויורם טהר-לב. השניים
האלה, כמובן, גם עיבדו את שאר המיזמור
נים. אברהם גינני הוסיף את הפלייבוי-
הספרדי, קרנול דיל מקפץ את השחקנים,
אריה נבון מכין חפאורה. יש כבר יוליה:
עליה עזיקרי, וכבר החלטנו על ראובן ברי-
יורם ויעקוב בנאי. ועכשיו הולכים לבחור
רומיאו".

ושיהיה לגודיק במזל. יש היום כל-כך
הרבה דגים בים.

כל העניין, או לנסות להשלים את המלאכה.
אני יותר גדי אוהב את המחזה. מוסיף
גיורא, האיש: "אני לא איזה במאי ממור-
מר, שחיכה שנים לשאנס שלו. יש לי סיפוק
בעבודה שלי מעל לראש. אבל זה היה מין
אימפולס, שדחף אותי לא לחתור על ה-
ניסיון.
"קראתי לשחקנים ואמרתי להם: בואו ונע-
שה פיר-פליין. אני רוצה לביים. אם לא
נעים למישהו — בבקשה לומר לי. אם לא
נעים להצביע, בבקשה לכתוב על פתק.
היתה מבוכה ביניהם. בסוף אמרה מרים
גבריאלי: אתה יודע מה, אני אתן לך
שאנס."

היום הראשון של העבודה התחיל ב-
מתח... חמש דקות ראשונות על הבמה,
ואני ראיתי את המבטים מטיילים בין ה-

דינר גבריאלי
מה אתן עוד רוצות?

שחקנים. לא האמינו איך אני הולך לצאת
מזה. אבל אני הייתי מוכן לכל דבר. מה
יש? לא פעם הערתי לבמאים על עבודתם.
ועכשיו הייתי מוכן שגם יעירו לי העיקר
שזה יתקבל על הדעת.

"בסוף היום אמרו לי השחקנים: לא
הרגשנו איך שהיום עבר? זו היתה המח-
מאה הגדולה ביותר שיכולתי לקבל."

ומאו, עברו שבועיים של עבודה שחורה.
וגודיק מרגיש יותר טוב, תודה. עכשיו ה-
במאי עובד על "פסיגות בודדות". בעוד כמה
ימים יערכו חזרות על ה"סס". אחר-כך
חזרה גנרלית בגבעת-חיים, ואחר-כך סס-
החיים של קומדיה בהרצה: הצגות ראשו-
ניות ואת אורך הזמן הקובע גורל ה-
נות עם קהל. זה הרגע הקובע בין שלוש
בריתות ואת אורך הזמן הקובע גורל ה-
לומדים מה מצחק את הקהל. הבמאי לומד
מה לתקן בתיזמון של "הכניסות והיצי-
אות", ובעיקר מה נראה כבדיחה בחזרות,
ומסתבר כשום-דבר בהצגות, ומה נבלע ב-
חזרות, ומתגלה כבדיחת-פסצה בהצגות.

"בשלב זה יש לי סיפוק לא רגיל מן
החזרות. אני חושב שיש לי צוות מעניין
מאוד. כל אחד הוא ממש טיפס קאסטינג,
ובעיקר שלושת הנגרים (מני פאר, שמאל
אומני, ראובן אריז), המופיעים רק במערך
כה השנייה, כשנוסף להתנגשות בין שלוש
גרושתיהם ישנה גם התנגשות בין הזוגות.
עכשיו אני חושב איך לשמור על הדמות
מבלי לזייף — זאת בעייה עם השחקנים.
וזה כף עצום לעבוד עם שחקנים. אבל אני
לא יודע מה יהיה אחרי הפרמיירה..."

גיורא גודיק המפיק, אינו משלה את עצ-
מו.
הוא מכיר את השוק. יודע שתמיד מצפים
לו מעבר לפינה. אבל, הוא לא מתיאש:
"אי-אפשר לבנות קאריירה רק משלאגרים."

שלוש גרושות משתזפות על המירפסת.
אחת מרידה, אחת קרידה ואחת צעירה —
שהיא גם בעלת הדירה.
שלוש גרושות ביום האבא. וזאת אומרת:
הילדים נופלים על האבא, ואמא משתזפת
כל היום.

שלוש גרושות על הבמה. זאת אומרת, ש-
נושא המחזה יתחבב סביב המין. המין ב-
חיה של הגרושה. המין שגרם לכך שהיא
כבר לא נשואה.
שלוש גרושות ומשקה ביום קיץ לוהט
של גירוי. וזאת אומרת שכאן גידו דבי-
רים שאפשר לומר אותם רק עם כוסית ביד.
הגרושה הצעירה (רחל פנט): "...מה,
אתן עוד רוצות?"

הבמאי: אל תבלעי את זה. אמרתי לך
כבר שהדגש כאן על, רוצות, אחרת הקהל
לא יבין מה הכוונה. הוא יחשוב על גודו!

פנט גבריאלי
מה אתן עוד רוצות?

הגרושה הצעירה (חזרות על השא-
לה): מה, אתן עוד — רוצות?
הגרושה המרידה (מרים גבריאלי),
מגיבה בתרועת הצורה, לאות שהיא תמיד
רוצה.

הגרושה הקרירה (גינני דינר), מרימה
יד בהודאה מבווישת. מגוחכת. הגרושה ה-
צעירה, שהיא באמת השחקנית הצעירה מ-
כולן, פורצת בצחוק, שאינו כתוב בחוברת
הבימוי.

הבמאי (בזעף): את לא תצחקי לי כאן
יותר! אם את תצחקי לי על הבמה, הקהל
יבכה לי באולם.

והבמאי הזה יודע מה שהוא מדבר. כי
לחבר את הקהל, זה בדיוק המיקצוע שלו.
כי הבמאי הזה אינו ככל הבמאים. זהו מפיק
שקפץ לתפקיד במאי. בעסקי השעשועים ה-
כל אפשרי.

גיורא גודיק מביים את הצגתו של גיורא
גודיק: יום האבא, מאת ארתור היילי.

לא, זה לא תוכנן כך. וזה נכון גם ש-
ליאונרד שך התחיל את המלאכה, וכמו ש-
נאמר: "נבצר ממנו להמשיך אותה".

מר גודיק, מה בדיוק קרה?
מסיק גודיק: "קודם כל, שך ביים את
יהורם גאון, וזה נמשך יותר זמן מכפי ש-
תוכנן. הוא ידע שיצטרך לעבוד בקאמרי על
מחול המוות, אבל קיחה שלא יעשו לו שם
את המחול, והתחיל את העבודה על יום
האבא. אחרי כמה ימים בא אלי בהיסטריה
ואמר שאינו יכול להמשיך. הקאמרי לא
מאפשר לו להיות גמיש. והיום, הזמנים
קשים. זה לא כמו שהיה פעם, שבמאים
מוכשרים מובטלים הסתובבו מתחת לאף.
ובלי לנקוב בשמות, לא הייתי מוכן לתת
לכל במאי לעשות את זה.
עמדו לפני שתי אפשרויות: לחתור על

לא, לא ראיתי בעצמי, הנוקב בסכום ש-
כימעט לא ייאמן:

הסכום: חמישה-עשר מיליארד
(15,000,000,000 רובל).

הרובל שווה קצת יותר מן הדולר. בשר-
ביל ברית-המועצות, השקעה כזאת בארץ
אחת, במשך 16 שנה בלבד, היא השקעה
עצומה.

חשוב לזכור זאת. מי שמעלה על דעתו
שבברית-המועצות לחתור על השקעה אדירה
זו בלי מאבק, אינו יודע במה הוא עוסק.
או ארץ שנה בעולם, מחוץ לגוש הקומו-
ניסטי, שבה יש לברית-המועצות אינטרס
כל-כך עמוק, מבחינת ההשקעה.

כל העובדות האלה מובילות להערכות
המוסמכות הבאות:

● לברית-המועצות אין כל עניין במל-
חמה נוספת. להיפך, המלחמה עלולה לסכן
את השקעתה העצומה.

● אין ברית-המועצות זקוקה
עוד לסיפסוף הישראלי-ערבי, כי
די לשמור על עמדותיה במצריים.
העמדות מבוצרות, ועומדות כנחו
עצמן. המשך המתיחות אינו חיוני
לאינטרס הסובייטי, אלא להיפך.

● משום כך נחנה ברית-המועצות לאל-
סאדאת אור ירוק ליוזמות-שלום, ואין זה
מיקרה שדווקא המצרי הקשור ביותר עם
מוסקבה, תאלד מוחיי-אל-דין, נוקט יוזמות
בכיוון זה (העולם הזה 1765).

● לכן עדיין תומכת ברית-המועצות ב-
הסדר-שלום ישראלי-ערבי, ואינה מתחבלת
ביוזמה האמריקאית. אך אין היא רוצה ש-
אמריקה תשמש כפתיון של נגינה ישראלית
כדי לחולל במצריים הפיכה אנטי-סובייטית.

● שלום בלי ברית-המועצות,
תוך התעלמות מנוכחותה וזמן ה-
אינטרסים שלה, אינו אפשרי.

להפתעתי שמעתי כי שרי-החץ המצרי,
מחמוד ריאד, הציע בביקורו האחרון ב-
פאריס רעיון של ועידת-שלום מרובעת,
מצרית-ישראלית-אמריקאית-סובייטית. אותו
רעיון בדיוק השמעתי לא מכבר מעל דוכן
הכנסת (העולם הזה 1763). מבלי לדעת דבר
על הצעה מצרית סודית זו, מסתבר שהיתה
מבוססת על הערכה נכונה של המצב.

יש להבין ולהעריך את הגיוששים האחר-
רונים להתקייבות סובייטית-ישראלית, עד
כדי רעיון של חידוש היחסים, על רקע זה.
ברית-המועצות מעוניינת בהסדר, והיא
מעוניינת למלא תפקיד בהשגת הסדר זה.
לשם כך היא זקוקה למעמד תקין בשני
הצדדים.

מי שפוצץ גישושים אלה — קי-
בל על עצמו אחריות כבדה. אך
יתכן שפעולה זו נעשתה — כמו
רוב פעולות ירושלים כלפי הער-
בים והמועצות — מתוך הערכות
כוזבות, ועל פמך מידע לקוי.

סיכוי של 75 אחוז

אלתי את כל בני-שיחי שאלה מכ-
רעתי:

אילו פנתה ישראל היום במישרין אל מצ-
רים בהצעת-שלום, תוך נכונות לסגל ל-
גבול 4-ביוני תמורת שלום רשמי וסידורי
ביטחון, וסתרון כעית היישוב הפלסטיני?
האם היתה נענית?

התשובה של מומחה מוסמך ב-
יותר: יש סיכוי חיובי של 75%.
גם עתה, ישנה אפשרות סבירה למצ-
ישיר, בלי מתחכי המעצמות הגדולות —
אם מוכנה ישראל לשלם את המחיר. חבל
שאין הממשלה מוכנה לכך.

ממילא נשארת ממשלתנו תלו-
ייה בגורמים זרים, הפועלים על
פי האינטרסים של עצמם.

הכתבה הבאה של
אבנרי, האחרונה ב-
סידרת הדו"ח על סיו-
רו: האם צפוי קרע
בין ישראל וגרמניה?

נים בחגיגות הסוף של רחובות לביים את
(צוות הווי פניני ואח צוות הווי צי-
אפן). הוא מקוה להשתלב במרחב עם ה-
צוות שלו: דן אלמגור ויעקוב שביט
שכתבו, אלדד שרים שהלחין והפתחת
הערב, מעון ישראלי שביים.

כיתים בשל קולו הערב, אפשר לקחת ל-
זמר חוש, אולי עם כמה יזופים חגיגיים.

● בין השיפוצים השונים שהנהיג יחזר-
רם גאון בהצגת-היחיד שלו: תירגום של
הלהיט "אל תשטה באהבה" (סן-רמו, תלמה
אליגון), סיום שיש בו חגיגה: "אל תחריב
את העולם", שיר חדש שכתבו חיים חפר
וחיים גורי, שהתאחדו אחרי עשרים שנה,
והגיגה פרטית של גאון: הוא הביא אתו
את כל הצוות, שהביא לו את כל הכבוד מ-
אחורי הקלעים של קזבל, דן שמר, מני
הל הצגה, את רחל המלבישה ואפילו את
שלושת פועלי הבמה דאו.

● עוד בחור קופץ למים: שי לביא.
המשימה: תוכנית יחיד עם מערכונים ו-
פיוזמונים, שהשם הטבעי שלה הוא בדיקה:
שי משי. עד עכשיו הספיק להעמיד פיוזמו-

אמנות מברקים

זיופים חגיגיים

● עובדה שיש בארץ כמה רוסשילדים,
שעדיין מאמינים במחזמרם ענקיים: פשנל
(אברהם דשא) מפיק את הרומשילדים של
בוק והרניק (וכנר על הגג), וכבר מלה-
קים במרץ. שמואל רודנסקי חזר על
רשמים ישירים מן ההצגה בברודוויי, וכבר
נמצא לו הבן הבכור: אורי לוי. ואם היו
במאירדיו, שאהבו לשבץ את אורי בתס-

אחרי שלושה ימים

ולילות של אהבה

נון-סטופ - הובהל

השחקן הצרפתי

אל בית החולים

פרדריקה סגל

סובלת ממוסר כליות

דניאל ז'לין

סובל מהתקפת לב

מה קרה?

אני יכולה להגיד על הנושא, הוא שאני מאחלת לו החלמה מהירה.

גם העיתונות הצרפתית, שפירסמה את הסיפור הנוגע ללב בעמודים הראשיים — בלוחית פרטים פיזיולוגיים מלאים — איחלה לחולה החלמה. ידידיו של דניאל בצרפת — ביניהם סימון סיניורה, איב מונטן, והברון אדמונד דה-רוטשילד — שלחו אליו מיכר קי איחולים. הברון דה-רוטשילד אפילו התקשר עם רופא ידוע בארץ, ביקש ממנו להסדיר את העברתו של ז'לין מדונולו ל-קליניקה פרטית.

„היכרתי בחורה שאין לי צורך בכלום“, אומר ז'לין. „טוב לי כאן. אני מרגיש טוב, ומטפלים בי היטב.“

„אני לא מכין מדוע עושים כל-כך הרבה רעש מסביב לכל העניין. בסך-הכל קיבלתי התקפת-לב קטנה. זה די טבעי, לאחר כל מה שעבר עלי בשנה האחרונה. כבר היו לי שתי התקפות-לב קודמות, ולא הייתי צריך להתאמץ כל-כך הרבה. עשיתי שמור נה תפקידים בשמונה חודשים. חוץ מזה, עבר עלי משבר קשה, כאשר בני בן ה-ארבע מת באסון, לאחר שבלע 20 כדורי אספירין.“

לפני מספר שבועות ניסגשו השניים שוב בפסטיבל הסרטים בקאן, ערכו פסטיבל פרי טי משלהם.

לא היתה שום סיבה שהפסטיבל לא יימשך גם בישראל: בעלה של פרדריקה היה בחו"ל. אשתו של דניאל נימצאה בחופשה בסן-טרופה. ביתם היפואי היפה של דוב ופרדריקה היה ענוי — ופרדי לא היססה למלא אותו.

פרדריקה סגל ידועה כאשה שהכל אצל-לה גדול: החיובים שלה גדולים. המחשופים שלה גדולים. והאהבה שלה גדולה. כשהיא אוהבת — היא אוהבת הרבה.

את דניאל היא אהבה בבת-אחת הרבה.

אורח הכבוד

נעלם

כאשר פרדריקה הומינה אותי ל-ביתה ביום שבת, חשבתי שהיא מזמינה אותי למסיבה. סיפר דניאל לידידים. לאחר שלושה ימים של בילוי משותף, נראה הבית באמת כמו אחר מסיבה: ה-מטבח היה מלא בשאריות אוכל ובקבוקים

מיקרה לב

„נוסף לזה הפסטיבל בקאן. ואחרי כן הנסיעה לישראל. חייתי בקצב רצחני מדי.“

החינוך

הממזרי הזה

בבית-החולים דונולו ביפו, היתה לו הזדמנות להתאושש מן הקצב הזה. את היום הראשון שם הוא בילה בחדר משותף עם עוד שישה חולים — רובם מעל גיל שישים.

„מישהו הביא לי עיתון עם תמונות של בחורות ערומות — והם חספו אותו ממני. הם הפכו לאנשים אחרים“, מספר דניאל בפליאה.

על הקשר שבין התקפת-הלב לפרדריקה, הוא אינו מוכן לפרט. „פרדריקה היא ידידה טובה שלי, והיא מבקרת אותי הרבה, ומביאה לי פרחים. אני חושב שזה נחמד מצד דה“, הוא אומר. „בכלל — אני נהנה בבית החולים. סוף סוף יש לי חופשה אמיתית.“

גם פרדי המשיכה בסירוביה להגיב על הסיבות לחופשה האמיתית של ז'לין. אפילו כשתפסתי אותה בצד, ושאלתי אותה, ככה, בשתי עיניים: „פרדי, את הלא היית תמיד פרפרית כזו, שמשתמשת בגבר בשימוש חד-פעמי, וזורקת אתרי השימוש. מה החירוש אצל ז'לין? שאדם ידידים כאלה ותיקים?“

ריקים, המאפרות מלאות, חפצים שונים פזורים באי-סדר, הרהיטים מאובקים.

במשך כל הזמן הזה, שבו התקדם ביתה של פרדריקה למצב של אחרי-מסיבה, נעדר חיפוש מקיף אחרי דניאל ז'לין: הוא לא הגיע למסיבה שנערכה לכבוד אורחי שבוע הסרט הצרפתי במועדון פיאנו בר של מני דיס. הוא לא הופיע למסיבות הקוקטייל השונות שאורגנו לכבודם, הוא לא היה נוכח בקבלת הפנים שנערכה ע"י פינחס ספיר ואפילו להצגה החגיגית של סרטו הלב הלוהט, שנערכה ביום שני בערב, לא טרח לבוא.

באותו זמן, כבר ידעו ידידיו שהלב שלו לוחש במקום אחר.

לידיד, שידע את מקום מחבואו, התחזה: „כשיש לי אשה כזו, אני אלך לפרמיירה?“ כאשר נשאלו ידידיו להיכן נעלם, ענו בצחק ובקריצה ממזרית: „הוא סובל מ-מיקרה לב.“

צחקו, ולא ידעו ממה צחקו. איש לא תיאר לעצמו עד כמה הלחישה הזאת תזיק לו.

„אני מרגישה נורא“, הגיבה פרדי בבית החולים.

היא סיבה לספר, למרות ההפצרות, את פרטי המאורע ההיסטורי: „כל מה ש-בצרפתי, המונח, מיקרה לב פירושו, שהנידון התאהב.“

הזדמנות נאותה ניתנה לה, כאשר הגיע ל-ארץ, לכבוד שבוע הסרט הצרפתי, ידידה הוותיק, השחקן הצרפתי הנודע דניאל ז'לין. פרדי הומינה אותו לביתה.

שלושה ימים ושלושה לילות הסתגרו ה-שניים בבית, כשהם מארחים חברה נה לו וזו לזה. ביחוד זו לזה.

ואז קרה הדבר שזינע את פרדי עד יסודות אשיותיה, כמו שכתוב: בתום שלושת ימי האירוח, ממש כשהאחירה החלה מתחממת, החל דניאל חש לפתע כאבים נור-אים בכבד. פרדי המבוהלת הזעיקה מונית, ובחמש בבוקר הובהל השחקן הנודע, חיחר ובכל רע, לבית-החולים דונולו, ביפו.

שם, אובחנה אצלו התקפת-לב.

מוסר-כליות

עצום

אז אתם, במקום פרדי, לא הייתם חוטפים היסטוריה? מה זה, איזה גורל אבי זר רודף אחריה עם התקפות-לב כל זמן? פלא שהיא תפסה יאוש ממעשי ידיה? יש לי מוסר-כליות עצום, התחזתה, ה-שבוע, בשבת בבית-החולים, ממתנה לש-מוע מפי הרופאים על מצבו של ידידה.

דניאל ז'לין ופרדי הכירו לראשונה לפני שלוש שנים, כאשר השחקן בא אז ליש-ראל. באותה הזדמנות רומנטית, לא ניפרדו השניים במשך 14 ימים שלמים.

היתה זו ההצהרה הפנטסטית של ה-שנה.

פרדריקה סגל — אחת המארחות התל-אביביות הנודעות, אחת מטורפות הגברים התל-אביביות — איזה תל-אביביות? ה-כל-ארציות — הנודעות ביותר — הצ-הירה השבוע:

„אני אכנס למינור, זה יהיה הסוף. או שאסע לגורו של החיפושיות בהודו.“

בכל עת אחרת, היתה זו יכולה להיות בויחת השנה. פרדריקה סגל — מבודדת מגברים? אל תצחק אותי, חובב, בחייך, יש לי סדק בשפתיים.

אלא שהשבוע, היו פני הדברים שונים. כי השבוע, היתה פרדי — אשת החברה המקסימה, השולטת תמיד בעצמה ובנסיבות, על סף ההיסטוריה.

התקפת-לב אחת

אחרי השנייה

לא פלא, בהתחשב במה שעבר עליה. רק בשבת האחרונה, נסע בעלה, דוב, לשווייץ, לתפוס מנוחה, לאחר שסבל ממה שנחשד בהתחלה כהתקפת-לב. מאוחר יותר התברר אומנם שלא היתה זו התקפת-לב, אולם עד שזה התברר — עברו על פרדי ימים קשים.

רק נסע דוב לשווייץ, ופרדי החליטה ל-חגוג את השימחה, על כי נתגלה בריא.

חשבי בקור רוח

חשבי על משב רוח קריר
ומשקה קר כקרח.
הרגעי וחשבי
על החורף שעבר,
כאשר כל כך התגעגעת
לקיץ...

פעם היה באמת קשה לחוש
בנוח בימים הקשים של החור-
ף. וכאשר מזג האוויר לא
שיתף פעולה, היה קשה כפי-
ליום.

טמפוני טמפקס שינו כל
זאת. הם לשימוש פנימי, כך
שאת יכולה לשכוח
את חוסר הנוחות של
חגורות לוחצות ותח-
בושות מגושמות. את יכולה
לשכוח גם את ריח הלוואי.

עכשיו, חשבי בקור רוח. היי
רגועה. רעננה. כי כך תרגישי
את עצמך אם תשתמשי בטמ-
פוני טמפקס. ניתנים להשגה
בשתי דרגות ספיגה — רגילר
וסופר — באריזה סטנדרטית
של 10 יחידות.

אמנים
TAMPAX

הגנה סניטרית לשימוש פנימי
להשיג בבתי מרקחת ובחמרוקיות
מובחרות. המעטות בקבלת דונמאות
וחומר הסברתי ישלחו 54 א"י בבולי
דואר אל היבואנים אינווסט אימפקס
בע"מ, תל-אביב, רחוב ירמיהו 38

ליחה משטרת קהיר לתפוס את חברי ה-
כנופיה — והשערוריה העצומה התפוצצה,
גם אם הרחק מכותרות העיתונים. התברר
שהפורצים הצעירים היו רובם ככולם בני
הם של אנשי-צמרת. במצרים יש עדיין
כבוד בפני אנשים חשובים, ומשום כך נמ-
נעו העיתונים מפירסום שמותיהם של ה-
צעירים. למרות זאת, יגרום המעצר, בשכר
עות הקרובים, לזעזועים, שיהיו להם גם
השלכות אישיות מרחיקות-לכת בצמרת ה-
שלטון.

סטודנטים מצריים:

„רוצים להכיר

את „בן-גוריון“

היה זה רעיונו של נאצר, לגייס את אלפי
הסטודנטים הלומדים בחו"ל למאמץ ההסב-
רה המצרי ברחבי העולם. בעקבות כך, הו-
מין ב-1966, משרד ההסברה המצרי כמה
מאות סטודנטים כאלה לביקור במצרים ב-
עת חופשתם. הוכן עבורם קורס הסברה על
הבעיות המדיניות באזור. נאצר היה ה-
נואם הראשון בקורס, הסביר לצעירים עד

סטודנטית עבדא-אימונעיס
בן-גוריון — יסוד להצלחה

כמה חשובה השליחות שלהם, וכיצד הם
יכולים לעזור למולדתם בכל מקום שהם
נמצאים: „הציונים“, אמר נאצר, „נמצאים
בכל מקום, ובה אין להילחם באמצעות מנ-
גנוני התעמולה שלנו. אתם צריכים לעזור
לנו. האמת לצידנו, צריכים רק לדעת כיצד
להביאה לידיעת העולם.“ הוא ביקש מה-
סטודנטים ללמוד את הבעיה ביסודיות,
הורה לקיים משרד מיוחד שיטפל בכל בק-
שה של סטודנטים אלה.

עינויים בשטחים. הסטודנטים עשו
מה שאמר להם מנהיגם. למדו את הבעיה,
הגישו הצעות. מלחמת ששת הימים עיכבה
את התקדמות התוכנית, והכנס הראשון ה-
קיים רק בשנת 1969. הסטודנטים קראו
לעצמם ארגון הצעירים הסוציאליסטי הערבי.
לאחר מותו של נאצר, הוסיפו לשם את
המילה נאצריסטי.

בימים אלה מתקיים הכנס השלישי של
הארגון, והוא כולל 600 צעירים וצעירות.
יכלו כמה שבועות במחנה עבודה בלה
זמאלק שבקהיר, שמעו הרצאות, ויקראו
ספרים על הבעיה הערבית-ישראלית. הוכן
להם לקט מהעיתונות הישראלית, ומאמרים
על החברה הישראלית, כגון חומר על ה-
נעשה בשטחים הכבושים.

בין היתר, יודע החומר שחולק לתאר את
העינויים בשטחים.

מה שהפתיע, היתה בקשת חלק מהמש-
תתפים, שביקשו לשמוע הרצאות על ה-
מפלגות השמאליות בישראל. „אין זה קשה
להילחם בימים בישראל“, טענה פאטמה עכד
אל-מונעיס מחמוד, בוגרת במתמטיקה. „ה-
קושי הוא במלחמה נגד השמאל הישראלי.
אנו מציגים את עצמנו כאנשי השמאל, ו-
משום כך אנו רוצים לקרוא את ספריהם
של בורוכוב, בן-גוריון ואחרים. אנו רוצים
לדעת על ההבדלים בין המפלגות בישראל
— בין מפ"ם, אחדות העבודה, העולם ה-
זה — כוח חדש, ושתי המפלגות הקומו-
ניסטיות.“

מצריים

השתיקה

המוזרה

אחת התופעות שעוררו תשומת-לב מיר-
בית במצריים, לאחר ההפיכה שביצע הנשיא
סאדאת, היתה השתיקה רבת-המשמעות של
הפרו-סובייטים בצמרת הציבור — וביחוד
העיתונאים שבהם. שבועות לאחר מעצרים
של ידידיהם, השרים השמאלניים, נמשכה
השתיקה הפומבית של עיתונאים שמאלניים
יוזעים כאחמד חמרוש, עורך השבועון רוז
אל-יוסוף, סאלח חאפז, אחד מעוררי, אחד
בהאלידין, עורך השבועון אל-מוסוואר, ו-
אנשיות כחאלד מוחי אלדין. הפניות ה-
רבות אליהם להשמיע דעתם — לא נשאו
פרי. חמרוש מצא לנכון, באותה תקופה
הרת-מאורעות, לפרסם מאמרים על ביקורו
בכמה ממדינות אפריקה, וניתוח מפורט
של עמדת ארצות-הברית בעיקבות ביקורו
של רוג'רס.

דיאלקטיקה מקורית. מובן שהש-
תיקה לא יכלה להימשך לנצח. ביחוד לא,
לאחר ביקורו של נשיא ברית-המועצות ב-
מצריים, וחתימת חוזה הידידות בין שתי
המדינות. חוזה זה, שהתקבל בשלילה, ש-
נעה בין אירצון לזעם, בחוגים רבים של
השמאל בארצות ערב, שראו סכין בגב את
החוזה, שהתעלם ממעצרים של אנשי השמאל
ימים ספורים קודם לכן.

הראשון ששבר את קשר השתיקה העצמי
היה עורך רוז אל-יוסוף, אחמד חמרוש. היה
זה מאמר מאלף.
חמרוש סירב להתייחס ישירות לנושא

עורך המרוש

מצריים — הוכחה לעצמאות

המרכזי — הדחת השרים השמאלניים מ-
ממשלתו של סאדאת. הוא התרכז בעניין ה-
קשרים בין מצריים לרוסיה. היה זה מאמר
תהילה לברית-המועצות, ש„הוכיחה עד
כמה אינה מתערבת בענייניה הפרטיים וה-
פנימיים של ידידותיה.“ והיינו — העובדה
שברית-המועצות הסכימה למעצרים של חס-
דיה בידי סאדאת ללא מחאה, אינה אלא סי-
מן לשבתה, לדעת העורך הראשי של רוז
אל-יוסוף.

מסקנה נוספת של עורך רוז אל-יוסוף:
המצריים האחרונים של ידידיה, הינם ה-
הוכחה הטובה ביותר לשקר של התעמולה
האימפריאליסטית, המנסה להציג את שיתוף-
הפעולה בין מצריים לרוסיה, כאילו רוסיה
מכתיבה תנאים למצריים ומשעבדת אותה.
לא ולא, טוען חמרוש — המעצרים האחר-
נים, הם ההוכחה הטובה ביותר לעצמאותה
של מצריים.

בני-טובים לאן ?

לפריצות

בשבועות האחרונים, חלפה את רובעי
מגורי האמנים בקהיר מגפת פריצות, ש-
הסתכמה בסכומי-ענק. הגובים לא זילזלו ב-
מאומה: מכשירי-הקלטה, טלוויזיות, מוזמן,
בליט-ברירה.

זעזועים. לאחר עיקוב ענק-ממדים, הצי-

הבעל

פרדי סגל בחברת בעלה,
דוב, שגרם לה לזעזוע ל-
פרק זמן, כאשר נדמה היה שקיבל התקפת
לב. רק התאוששה מזעזוע זה — נחתה
עליה התקפת-הלב — הפעם אמיתית מאוד
— של ידידה, השחקן הצרפתי דניאל ז'ילי.

השיבה פרדי, והחיוך הממורי בעיניה ממ-
זר יותר מתמיד:
„אין תגובה.“
לא חשוב. הבננו גם בלי תגובה.

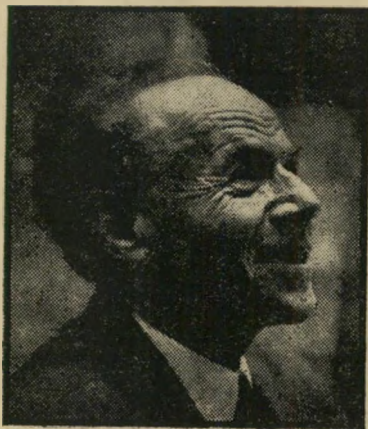
כאם פאטאל

פרדי, במסיבת
פורים, מחופי-
שת לתדמיתה בחיים, כאשר הגורלית ה-
פיאה הבלונדית, המסיכה המיתורית ורשת
המיני, מאמתים: „קטנה — אבל גדולה.“

מפלגות התקוממות נגד היושבי ראש

נפשי בכפי, ואומר כי אמונים עלי דברי ראש-הממשלה, שהשמיעה באוזני כתב ה' טייטס, כי כל אחד מחברי הממשלה חש ב' אחריותו האישית לחיים הצעירים בישראל. שורש החיכוך הוא, בין אלה הסבורים כי מקי צריכה להשתלב בחזית כוחות השמאל, הן במאבק על השלום והן במאבק לקידמה סוציאלית — לבין תומכי סנה, המכנים שלב אחר שלב את הדרך להצטרף פותו של סנה למערך.

בינתיים הביאה נטייתו של סנה לימין להתרחקות פעילים רבים ממק"י, בעיקר מחוגי האינטליגנציה, כמו בנימין כהן, מרצה ב' אוניברסיטת תל-אביב, ישראל לב, מרצה באוניברסיטת ירושלים; ראובן קמינר ודני פתר שהצטרפו לשי"ח ואינטלקטואלים רבים אחרים אשר נטשו את הפעילות במפלגה.

מזכיר מיקונים — מסכנים את השלום!

סנה, שעוד ב'68 אילץ את המפלגה להמציא עבורו את תפקיד היושבי-ראש, תפקיד שאינו קיים באף מפלגה קומוניסטית, להוציא את זו של נאמן, עשוי בעזרת תמיכתו הכלתית מסויגת במדיניות הממשלה, להפוך את מקי למפלגה לוחמת. אלא שהמלחמה תהיה מכונת כלפיה.

משפט

יהודי, אבל ערבי

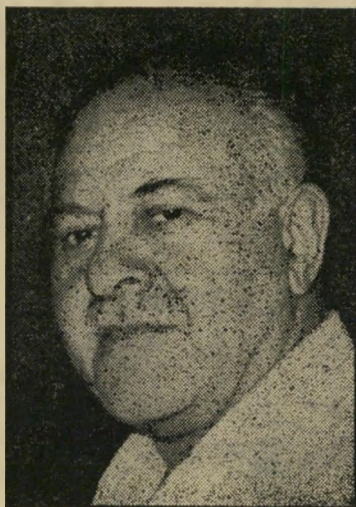
כאשר החל שלמה מורחי בן ה'19 מחור אחרי מול' בת ה'15, ראו זאת הוריה בעין יפה דווקא. למול היה עוד אחיות לא מעט, וההורים, למרות גילה הצעיר, קיוו ש' מהחניון תצא חתונה עוד שנה שנתיים. זאת — עד שגילו כי אמו של שלמה אמ' נם יהודיה, אך אביו ערבי. לפי הוריה יהודית זה משאיר בעצם את שלמה בסטאטוס של יהודי — אבל לא אצל הוריה של מול. בעיניהם, הפך שלמה בן-לילה לערבי — והם נחתו עליו בכל האמצעים שברשותם.

כוונות רציניות. מול הכירה את של' מה כאשר היה תחבן של אחת מאחיותיה. אלא שהונו נפרד, ושלמה החל יוצא עם האחות בת ה'15. לאחר שלושה שבועות של חיזור, שכבו בפעם הראשונה.

הורי ראו בו חתן שלי' ספרה מול. היו אלה דווקא כוונותיו הרציניות של המחזור הנלהב, שגרמו לאסון. שלמה, ש' התחיל ללמוד ברצינות, ביקש שלמה לבוא לפגוש את מול, הם נסעו לעזה, שם גיל-תה מול כי אביו של שלמה ערבי. "אני לא שמת' לב לזה", מספרת היא, "כי אהבתי את שלמה. אבל כשבאתי הביתה וסיפרתי להורי, אבי אמר שהוא לא מסכים שאני אתחתן עם ערבי."

ביקש פליחה. כאשר גילה האב ה' נעזם כי המחזור בן שלושת השבועות הס' פק כבר לשכב עם בתו, מיהר להגיש נגד זו תלונה במסגרת על בעלת קטינה. של' מה אמר לאבי שהוא אוהב אותי ושהוא רוצה להתחתן איתי, וביקש שאבי יסלח לו ויבטל את התלונה. אבל אבי לא הסכים. גירסתו של שלמה על הפרשה היתה ש' נה לחלוטין: "מול היא החברה שלי, כבר שלושה שבועות". סיפר. לפניו שבוע או שחוד, יצאתי איתה לפינה שוכנה ביפו, שם התמוזזתי איתה, וביקשתי ממנה ש' תיתן לי לשכב איתה. היא הסכימה, ואפילו (המשך בעמוד 29)

המסורת של הקולקטיביות הרעיונית, ה' מאפינת מפלגות קומוניסטיות, הולכת ו' נשברת במקי. האופוזיציה החשאית לעמדותיו של ה' יושב-ראש ונציג המפלגה בכנסת, הדי' משה סנה, החלה למצוא ביטוי סומבי ב' צורה תקיפה, המעידה כי משוה מתחיל ל' וזו גם במקי. בראשית יוני פירסם קול העם, שבוע' נה של מקי, את ראשי הפרקים של סנה בעניין הדרך להשגת השלום הישראלי-ערבי. כעבור שבועיים פורסם באותו שב' עון מאמרה של אסתר וילנסקה, המתחכמת עם העמדות, ובעיקר עם התביעות הסריטוריאליות של סנה כחלק מהשלום. באומץ נדיר למדי בחיכוחים בקרב מפל' גות קומוניסטיות, התריסה אסתר וילנסקה כנגד סנה במאמרה משפטים כמו: "תאבי סיפוחים מסכנים את השלום!" או "מי ש'

יו"ר משה סנה — תאבי סיפוחים

מציג תביעות טריטוריאליות כלפי ארצות-ערב כתנאי לשלום, הוא הוא המכתים את מלחמת ששת-הימים". **סניגור של דיין.** החיכוך הפנימי ב' מקי החל עוד זמן רב קודם. ערב הרא' לא במאי השנה, למשל, התעורר ויכוח סנימי חריף במפלגה בעניין ההסכמה או אי ההסכמה להפגנה משותפת עם חוגי שמאל אחרים. היה זה סנה שדרש תחילה לא לקיים הפגנה כלל. רק אחרי שברוב קולות הוכרע נגד סנה לקיים הפגנה ול' קיים דיון עם שי"ח, ברית השמאל וצעירי מפס' על הפגנה משותפת, העביר לבסוף סנה החלטה על הפגנה נפרדת.

עוד לפני שנה עורר עליו סנה את חמ' תם של רבים מחברי מקי, כאשר התייצב בפומבי לצידה של גולדה מאיר במאבקה נגד הדי' נחום גולדמן, הופיע בגלוי נגד תמיכתה של התנועה ל'שלום-יבסחון בגולד' מן ולא הצטרף להצעת אי-האמון שהגיר שה סיעת העולם הזה לממשלה בעניין נסיר עת גולדמן לקהיר.

יותר מאוחר נדהמו חברים במקי כאשר יצא סנה במאמרו ראשי בקול-העם, שבוע ימים לפני הסקת האש, נגד תוכנית רו' גרס. כתב סנה באותו מאמר: "יש בהצעות רוג'רס מוקשים מסוכנים עד מאוד לא רק לאינטרס הישראלי, אלא לאינטרס השלום בכלל, וכדאי להתאמץ ולסלק מן הדרך. לשיא הגיע סנה בראשי הפרקים שלו שפירסם בקול-העם. הוא כולל בתוכם כמה תביעות טריטוריאליות ברורות, כמו סיפוח רמת-הגולן, ירושלים ושאראם-אל-שייך. עתה מצפים במקי לתשובתו של שמור אל מיקונים, המזכיר הכללי של המפלגה, לסנה. מיקונים, מי שהנהיג את ה' מפלגה בעבר, ביטא כבר בשורת מאמרים דעות שונות לחלוטין מאלה של סנה, חב' לבקר את ממשלת ישראל על מדיניותה.

הכנה להצטרפות למערך. בני-תים נחלקת מקי לשני מחנות. תומכיו של סנה ממשיכים להגן על הממשלה ומדדי ניותה. פנחס טובין, למשל, יצא במאמרו תמיכה בממשלה, בו טען, בין השאר: "חרף הסכנה שיאשימינו באפולוגטיקה, אשים את

הידיד (דהיינו, לנסקי) הציע לנו ללכת למסגרת. לא קיבלתי את עצתו. במקום זאת, הלכתי לשגרירות האמריקאית, ודרכם הגיע העניין למסגרת.

עילות האוניברסיטאית של שלושת הנאשמים היתה רק המשך טב' עי וישיב לפעולה קודמת שלהם. לפחות שניים מביניהם התבלטו, זמן קצר לאחר הגיעם לארץ, בעת הפגנת שי"ח מול רחבת הכנסת בירושלים נגד התנהגות מישמר-הגבול בעזה. פיין ויופה, יחד עם אחרים התנסלו אז על המסגרים, ניסו לפוצץ את ההפגנה בכוח. היתה זו הפעם הראשונה ש' אלימות פוליטית פרצה בישראל, לפחות מאז קום המדינה. היה זה סימן לעתיד. תמימים במיוחד, יכולים להתמסר ולטעון כי התנהגותם של שלושה אנשי קומנדו אינה מוכיחה על התנהגותה של הליגה. את התשובה לטעון תמים זה ראו ביום השישי האחרון ברבותו צופי טלוויזיה ביש-ראל, בתוכנית אירועי השבוע, בה הוקרן סרט שצולם בניירורק. בסרט נראה מנהיג הליגה, הרב מאיר כהנא העומד לבוא ולה' שתקע בישראל בקרוב, ולהפעיל מכאן את הליגה שלו — נואם בעצרת הליגה של יד' דו, מנהיג המאפיה הנודע, ג'ו קולומבו. בסרט, יכול הצופים — ביחוד מבני ה' אנגליית שביניהם — לראות, ויותר מכך לשמוע, את הטיעונים, הניסוחים, והגישה הדמאוגית הזולה, הפונה לרגשות במקום להיגיון, של כהנא.

ולם גם ללא ההצהרה הסלחיונית, הר' תה משמעות רבה, ומדאגה, לידירות שצמחה בין מנהיג הליגה, לבין מי שנחשב לאחר מראשי המאפיה בארצות-הברית כהנא עצמו הודו בפירוש, כי "אינו מוכן לבדוק בצניעותי של מי שבנו לעזור לו. האפ.ב.א. האמריקאי, לעומת זאת, מוכן כנראה כן לבדוק — וביסודיות — על הרצ' גות שבה מתחכם האפ.ב.א. לקשרים ש' בין הליגה למאפיה, ניתן ללמוד מהסצנה הפנטסטית שאירעה בין סוכני האפ.ב.א. ב' ישראל לבין כריסטינה (כריס) קאנציוני. כריס, 19, אמריקאית ממוצא איטלקי, היא ידידתו של סימור לקר, אחד מ' שלושת הנאשמים. למרות שהיא קתולית, התקבלה כחברה בליגה להגנה יהודית. ב' ארץ, התגוררה בתברון.

לישראל היא הגיעה בדרכון מזויף. ה' שבוע, התייצבה אצלה סוכן האפ.ב.א. ב' ישראל הפועל ממשרדו בשגרירות האמריקאית, בלוחית עורר ישראל, ג' סוסבר, והחרימו מידה את הדרכון. לדברי הצעירה, הסוכן האמריקאי פשט גנב ממנה את ה' דרכון ללא רשותה, וגמלם, יחד עם היש-ראל, כאשר פרצה בעצקת וניסתה להח' זירו לידה.

עצם העניין, היתה זו שערורייה מ' אין כמותה, אם נכון סיפורו של רייס.

היתה כאן פגיעה מפורשת בריבונות ה' ישראלית, מצד סוכן של מדינה זרה. אולם השאלה המעניינת יותר היא אחרת: מה הגיע את סוכני האפ.ב.א. בישראל ל' השתמש באמצעים פליליים כדי לשים ידיהם על דרכונה של כריסטינה? סוכנים אלה לא נקטו באמצעי כה קיצוני — העלול לגרום לתקרית דיפלומטית בין ישראל לארצות-הברית — אם במקרים חמורים הרבה יותר. כריסטינה, עם כל הכבוד, אינה אלא דג' רקק. היא מבוקשת בארצות-הברית כחשוד' דה-השתתפות בסעולות אלימות, כגון: הס' רדת דיסלמטיס בפעילות והשמנת חומרי נפץ. בגלל חשד כזה, לא היה האפ.ב.א. יוצא מגידרו, נוקט בפעולות פליליות. מה היתה הסיבה האמיתית לפעולה ה' חריגה?

התשובה טמונה בדרכון המזויף: דרכון זה סופק לכריסטינה על-ידי המאפיה ה' אמריקאית. תעשיית הדרבונות המזויפים של המאפיה היא אחת מכאבי-הראש הגדו-לים של האפ.ב.א. באמצעות הדרבון של כריס מקינים מופתי המוסד להגיע אל דגים שמנים יותר במאפיה. לשם כך, מוכנים היו להסתכן בבזיון בינלאומי.

כך, בצורה נאווית, התקשרה, בסצנה זו, הליגה, ארץ-ישראל השלמה, והמאפיה. והיה בפרשת גם קשר נוסף, אחרון-אח-רון חביב: איש המיסותורין מאיר לנסקי, השבוע, גילה לנסקי: "בתחילה, לא תמכ' תי בליגה. מאוחר יותר, כאשר החלו ה' פירסומים עליהם, שלחתי להם צ'ק. המעגל הושלם.

(המשך בעמוד 15) וההגיע לשיאה בסצנה המגוחכת-שעור' רימית, כאשר סוכן האפ.ב.א. בישראל נגב מצעירה אמריקאית שבאה לישראל את דרכונה.

ה מפלגה החדשה נוסדה בישראל ב' מיסוב עיתונאים שנערכה בבית-סוקר לוב בתל-אביב ביום הראשון השבוע. ב' מסיבה זו, הכריז גיל רוטנברג, שהציג ע' מו כדובר הליגה להגנה יהודית, על פתיחת סניף הליגה בישראל, וכן על העברת ה' מרכז העולמי של הליגה לארץ. המילים שהשמיע רוטנברג היו יפות. הוא דיבר על אחרות האומה, ועל אהבת ישראל, על כאבם של הפנתרים השחורים, ושל כל המקופחים בישראל, הנוגע גורא לליבם של חברי הליגה.

לדובר הליגה היה גם חוש הומור. "אין דבר גרוע יותר מיהודי המכה יהודי" טען בלי צל של חיוך על פניו. יחד עם זאת ה' דה, כי במקרים מסוימים יש בהחלט צורך באלימות. הוא לא גירט באיזה מקרים מסוימים.

אפשר היה למצוא השבוע את הפי' רוס במקום אחר.

בפרטוקול משפס של שלושה מחברי ה' ליגה, שהגיעו לארץ כחיל-חלוק, לפני חוד' שים מספר —

השלשה — רוברט פיין (25) יהודי אמ' ריקאי, סיימור לקר (23) יהודי קנדי, ויהודי שוע יוסף (21) יהודי אמריקאי — מוא' שמים בסחטה תוך שימוש בכוח, תקיפה, ואיומים. שלושת הנאשמים, היושבים במע-צה, לדרישת המסגרת, עד סיום משפסם, היום חברי הליגה להגנה יהודית. על ש' טות הפעולה שהביאו עימם לארץ, ושמהר ישלטו בחיים הפוליטיים של ישראל, אפשר ללמוד מהדיווח שפורסמו במשפסם.

העיד רמאל הרפ, (18) סטודנט יהודי מארצות-הברית, הלומד ב' אוניברסיטת "בריאלין".

בסביבות השנתי למרח השנה עצר אותי הנאשם. רוברט פיין, בעוברי בשטח האו-ניברסיטה. לא היכרתי אותו אישית. אבל ראיתי אותו לפני כן מסתובב בקאמפוס. הוא תבע ממני להשיג לו ד.ט.ד. אני חושב שהוא פנה דווקא אלי בגלל ההופעה ה' היפית שלי.

אמרת לי שאיני מוכן, ושאני לוקח ד.ט.ד. הוא איים עלי. גבהלתי והסכמתי. נסעתי לירושלים, והישגתי לו 46 טיפות. שילמתי בשביל זה 360 ל"י. נתתי לו את החומר, והוא לא שילם לי בשבילו. כעבור שבוע הוא חזר, והתחיל להרביץ לי. הוא טען שזה לא היה ד.ט.ד. בכלל. באיומים, הוא התחיל לסחוט ממני כספים.

עד כאן, עדותו של הרפ. העיד סטודנט אחר, הרי בט (19) משיקאגו, הלומד גם הוא ב' "בריאלין".

בפעם הראשונה בא רוברט פיין לחזרי עם חבר שלי, סנדי אהרונוביץ. סנדי המליץ שאני אתן לו הלוואה, כי הוא זקוק לכסף. נתתי לפיין 150 דולר. מאוחר יותר נתתי לו הלוואה נוספת, 200 דולר. את שתי ה' הלוואות הוא לא החזיר, אבל התחיל לאיים עלי. המסכתית לתת לו כספים, וכשלא היה לי, נתתי לו שעון ורשמיקל.

ביום 18 לאפריל השנה, באו שלושת ה' נאשמים, בערך בשלוש אחר הצהריים, לי' דינתי. היו אצלי אז כמה חברים — הרחי אנגלברג, פריד ויצר ויצחק אסתר. שני הנאשמים, רוברט וסיימור, הכניסו אותי ו' את הרחי לחדר השני, והתחילו להרביץ לנו. רוברט (פיין) הסביר שיש לו בעיית עם המסגרת. שעצור אותו בחיפה בחשד שהוא מעורב בעיסקת קוקאין, וכי הוא חר' שד באחד מאיתנו שאנחנו גרמנו למעצרו. פיין אמר שהוא מוכרח לעזוב מיד את הארץ, ושעליו לספק לו כספים לשם כך. במשך כל הזמן, היה פיין המרביץ העיקרי. האחרים רק עזרו לו.

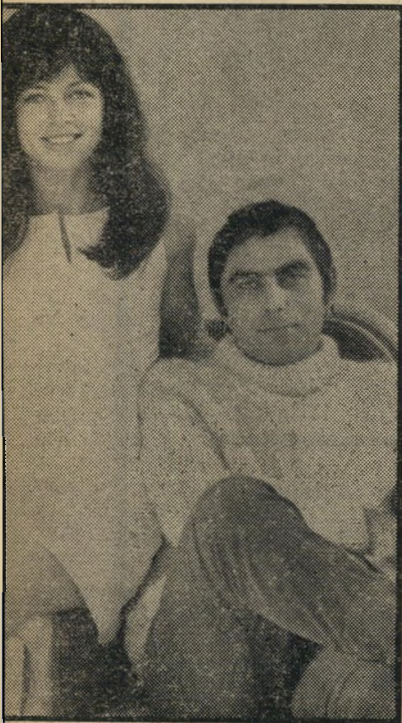
שלושת הנאשמים דרשו מאיתנו 1,200 דולר. אמרנו להם שאין לנו. הם הזהירו אותנו להשיג להם את הכסף עד יום רביעי בערב. אחרת, ישתמשו באלימות, הזהירו אותנו.

לאחר שהם הסתלקו, פניתי לחבר שלי, מאיר בקר, להתייעץ איתו. בקר היה בזמנו שוטר במלורידה, והוא בעל נסיון. בקר הציע לי לגשת להתייעץ עם ידיד שלי, איש בעל נסיון. הסכמתי, והוא לקח אותי אליו למלון דו. (הידיד, כפי שגילה בקר, היה לא אחר מאשר מאיר לנסקי המפורסם).

מסתבר, אם כן, שפאולה, המופיעה כרקדנית בשלמה המלך ושלמי ה' סנדלר, הצליחה במקום שהטלוויזיה הישראלית נכשלה: להשאיר את עיני בר בחון. אבל מאידך, יש לה כנראה אמצעי שיכנוע קוסמים יותר.

של ראלף עינבר

ראקף וסוניה עינבר

שיח גינקולוגים

זוכרים את הבדיחה על שני הגינקולוגים שקיללו אחד את השני? השבוע זה קרה במציאות.

הסיבה: גינקולוג אחד עשה הפלה לבתו של הגינקולוג השני, ולשני נודע ה' דבר. אתם יכולים לתאר לכם את מה שהלך שם בקו האדום ביניהם.

לכל הצרות גרם הצעיר אבי להב, יום אחד נכנסת לגאלריה שלו ביפו צעירה, נניח שיהודית שמה, ומבקשת ללמוד ציור. אבי בודק את הנתונים ה' מיקצועיים שלה — תרתי-משמע — ו' עונה בחיוב. הוא מלמד אותה ציור ב' משך כמה חודשים, עד שהגברת נכנסת להריון — תוצאה ישירה מן הלימוד המאומץ.

הריון פירושו הפלה, ופה מתחילה ה' בעייה. כי יהודית שלנו איננה אלא בתו של גינקולוג תל-אביבי ידוע, והאבא הבעי, עוד בתחילת הקורס, את התנאי דותו למחזור החדש של בתו. אלא שזה לא הועיל לו. הנוער בימינו, כידוע מסרב לשמוע לחוכמת הזקנים, וכל זה. בתנאים אלה, קשה היה לצפות מיהודית שתפקיד את סודה-הכמוס-ביותר בידי אביה.

קמה יהודית ונסעה לירושלים, ניגשה לגינקולוג ידוע-שם, מסרה שם בדוי, ו' עברה את הניתוח. בהצלחה, ברוך השם. אלא שעוף השמיים הולך את הקול, ולאביה של יהודית נודע על כל העניין — אף אחד לא יודע איך, למרות ש' רבים מסוגלים לנחש. וכמו שאמרתי, מה שהלך בין שני הקולונות, קשה להאמין שהיה ניתן להדפסה בביטאון ההסתדרות הרפואית.

מי רוצה גרושה הרומן

פלוס שלושה?

כשאלינוער שטרמן, בתו של ח"כ גח"ל אברהם שטרמן, התגרשה מ' בעלה — לאחר שלושה ילדים — קבעו כולם שהיא יצאה מדעתה. איזה אשה הולכת לעשות מעשה טירוף כזה? איך היא תתחתן שנית בחיים, עם נדוניה כזאת? תתחתן, תתחתן, ועוד איך. בגיל 32, עומדת אליונער להתחתן עתה עם אהוד רבינוביץ — 37, מהנדס ייעול, כלכלן, ואחד הרווקים המבוקשים בעיר. כל ה' רווקות היפהפיות, נערות-הזוהר והחתיכות המבוקשות והמבקשות, קיבלו הלם כש' שמעו עם מי אהוד הולך להתחתן. מה שרק מוכיח, שכשהאהבה בוערת, אז פרטים קטנים כמו שלושה ילדים וכו', לא משחקים גלגל בעסק.

הבדיחה בנישואין האלה תהיה הדירה שבה יגור הזוג הטרני. זהו הבית — שמונה וחצי חדרים — שבו גרה אליונער עם בעלה אליונער, האדריכל אדם מזור. היה זה אדם שבנה את הבית. וכשהוא עזב את אליונער, לאחר שהתאהב באחרת, הוא השאיר לגרושתו את הבית שבנה לה.

עכשיו, היא תגור בבית הזה עם בעלה החדש.

שתי יפהפיות פחות

חני סרי ובעלה

השבוע, זכו שתיים מהיפהפיות ה' מפורסמות ביותר של ישראל לשמות חדשים. האחת הפכה לגברת רוזנברג, השנייה לגברת מס.

ושתי יפהפיות אלו אבדו השבוע לשוק החתיכות המבוקשות בארצנו הקטנה.

הראשונה זכתה לזה ביום רביעי, בנוכחות שש מאות איש. השנייה תז' כה בזה ביום שלישי השבוע.

הראשונה היא חני פרי, שנישאה ליגאל רוזנברג. השנייה היא יפה כפיר, העומדת להינשא לאמנון מס, תעשיין וידידה מזה שנה וחצי, ש' היתנה רק את הברותם בכך שיפה לא תשתתף בשום תחרות יופי שהיא.

יפה, למען העתיד, הסכימה לוותר על

יפה כפיר

ההווה. ואילו חני, לעומתה, הביאה איתה לחופה את התארים מלכת ה' צעדה, סגנית וערת ישראל, ומלכת המיס 1970.

איך נמלטים מהחופה

גליה ארקין, אם כן, חזרה לארץ. זוכרים שהיא נסעה לפאריס, כדי לקבל סוף-סוף את הגט המיוחל מבעלה המיליונר? זה היה מאבק ממושך ומר, ורק בסופו הצליחה גליה לשכנע את בעלה שחייב לא תחזור אליו בשום מחיר שבעולם. הוא השתכנע, ונתן לה את הגט. גליה קיבלה לרשותה את הבן, והבעל קיבל את הבת.

ואתם זוכרים ודאי שסיפורתי לכם שברגע שהיא תקבל את הגט, היא תתחתן עם הידיד הישראלי שלה, מרטיין גילת, שחקן צעיר — ואפילו בכמה שנים טובות — שמאוהב בה עד מעל ומעבר, ומת כבר להפוך אותה לחופש המיוחל, אז מה מתברר עכשיו? לא דובים ולא יער. אחרי שזכתה לחופש המיוחל, החליטה גליה שאהבה זה דבר חשוב, אבל חופש עוד יותר. היא לא רוצה להתחתן.

וכדי להקל על המשבר עם מרטיין, היא התחילה לצאת עם בעלה של דוגמנית מפורסמת. רק המצחיק הוא, שגם המחזר החדש שלה נמצא בתהליך גירושין מאשתו (שהתחיל עוד לפני שהוא פגש בגליה) ובקרוב יהיה גם כן פנוי. אין לה מזל, לבחורה הזאת. איך שסיימי החופה רודפים אחריה.

בעולם המערבי כולו גואה ברגע זה גל אדיר של התקוממות הנשים נגד החוקים לאיסור ההפלות, במקומות ששם נשאר. במעשה מהפכני מיוחד במינו, הצהירו עשרות נשים צרפתיות מפורסמות, ובראשן סימון דה-בובואר, בפומבי שהן עצמן עברו הפלות בניגוד לחוק. הפגנה דומה ערכו נשים גרמניות, וביניהן השחקנית רו-מי שניידר. בגרמניה עובדה כבר סיוטה לשינוי החוק הפלילי, הכוללת חופש מוחלט להפסקת ההריון בשלושת החודשים וז' ראשונים, לפי רצון האשה.

בארץ לא הגענו לכך, אולם בי מישאל שנערך זה עתה בקרב חיניקולוגים העיקריים, השמיע חי

le nouvel
OBSERVATEUR

la liste des 343 françaises

qui ont le courage

de signer le manifeste

המינוש הצרפתי

שער השבועון השמאלי נובל אובסרוטר, ה"מכריז: "רשימת 343 צרפתיות שהיה להן אומץ הלב לחתום על הצהרה האומרת, אני ביצעתי הפלה". בתוך הגליון מופיעה רשימה המלאה, ובה טופרות כמו סימון דה-בובואר ופראנסואז סאגן. נשותיהם של כמה מגדולי אנשי הרוח בצרפת, שחקניות כמו ז'אן מורו, עורכת-הדין הנוצעת ז'יזל חאלימי, ושמות מפורסמים רבים אחרים. כולן העידו כי אכן הפרו את החוק.

רוב המכריע את הדעה שיש לה תיר הפסקת-ההריון כחוק.

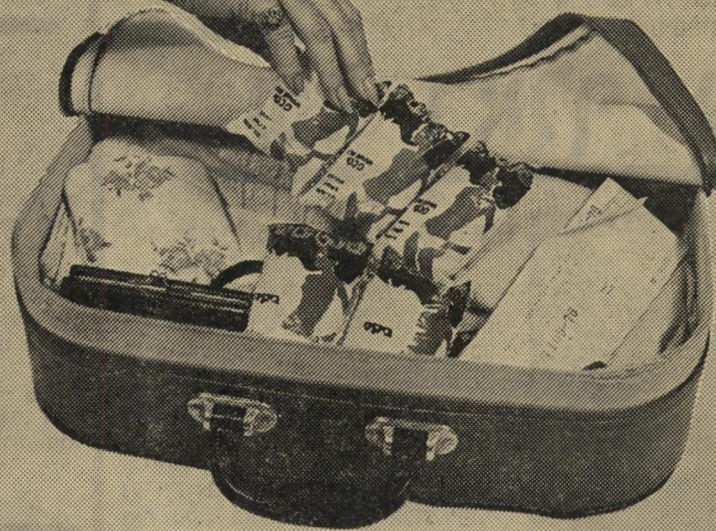
פני חודש הבאתי בפני הכנסת הצ"ע חוק להתרת יחסים בין הומוסקסואליים מבוגרים, תוך הסכמה ובצינעת הפרט. רוב הכנסת הסיר הצעה זו מסדר-יומה — אולם היא לא ירדה מסדר-היום של המדינה.

הציבור הנאור כולו הביע את דעתו החד-משמעית למען הצעה זו, ואין לי שמץ של ספק שהיא תתקבל, במקרה או במאוחר, עלי ידי הכנסת.

גם בהביאי את ההצעה להתרת הפסקת ההריון, אני חש שאני ממלא שליחות חשובה. אני בטוח כי מיטב דעת-הקהל תומכת בעיקרון המונח ביסודה — ובדאי דעת רוב הנשים שבין הגילים 17 עד 45. ייתכן שאין להצעה זו סיכוי להתקבל היום — אחרי שכמה סיעות שללו מחבר-ריהן את חופש-ההצבעה, וכפו עליהם משמעת סיעתית שלילית בנושא מצפוני מוב-הק זה. אולם זה רק הקרב הראשון — והמערב תימשך, עד אשר תתאים הכנסת את חוק ישראל לתפיסה השולטת בציבור. תפיסה זו אומרת באופן חד-משמעי ויומיומי: הפסקת-ההריון אינה פשע. היא זכות טבעית, ועל אחת כמה וכמה בנסיבות המחייבות זאת.

דברים אלה נאמרו עלידי אורי אבנרי להנמקת הצעת-החוק הי-פרטית לביטול האיסור הפלילי על הפלות. תגובת הכנסת — ראה עמודים 39—38.

את מתכננת נסיעה לחופשה?

"פנטסיה" איתך בכל מקום, בכל מצב ובכל זמן! בבית, בעבודה, בחופשה ובטיול. כי "פנטסיה" הוא התחתון המהפכני לשימוש חד-פעמי. רך, נעים, נשי והיגייני. את לובשת ומשליכה. מיוצר בשלל צבעים, מסיב סינטטי, מבד בלתי ארוג ובעיבוד דנטל עדין וגמיש. "פנטסיה" לבחירתך:

ביקני — 5 יחידות באריזה, במחיר: 2.95 ל"י
תחתון שלם (פנטי) — 4 יחידות באריזה, במחיר: 2.95 ל"י
לילדים — 4 יחידות באריזה, במחיר: 2.65 ל"י
להשיג בבתי מרקחת, סופרמרקטים, צרכניות, בתי כלבו ופרפומריות.

רדקס תעשיות בע"מ, תל-אביב, ת. ז. 6165, טל. 820059

עם פנטסיה — זה פנטסטי!

העולם הזה

תעריפו המנריים של
החל מ-1.6.1671

לשנה לחצי שנה
בלירות בלירות

35	68	דמי המנוי בארץ
40	76	לכל ארצות תבל, בדאר רגיל
דמי המנוי לארצות חוץ בדאר אויר		
49	96	לכל ארצות אירופה ואיראן
62	120	לארצות-הברית ולקנדה
67	130	לאוגנדה, טנזניה, אתיופיה, גאנה, ניגריה, קניה, ציילון, חוף השנהב, תאילנד
77	150	לדרום-אפריקה, זמביה, רודזיה, גואטמלה
79	160	למקסיקו, פנמה
87	170	ליפאן, ונצואלה, ארגנטינה וברזיל
95	186	לאוסטרליה וניו-זילנד

במדינה

(המשך מעמוד 26)

הרימה לבד את השימלה שלה ונתנה לי לשכב איתה. אני לא יודע אם היתה בתור לה או לא. לא ראיתי אצלה דם. כשהתחלנו לצאת, אמרה לי מזל שהיא בת 17. בגלל זה חשבתי הרבה לפני ש"עשיתי את זה. כשאני אמרתי להורים שלה שאני מוכן להתחתן איתה, הם ביקשו ממני לפגוש את ההורים שלי. זאת אומרת שהם הסכימו עלי בתור חתן. רק כשנודע להם שאבא שלי ערבי, נהיית לא טוב בשבילם."

המאזין הסמוי

לשיחות הטלפון

עורך-הדין התלאביבי דרור מקרין ישב במשרדו, כשהוא מנהל שיחה טלפונית עם לקוחה, כאשר זכה להפתעת חייו. נושא השיחה הטלפונית היה משפט הגירושין ש"התנהל בין הלקוחה חוה, לבין בעלה, ידיד דיה גלבוני. חוה סיפרה למקרין משהו אודות בעלה, כאשר לפתע נשמע על הקו קול מאוב: "אני לא כל כך מטומטם כמו שאתם חושבים."

ההכרזה הגורלית. הפעם, לא היה זה עוף השמיים שהוליד את הקול, אלא שירות הטלפונים של דואר ישראל. "זה בעלי", פלטה חוה הנדהמת למקרין. "מעבר הקו."

כיצד הצליח בעלה של חוה לעלות על שיחת הטלפון בינה ובין הסניגור שלה.

טכנאי ידיויה ואשתו (החדשה) מי האזין לשיחות?

להאזין לדבריהם? את התשובה לכך א"ש למצוא בתלונה שהגיש מקרין למדור הסלפונים של דואר ישראל, בה פירס את סיפור המעשה, ביקש לנקוט אמצעים נגד הבעל. כדי שהדואר לא יתקשה באיתורו, לא שכת עורך-הדין לציון גם את מקום עבודתו של הבעל: דואר ישראל, מדור הטלפונים.

בתלונתו, האשים מקרין את ידיויה גל-בוע בכך, כי ניצל את עבודתו וקשריו במדור הטלפונים כדי להאזין לשיחה. "לר-לא היה מוצא לנכון להכריז כי איננו מטומטם, לא היה הדבר מתגלה כלל", האשים מקרין.

חבלה גופנית. הוא לא היה היחיד שהאשים את טכנאי הטלפונים בניצול שירותי משרד התיקשורת לצרכיו האישיים. הפרשה החלה לפני כשנה, כאשר גלבוני גילה כי אשתו חוה מנהלת רומן עם סטודנט באוניברסיטה בשם יוסי אפשטיין. היסטוריה בין בני הזוג העמיקה, ובהמשך הגישה חוה למשרד תלונה נגד בעלה על חבלה גופנית. "באותו זמן גם גיליתי שהוא התחיל מאזין לשיחות הטל-פון שלי", מספרת חוה. "כך גם הוא

(המשך בעמוד 32)

מזכר ממזל!

מיוחד במינו!
מוגבל לתקופה שבין

1.7.71-31.7.71

דרמפון

הסבון ללא סבון המפורסם בעולם כולו ומוצר היוקרה של תיא, חוגג יום הולדת 25 בימים אלה ויימכר רק בתקופה הנ"ל במחיר "מצרך החודש":

דרמפון בשפופרת ~~1.30~~ 1.08 ל"י
דרמפון בבקבוק פלסטי ~~1.95~~ 1.65 ל"י

עכשיו הזמן הנכון
לקנות יותר דרמפון!

אין מצלמה כ...
מינולטה

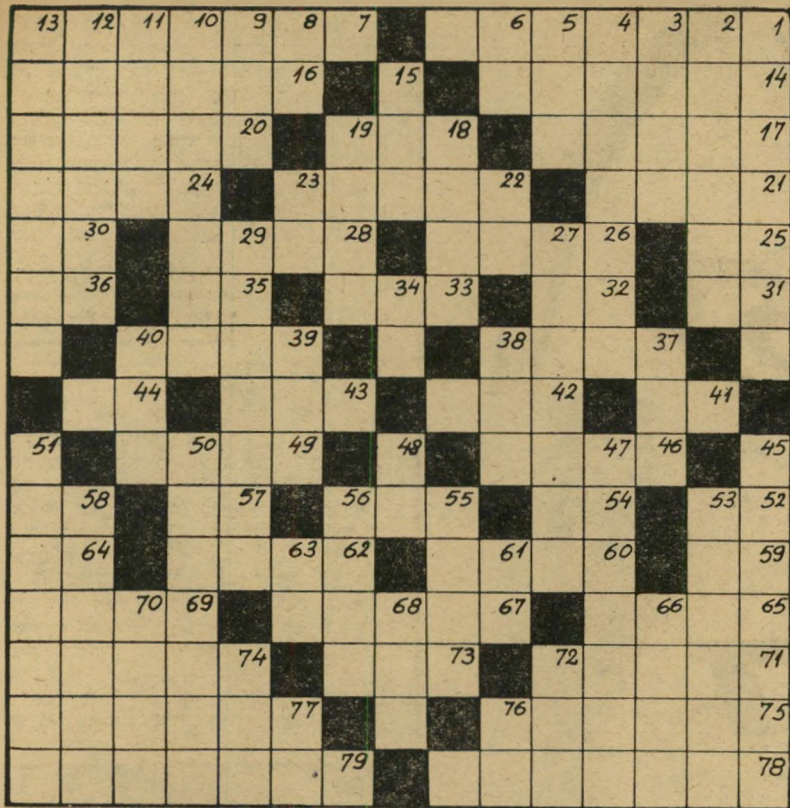
להשיג בחנויות המובחרות

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134 • תאריך: 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית-דפוס: משה שזם כ"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלושוח: צינקגרופיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ

White Label

ויסקי סקוטי
תמיד טוב,
תמיד מעולה

"יוש", יבוא ושיווק בע"מ
רח' דיזנגוף 269 ת"א
טלפון: 446611

את פיתרון השבוע יש לשלוח לחד. 136, תל-אביב, ולציין על גבי המעטפה: "השבוע 1766" בין הפותרים יוגרלו פרסי ספרים.

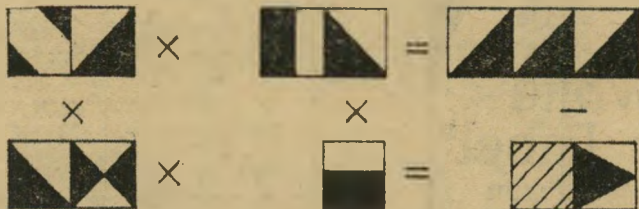
מנזר ירושלמי ידוע.

מאוזן:

(1) כינוי (ממקור רוסי) לבניין מתפרע. (7) תכונת הלה, רטיבות. (14) בן הכת ה' לוטרנית. (16) בבקשה, במחילה (ביטוי אר-מי). (17) כלי עבוד חקלאי. (18) ליל אתמול. (20) גורו בשיניהם. (21) מה שצומח או נולד במאוחר. (22) תורת הלשון. (24) אחד הצבי-עים. (25) בית הציפור. (26) מתגושש בזירה או בקירקס. (28) אגוז אדמה. (30) נכרי ה' מקבל את דת משה. (31) סמל נצחון. (32) אחד הצורות לכתיבת השם המפורש. (33) פילוסוף גרמני חשוב. (35) כלי מאור. (36) אקס הפרידה בין בעל לאשתו. (37) גבוה וקוף. (39) שם משפחתו של זמר אופרה יהודי שעלה לאחרונה מרוסיה. (41) יופי, נחמדות. (42) אופי, תכונת דבר. (43) עב. (44) כיסוי בנוי לראש. (46) ברית התחיבות בין מדינות. (49) זמן. (52) מילת גוף לנסתר המורה על יחס. (54) רוצה אני (ר"ת). (55) בדיקה, חקירה. (57) צר, שונא. (58) מילת שאלה. (59) חוט, חיבור בין שתי נקודות. (60) מי שלומד הרבה. (62) השתאו, התפלא. (64) מטבע יפאני. (65) לח. (67) עצירה, לא כלום. (68) מחפש, תר. (71) גנרל אמריקאי בתקופת המהפכה. לחם לצידו של וושינגטון ברוד איילנד. (73) מילה, דיבור. (74) שמו הלועזי של אחד הקדושים הנוצרים, ששמו העברי היה מתי. (75) הגבוה בהרי קוקאו. (77) נשף מסיכות, חגיגה עממית בברזיל. (78) אחיד, עשוי מאותו חומר. (79) שם של

השבוע 1766

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור וכפל יש למצוא איזו סיפורה מייצג כל סמל של ריבוע.

את התשובות יש לשלוח על-גבי גיליונות בלבד לחד. 136, ת"א, ולציין על גבי הגלויה: "השבוע 1766" הפיתרון צריך להכיל את כל התרגיל במספרים. המועד האחרון למימון הפיתרון — 14.7.1971.

בין הפותרים נכונה יוגרלו שלושה פרסי ספרים.

מודיע על

פתיחת ההרשמה של מועמדים
לסמסטר ב' (אביב) בשנת הלימודים
תשל"ב 1971/72 המתחיל בחודש מרץ 1972.

במסלולי לימוד לתואר "מוסמך למדעים" B.Sc. בשטחים הבאים:

הנדסה אזרחית
הנדסת גיאודזיה
הנדסת מחצבים
הנדסת מכונות
הנדסת חשמל
הנדסה כימית
הנדסת מזון וביוטכנולוגיה
הנדסה חקלאית
הנדסה אורונוטית
הנדסת תעשייה וניהול
כלכלה

מתמטיקה
מתמטיקה שימושית
מדעי המחשב
פיסיקה

כימיה

הכשרת מורים למדעי הטבע
(מתמטיקה, פיסיקה, כימיה)

הכשרת מורים למדעי הטכנולוגיה
(הנדסת חשמל, הנדסת מכונות).

טפסים ופרטי הרשמה אפשר לקבל החל מיום ראשון, 4.7.71, במזכירות לימודי הסמכה, בנין אולמן, קרית הטכניון, חיפה, חדר 417.

אפשר גם לקבל טפסים ופרטי הרשמה לפי פניה בכתב למזכירות לימודי הסמכה, קרית הטכניון, חיפה.

ההרשמה תפתח ביום א' — י"א תמוז תשל"א, 4 לילולי 1971, ותסתיים ביום ו' — י' חשוון תשל"ב, 29 לאוקטובר 1971.

הערה: לרגל הנהגת שיטת הלימודים החדשה בטכניון (שיטת הצבירה) יוכלו מועמדים להרשם ללימודים בטכניון פעמיים בשנה.

פגישות סניפי תנועת
"העולם הזה — כוח חדש"
ואוהדים

● בגבעתיים

ביום ה', 8.7.71, בשעה 20.30, במלון יונה, רחוב רמב"ם 29.

בהשתתפות:

1. אמנון זכרונאי (מזכ"ל התנועה)
2. קורט לוי (חבר נשיאות המרכז)

בסדר-היום:

1. רוג'רס, פודגורני — ומה הלאה?
2. דו"ח משיבות מוסדות התנועה.
3. פעילות הסניף.

חברים, אוהדים ומקרנים, מובעתיים, רמת-גן, ורשימת
"תושבים למען גבעתיים" — מוזמנים.

סרטו של ז'אק טאטי, המכונה שלי, אשר פתח חגיגות את שבוע הסרט הצרפתי, הוא ללא ספק יצירת אמנות. אם יקלטו הקהל כאן את כל ההברקות בסרט או לא, זאת נדע רק כאשר יוצג בהצגות רגילות, אם כי אין ספק שסרט מסוג זה צריך לראות יותר מפעם אחת.

טאטי, כפי שהסביר בעצמו, אינו מגיש בדיחות מוכנות, אלא רק את קצותיהן, מתוך תיקווה שתהליך המחשבה של הצופה ישלים אותן עד הסוף. לדוגמה, הסביר ש'אילו היה צריך לצלם התנגשות קלה בין שתי מכונות, הוא היה בוחר דווקא את נקודת-המבט של מי שמשקיף מרחוק, ואינו יכול לשמוע מאומה מן המדובר במקום. אבל עיוניותם של שני הנהגים המאשימים זה את זה, התנהגות הקהל והמשטרה דו"קא מוזיות זו, כשהצופה מתאר לעצמו מה נאמר מתוך עיוניות בלבד, היא הרבה יותר מצחיקה, לדעתו.

מרבירים יותר מדי. אלא שלטאטי ציפתה הפתעה מצחיקה הרבה פחות ב' בכורה התגית. מתוך סיבה שאינה כלל ברורה, החליט המכונאי של קולנוע הוד לסיים את הסרט שלוש דקות לפני הסוף.

מדוע? לאלוהים פתונים. ישנם אמרים שהמכונאי פחד כל כך, שלא יסגור את ה' מסך בזמן (כך דורש טאטי) עד שעשה זאת בטרם עת.

טענה אחרת של טאטי: הישראלים תר' גמו יותר מדי מן הנאמר בסרט. "אלה דב' רים הנאמרים על הבד בהיסח'הדעת, נש' מעים כשיחת רקע ואין להם כל חשיבות. עצם העובדה שהצופה צריך לקרוא את ה' תרגום, גורעת מתשומת הלב שלו לתמונה." אלא שבקשר לנקודה האחרונה, גם הוא

טאטי מציג בהצגת בכורה בלי זנב

אשם לא מעט: מסתבר שהסרט הגיע לארץ ללא כל הערות ברורות, והמתרגמים פשוט תירגמו את דפי הדיאלוג שהגיעו לידיהם. אילו רצה אחרת, צריך היה טאטי לציין זאת בפירוט. אבל מה לעשות וטאטי הוא איש המעשה, והדיאלוג אף פעם לא נחשב בעיניו?

הוא הגויים זאת אחרי ההצגה החגיגית, כאשר במקום לדבר על הסרט הגיש כמה הצגות פנטומימה חיות, שהיא אנב אחת מפרנסותיו. שהרי טאטי נותן לעולם סרט במתנה רק אחת לכמה שנים.

רעיונות גדולים,

אנשים קטנים

למות מאהבה (גורדון, תל-אביב; צרפת) — מורה מתאהבת בתלמידה ומעוררת בכך את זעם הוריו וזעם החברה, מהם היא מוצאת מיפלט רק בין זרועות המוות.

סיפור זה, הידוע לכל וזהה כימעט לחלוטין לפרשת גאבראל רוסייה, אשר הסעירה את צרפת לפני שנתיים, משמש לבמאי-פרקליט אנדרה קאיאט אמצעי מוצלח מאוד כדי להוכיח שגם במחצית השנייה של המאה העשרים ייתכן ציד-מכשפות נוסח סאלם.

קאיאט עושה זאת בדרך דידקטית ושיטתית, כעורך-דין המגיש תיק לעיונו של חבר-מושבעים. הרבה עובדות, הר' בה פרטים, וכמה שאפשר פחות רגשות או גלישה לעניינים מיותרים, כמו לסצינות אהבה, למשל.

"הרי לכם," אומר קאיאט, "הורים נאורים, אנשי שמאל המפגינים במאורעות '68, המצטטים את לנין, אבל נותרים בעצם בורגנים ממוסדים בכל מה שקשור לביתם, ומסוגלים להאשים את המורה הצעירה, אשר התאהבה בבנם, הנראה מבוגר מכפי גילו, במעשי כשפים. האם אלה הם האנשים הדורשים מהפכה?"

בדרך לא פחות נוקבת מוצגים צינורות-החוק, המוכנים לשרת את ההורים ולייסר את המאהבים, או, לעומתם, התלמידים, האוהדים את הזוג הטראגי. קאיאט אינו מוותר על שום פרט, ואין ספק שהוא משיג את מטרותו בסוף הסרט: היושבים באולם חייבים להתקומם, כבמאי עצמו, נגד חברה המסוגלת לענות אנשים רק משום שהם אוהבים.

אלא שההבדל בין פרקליט לאמין-דרמה הוא בכך, שה'

הפיה לובשת

צילינדר

ילדי התחנה (ארמון-דויד,

תל-אביב; אנגליה) — הסיפור הוא ויקטוריאני אופייני: משפ' חה מכובדת יורדת מנכסיה, לאחר שהאב מושם בכלא על לא עוול בכפו, נאלצת לעזוב את לונדון ולהתגורר ב' בית כפרי צנוע, עד יוחזר הצדק על כנו.

הילדים, חייכנים ומלאי כוונות טובות, משפיעים מטוב ליבם על כל הסביבה, מטיילים בהנאה על פני שדות נוריקים, ועוקבים בעירנות אחרי הדבר החשוב היחיד המתרחש בכפר — הרכבות העוברות בו מדי יום. האם כותבת סיפורים כדי לפרנס את המשפחה, ואם כי המצב קשה מאוד, וניתן אולי לחשוב כי העוני אינו רחוק, הם עדיין מתגוררים בבית גדול, ויש להם אפילו עזרה יומית. הרבה לא קורה בסרט זה — וכי מה יכול כבר לקרות בכפר נידח? אבל כל מה שקורה, אפוף אווירה מלאה אהבת אדם וטוב לב, ממש לפי כל מירשמי החינוך ה' אנגלי הטוב.

יש כאן רופא כפר, המרפא ללא תמורה; ופקיד רכבת בעל לב חם, ומעל לכל, אדון זקן וחשוב, המנפנף במיט' פחתו לילדים בכל פעם שהרכבת חולפת על פניהם, וה' מתגלה עד מהרה כמלאכס הטוב — האיש העוזר להם במצוקה, ממטיר עליהם שמחות, בקיצור, פיה חובשת צילינדר ממין זכר.

שום דבר אינו מצליח להעיב ממש על אידיליה כפרית זו. השמש אינה מפסיקה לזרוח במלוא הדרה, אפילו שכל זה קורה באנגליה, אלא עלי-מנת לאפשר הורדת מטר אחד

ג'ירארדו ופראדל: ג'ין אינו עוזר

ראשון מעוניין, מעל לכל צל של ספק, באחד משני הצד' דים. לכן, את כל מי שמצדד באוהבים מציג קאיאט אוטו מטית באור חיובי, וכל מי שמתנגד להם מזוהה מייד כגנ' חסר-תקנה, וזה כולל את הורי התלמיד המאוהב, המוצגים כשתיים מן המיפלצות הפחות-סימפטיות שעלו פעם ע' הבד.

זאת, בנוסף לאיפוק בתיאור הרגשות, הם ללא ספק ליקויים, אבל הם מחוורים לעומת מישחקה המעולה ש' אני ג'ירארדו, בתפקיד הראשי. בזכותה, ובזכות נושא ש' אינו יכול להשאיר איש אדיש, היה הסרט לשובר-קופון' בצרפת, ואין כל סיבה להניח שלא יחזור על כך בארץ.

המשפחה בכפר: מימחטות במצב הכן

או שניים, מאוד פוטוגניים כשלעצמם. השדות מוריקים הפרחים מלבליים, וקשה שלא לחשוב שאם זה מה ש' קורה כאשר יורד אסון על משפחה, הרי משפחות רבות' היו מייחלות לאסון אחד או שניים.

ועוד צריך לזכור שבאותה תקופה הקטרים הונעו בכזו' קיטור, המרכבות טרם פינו מקומן למכוניות, וכאשר הכ' התנהל בעצלתיים, לא הראה הבמאי ליונל ג'פרז שז' סיבה להזדרז יותר. בסך הכל, סיפור טוב-לב ומאוד דמיוני' הנראה מוזר למדי בימים אלה ובזמן הזה.

*** נשים אוהבות (רן גליה) — העיבוד הקולנועי הטוב ו' של ד. ה. לורנס, רביעיית דמויות נלחמות נגד המיסגרות החמורות ש' מוסר, וכל התיסכולים שמסגרות אל' רות בתוכן. בדאי לראות.

*** בורסלינו (ירושלים, צרפ' אף כי הוא מאבד מעט מן המרץ ו' פילפל בחצי השני שלו, זוהי פא' מוצלחת על סרטי הגאנגסטרים למ' הנישענת בעיקר על שני השחקנים' שיים: בלמונדו ודילון.

חיפה

*** ילד פרא (מאי, צרפ' פרנסואה טריפו מספר כיצד ניסו במ' 19 להחזיר ילד שגדל בין חיות, לה' ציוליואציה. מאופק, ועשוי בטעם ט'

*** חייל כחול (תל-אביב, ארצות' הברית) — הצבא האמריקאי משמיד בשיט' תיות בני שבט אינדיאני, בסרט שסיומו' מקפא את הדם, גם לאחר סיפול הצנוורה. הטוב בתפקידי קאנדים ברגן.

*** פרסי (בן-יהודה, אנגליה) — קו' מדיה בלתי-יומרתית אבל משעשעת מאוד' על קורותיו של איש אשר עבר השתלת' אבר-מין.

ירושלים

*** רסיסי חיים (אורנע, אר' צות-הברית) — תיסכולו של אמריקאי מש' כיל שאינו יכול לסבול את האווירה בה גדל, אבל לעומת זאת, אינו מוצא שום מקום' אחר המתאים לו יותר. מישחק משכנע' של ג'ק ניקולסון.

תדרין

תל-אביב

*** איש החוק (אופיר, ארצות' הבר' רית) — מערבון גדוש פעילות המנסה לה' עניק גם מוסר-השכל והוא: החוק אינו ב' הכרח הפתרון הטוב ביותר למניעת-הפשע. עם בורט לנקסטר, לי ג'י קוב ורוברט ריאן.

*** מקום לנאהבים (אלנבי, אר' צות-הברית) — נערה מוורה וצמאת אהבה, נקשרת לסטודנט צעיר ותמים. סיפור אה' בה עצוב, משוחק היטב על-ידי ליוה זיגלי.

*** למות בוונציה (סטודיו, איטליה) — מומלץ רק להובכי סרטים אומ' נותיים, המסוגלים להצטייד באורך-רוח ו' לצפות בשקיעתה של תקופה שלמה, בסרט' יפה להפליא של לוקינו ויסקונטי, עם דירק' בוגארד בתפקיד הראשי.

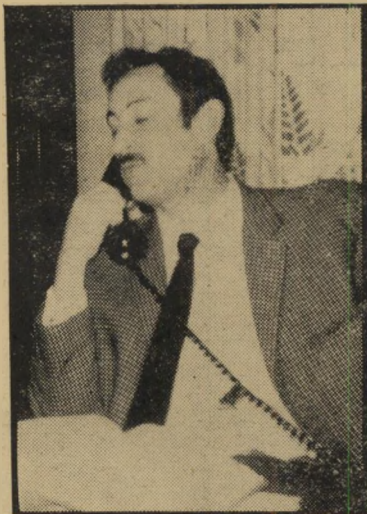
(המשך מעמוד 29)

גילה את שמו של יוסי.
אחרי שהוא גילה את שמו, הוא ציל-
צל אליו ואיים עליו. כשהתברר לו בהאר-
נות שלו, שאנחנו ממשיכים להיפגש —
הוא הלך אל יוסי הביתה ואיים עליו שם.
בעקבות זה, יוסי הגיש תלונה נגד ידידיה
למשטרת חולון.

התערבות ישירה. מאותו יום, מס-
פר יוסי אפשטיין, התחילו לי כל הזמן
בעיות בטלפון. התחילו להטריד אותי בכל
הרף. היו מצלצים לי, וברגע שהייתי מרים
את הטלפון, היו טורקים את השפופרת.

התחיייה של עורך-הדין מקרין לא היתה
בלעדית שלו. המאזין הנלהב לא הצליח גם
במקרים אחרים להסתפק בהאזנה, חש תמיד
דחף בלתי ניתן לכיבוש להביע גם את דע-
תו שלו. "ידידיה היה מתערב בשיחות שלי
עם יוסי, מקלל, מגדף, מספרת חזרה, כש-
היה בא הביתה, היה משתולל, שובר את
הכלים ומכה אותי."

שיחות אינטימיות. הוא גם החל,
לדברי חזרה, להיעלם בהדרגה מהבית. כפי
שהתברר מאוחר יותר, הכיר ידידיה באותה
תקופה צעירה בשם צלילה — שהיא כיום
אשתו החדשה. מיד לאחר שמשפט הגירושין
נסתיים, לפני כחודשיים, נשא ידידיה את

מתלונן מקרין

"אני לא מסומטס", אמר הקול

צלילה לאשה. (יוסי, לעומת זאת, עדיין לא
נשא את חזרה לאשה).

כיום מתלוננים. חזרה הגישה תלונה.
אחותה הגישה תלונה. עורך-הדין מקרין
הגיש תלונה. הם התלוננו בפני משרד ה-
דואר, שרהדואר, מבקר המדינה, היועץ
המשפטי לממשלה. לאחר חודשים ארו-
כים של תלונות ותלונות חוזרות — כולן
לשוא — קשה היה להימנע מהמסקנה, ש-
מישהו במשרד הדואר מרגיש עצמו חייב,
מסיבות הידועות רק לו, הכרת תודה מיו-
דת ללידיה גלבוע, כל פעולה גדולה לא
ננקטה, במשך חודשים ארוכים — עד ש-
המתלוננים איימו בפניה לבג"צ. במהלך
ההתכתבויות העקרות, אף טען שמואל
גזית, מנהל שירותי ההנדסה במחוז תל-
אביב, כי גלבוע אין כל אפשרות טכנית
להאזין לשיחות פרטיות — טענה מנוכחת,
אשר כל טכנאי רדיו ואלקטרוניקה יכול
לאשר את ההיפך, וכאשר כל ילד המתעניין
קצת בנושא יודע כיצד אפשר לעלות על
שיחות פרטיות אפילו מכל קופסת הסתעפות
ברחוב.

רק לאחר האיום בפניה לבג"צ, החלה ה-
חקירה להתקדם — לאחר שהתעכבה זמן
ממושך אצל קצין הביטחון הארצי של ה-
דואר, עמוס שפירא, מסיבות עלומות. בי-
ימים אלה, צריך לידיה לעמוד בפני בית-
דין משמעתי.

אמשיך להאזין. כאשר הוזמן ידידיה
גלבוע לבידור בפני מנהל המחלקה שלו
— הוא הכחיש כמובן את הכל, טען
כי כל התלוננו נגדו הן תוצאה של נק-
מנות וצרות-עין. בקשר למאזין האלמוני על
הקו של עורך-הדין מקרין, טען גלבוע כי
לא הוא היה המאזין. אבל מיד כשיאזנו
מהבירור, מחוץ לדור, מספר מקרין,
"הסתיי בפנינו גלבוע, אני אמשיך להאזין,
אל תדאגו."

היא שאני ביישן, הוא מגלה. וגם לא
מונסה.
אבל זה לא יזמר. עובדה: יש נערות
שטוענות כי יכול אני להצליח רבות גם
בלי שיכירו לי בחורות. טוען בלהט
91/71.
אתן רואות?

דבטיו של שמינית/ניק

"אין לי מה לעשות היום, מגלה לי
92/71 בפתח מכתבה. אז החלטתי לכתוב
אל"ף.
תודה רבה.

אני מקווה שלא איכפת לך, 92/71, אם
אדלג על תקופת בית הספר היסודי, אותה
תיארת בעמודים 1, 2, ו-3, ואניגם ישר ל-
שמניתי — אליה את עולה כיום.

אז המבצ כיום הוא כזה, שיש חופש
גדול, אבל 92/71 עדיין מחכה לרומן ה-
גדול.

"בתנאי שהוא לא יהיה סתם אחד. ברור.
במיוחד לאו העובדה שהיא בעצמה איננה
סתם אחת, אלא בת שבע-עשרה, בעלת קור
מה בינונית פלוס, עיניים ירוקות-חומות,
ש-יש אומרים שהן יפות מאוד, וחוזק מכל
זה — עוד כותבת שירים.

להגיד לכם את האמת — מועמדים, ש-
אינם סתם אחדים" לרומן הגדול — למה
לא?

אשה אמיתית, בבקשה

לא הייתן מאמינות, שאתם כמותרו יגיע
אלי. בגילי (23), עם כל ההצלחה הנוראית
שיש לי בחיים בכלל ועם נשים/נערות
בפרט, ועם הנחמדות הכללית המצויינת בי-
מכתבו, אפילו מכונות פרטיות יש לו, תארו
לכן, או למה, בכל זאת, 93/71 יקירי?
"רותי, תינוקת שלי", הוא מסביר בלצון:
"נכון שיש לי כרטיס קבוע אצל בנות
המין היפה. אלא מאי? כולן מתחת לגילי,
או בגילי (20-23) — ואילו, כפי שאת
יודעת, תינוקות בגיל ההתבגרות (מנסיון).
מה שהוא מחפש, זה משהו לגמרי שונה.
"אשה אמיתית, בגיל שבין 25 ל-30, ר-
העיקר: בעלת נפש מבוגרת שמבינה מה-
חיים ומוכנה לעלות איתי על עגלת האינ-
טימיות".

לכל המעוניינות בעגלות מסוג כזה, בי-
תוספת מכונות פרטיות וכל שאר הנתונים
הנפלאים שלו, מובטחת נסיעה נעימה ובל-
תי שיגרתית.

יש אומרים — אהבה יש בעולם. הצרה
היא שאת זה אמר ביאליק.

נגד הפסק

"בלי דאחנים", מזהירה מראש 94/71
הרמת-גנית, "מה שהיא מחפשת בחיים זה
בסך הכל אחד גזעי שייצג אותה בכבוד
על רחבת הריקודים של סמי. "תראי רותי"
היא מסבירה לי את עצמה קצת יותר ל-
עומק, "אני לא אתנגד באופן מיוחד, אם
הוא יתן לי נשיקה עדינה ליד הבית. אבל
בכללותו, אני די נגד כל העניין הזה של
הסקס!"

חוקי מזה, היא אינה שוכחת לצייץ שהיא
עצמה נחשבת לגיועית אמיתית, ושהיא מת-
לבשת, "כמו דוגמנית", ושבתחילה הבא, ימ-
לאו לה שש-עשרה וחצי שנים בדיוק.
להובי ריקודים גזעיים, הייתי אומרת.

חברות מרעישות:

בחור מחפש בחורה

"אני בחור, ואני מחפש בחורה", כותב
בדפיפות 95/71, וסוף פסוק.
אני חושבת שהוא בסדר גמור.

פתוחה להצעות

זהו לפני שבועיים זה קרה. דווקא לי-
96/71 (19) הנחמדה. החבר שלה (במשך
השנתיים האחרונות) הפסיק להיות החבר
שלה.

"עכשיו אני מנותקת מכל העולם", היא
מספרת. "אין לי אפילו מושג מה אני מח-
פשת בדיוק. שיכתבו".
לכל המעוניינים לעזור ל"נערה בצרה",
היא מוסיפה שבדרך כלל היא לא כל-כך
מלנכולית, ושהיא ירושלמית, אבל אוהבת
את תל-אביב, ויש לה המון נתונים חי-
צוניים.
בבקשה.

האופק וחסר התרבות.
"דברים כאלה קורים לכל אמן אמי-
תי", היא אומרת בהבנה בוגרת. אבל
עם מה שהיא לא יכולה להשלים,
זה עם הדברים שקורים לה בתור אמי-
נית, כיום.

"הצרה אתי, שאין לי חוש מיסחרי.
אני בכלל לא מבינה ביחסי ציבור".
אומרת רותי. עד עכשיו — בתור שחק-
נית, בתור ציירת, ובתור זמרת (אולי
שמתם לב אליה — היא ליוותה, יחד
עם עוד שתי זמרות, את אדי קוגן בי-
"פסטיבל שירי התנ"ך") — זה לא הפריע
לה).

אבל בנקודה אחת, היא אינה מוכנה
לוותר: השירה.
"יש לי הרבה מאוד מה להגיד ל-
עולם", טוענת רותי, "כתבתי — מגיל
שמונה ועד היום, המון שירים. אבל אף
אחד לא יודע עליהם. פשוט: אין לי
כסף להוציא ספר שירים. המטרה הי-
עיקרית שלי בחיים עכשיו, היא למצוא
בן אדם שישקיע בנשמתי את כספו."

לפני שמישהו עושה זאת (זה עולה
בין 2000 ל-5000 ל"ל) — אני מציינת
בפניכם דוגמא מן הסחורה: "אני מא-
מינה באמונה / אני מאמינה בך / כן,
עכשיו אני יודעת / שאני מאמינה גם בי-
אילוהיה.

אז אני שואלת אותכם — איך יכול-
תם לחשוב שפסה אמונה מן הארץ?

מעוניין בכה

את המיכתב של 90/71, אני מוכרחה
לפרסם כלשונו:
"שלום. אני אדם מן היקום, מעוניין לה-
כיר כל אדם מן האיזור הנ"ל, שעשוי
להיות מעניין (זכר, נקבה) לכל מטרה ש-
היא.

אינפורמציה נוספת: 17/156. צבע עיניים:
כחול, מחלפות ראש: כהה וארוך. אוהב
לצייר ולטייל, קולנוע, מוסיקה, מדע, ו-
כימעט כל דבר מלבד שום ובצל. לא נימצא
בשום מיסגרת לימודית — למרות שלמד
עד שביעית."

זה הכל. וזה עשוי לתת לכם/ן מושג
כיצד מבלה את זמנו חודתי בן שבע-
עשרה שהפסיק עם העניין הזה של הלימו-
דים המסודרים.

בתור בילוי זמן — זה לא רע, 90/71
צעיר, אבל אני שואלת אותך: זו הדרך??
דווקא עם אנשים מן היקום? ואולי רק
בשבילי תפנה את מבטך הכחול והטהור,
הניבט מבין שערך הרך והגולש, אל אני
שים מן הישוב?

"אני אוהבת אותך", אמרה הנערה ל-
נער. "זו הבטייה שלך", ענה לה הגבר ה-
צעיר. ואין צורך לציין שהוא היה ישראלי.

הכר יבש

לפעמים אני לא מבינה את כל הרחוקות
ואלה בנות ה-20 פלוס, שהלכות כל היום
עם הבעת, הכל אבוד על הפנים, וטוענות
נגד פלוס: "ניסיתי הכל — אבל לא מצאנו
שום דבר טעים יותר. הכל יבש. מינוס. לא
פונקציונאלי. פשוט אין בחורים, וזהו".
לדיעתיך הנכבדה, רחוקת חמוצות שכ-
מוחכן — יש ואני לא מדברת על זה
מבחינה סטטיסטית הם ישנם. גם אני יודעת
בדיוק כמובן שסטטיסטיקה זה משהו ש-
נמצא על הנייר, אבל לא אצלכן בלב. (או
בכל מקום אחר).

אבל 91/71, ישנו. פקטום. ולא רק על
נייר המיכתבים שהוא מריץ אלי בקצב של
אחד לחצי שנה. אלא ממש בחיים האמי-
תיים.

ואם המשפט העגוג והזועק לחברה נשית
"מה שמח אהיה להכיר נערה בסביבות ה-
20 פלוס", לא מדבר לליבכן המיואש — אז
שתדעו לכן שמהו לא בסדר אצלכן —
בדיוק כמו שאומרות לכן כל הזמן כל
הדורות הטובות והשכנים הדואגים.
חוק מזה שהוא מתחלף בקוצר רוח,
מוטב שתדעו כבר מראש ש-91/71 אינו
נימנה על הדו"רואנים אמיצי הלב. "האמת

לפני שאתם מתחילים בכלל לקרוא
ת הקטע, אני מוכרחה להזהיר אותכם
— לפי בקשתה המפורשת של זאת ה-
יצאה אליכם בעיניים נוגות-מבונות
למעלה — שלא תחשבו בשום פנים ו-
ופן שהיא סתם אחת.
היא לא. ואם אתם לא מאמינים —
ז בבקשה, תפסיקו כבר להתייחס לזה
קוראים לה בטה"כ רותי, ושהיא נול-
ה במקום לא יותר רחוק ממלבס לפני
שרים ואחת שנה, ושהיא לא שחקנית
וכוכבת קולנוע.

"אני שונאת אנשים ששואלים אותי
היא לא. ואם אתם ומי הוא האבא שלי —
ז בבקשה, תפסיקו כבר להתייחס לזה
קוראים לה בטה"כ רותי, ושהיא נול-
ה במקום לא יותר רחוק ממלבס לפני
שרים ואחת שנה, ושהיא לא שחקנית
וכוכבת קולנוע.

האוטוביוגרפיה האמיתית שלה —
שבגללה הפכה למה שהיא כיום: כיום:
יצור שונה שטננים ובעל דעות ברורות
כל כך חיוביות על מה שקורה בי-

רותי נוי

וסדות הציבור" — התחילה רק בגיל
לוש.

"אני זוכרת עד היום את הרגע הזה",
ומרת, עם מבט הנעוץ בנקודה מרוח-
ת שזר לא יגיע אליה, היצור הנ"ל.
ום אחד התכופותי למטה, ולקחתיה
ופן של חול. פיתאום ראיתי שכל
גר, בנוי בצורה אחרת. מאז ועד היום,
לי תחושה שאני לא יודעת כלום,
והעולם הוא כל כך מורכב, עד שאף
גם לא אדע, מאז אותו רגע, התחלתי
חיות בצורה פילוסופית."

כמובן שצורת חיים זו, דרשה ויתו-
ת וקרבות. "אף אחד לא הבין אוי-
ג" אומרת רותי נוי, "הייתי שונה
בל שאר הילדים, ושוני זה יצר מרחק
סויים ביני לבינם. גם המורים הרגישו
מיד חוסר נוחות בהברתי. אני הייתי
סתכלת עליהם בעיניים מבטבט האו-
ר: "אני יודעת שאתם רוקנים וחסרי
ך". והם ידעו שאני יודעת, וסבלו מ-
ש אני מלגלת עליהם."
התוצאה של קונפונטציה חמורה זו
ן התלמידה והמורים, התבטאה בי-
ונים. "תמיד הפלו אותי לרעה" נגי-
ת רותי נוי בפנים מפוקחות, אבל בי-
מת, מה שחשוב לה היום, זה לא ה-
רים, אפילו לא המורה לספרות צר-

WIMPY

אילנה
ירושלים
אשקלון
ניסיון

למעלה
מ 70 סניפים
בערים, בדרום
בחושים
ובירידים

אין
כמו
וימפי

**לסילוק מוחלט
של קשקשי-השיער
תאומי ZP11
של "רבולון"**

השמפו החדש,
וקדם השערות המוכר,
נוחים לשימוש, מבטיחים
תסרוקת מסודרת,
מקנים זוהר לשער,
ומעניקים לחות לעור
הקרקפת ולשער
ומעל לכל -
מדבירים את
נגע-הקשקשת.
לאשה, לגבר,
לנוער ולטף
תאומי ZP11 של רבולון -
מבטיחים את סלוק
קשקשי-השיער לעד...

מעתה, גם השמפו המרוכז, בשופרת חסכונית ונוחה לשימוש !

פרשה מסויימת שאתה שומר בסוד תיחזע
השבו לאדם הלא נכון, ועלולה לגרום לך
עוגמת נפש גדולה. אין טעם שתכחיש את
העובדות כאשר האדם
יטיח אותך בפניך. השי
תדל להיות אוהד אליו,
כי אחרי הכל, הוא זה
שסבל מכל העניין. השי
תדל לכלכל את מעשיך
ביתר זהירות. השבו
טוב מאוד לעסקים. אל
תהסס לפעול בביטחה
ובמהירות — הצלחתך
מובטחת. בת'מאזניים —

חאזניים
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

מישהו שאת חושבת אותו לנאמן, נוסר לך
סינה על חשבון העבר — היזהרי ממנו.

**נסיעה אותה תיכננת לקראת סוף ה-
שבוע, תיחדה בגלל סיבות שאינן תלו-
יות בך. לא נורא. עוד
צפויות לך נסיעות ר-
בות. עיסקה גדולה,
בה הייתם שותפים,
לא תצא לפועל, באש-
מתכם. לכן, אם מעוני-
ינים אתם להמשיך
במיקצוע בו בחרתם,
עליכם יהיה להתאמץ.
אחרת מצבכם הכלכלי
יילך ויעשה רע מיום
ליום. לעומת זאת, תהיה לך השבוע
הרבה נחת-רוח מבן משפחה אהוב.**

בת קשת — אל תחששי להיענות להזמנה
מפתח של מחר חדש, גם אם נדמה לך
שהוא מבקש להפילך ב-
פה. כל עוד את משוכ-
נעת כי רצונו הוא גם
רצונך, אין כל סיבה ש-
לא תלכי לקראתו יותר
ממחצית הדרך. 'התמכר-
כמיטב יכולתך למיצוי
כל ההנאות שמתאפש-
רות לך בזמן האחרון.
אם אתה נוהג להמר —
השבוע אינו מתאים ל-
כך. אתה עלול לשים את כספך על קרן
הצבי. הימנע השבוע מטילים ארוכים.

אין כל סכנה שיתעלמו ממך בעת שיחה,
באשר ניהנת בכוח ביטוי עז, ובקולך יש
גוון החלטי ובוטח.
בפני קהל גדול אתה
מבריק במיוחד, אך
אתה נוטה לשכוח ש-
לשיחה דרושים שניים
ואינך נותן לבן שי-
חתך אפשרות לבטא
את עצמו. אתה גם
נתון יותר מדי למצבי-
רוח, ואינך יודע ל-
הבחין בתגובותיו של
בן-זוגך. וזהו, למעשה, הגורם המכריע
ביחסים תקינים ומאושרים בימינו אלה.

נושא חדש בו אתה מתעניין עניין לך סיי-
פוק רב, אתה עשוי להפיק תועלת מקשרים
משפחתיים. מאידך, קשה
להגיע השבוע להחלטות
חשובות, מאחר ובלבד
מתרוצצות השפעות סות-
רות. השתדל להתייחס
רק לעובדות, ובמידה ר-
אין מצליח, דחה כל
החלטה חשובה למועד
מתאים יותר. הימנע מ-
מריבות עם שותפיך ל-
עסקים, וקבל את דעתו
של הממונה עליך. השקע את פרותך ה-
אחרונה בהימור — כי השבוע תצליח.

תן לאנשים הקרובים
לך להחליט את ה-
החלטות החשובות בי-
מקומך. אם אתה עו-
רך קניות או עושה
עיסקות פיננסיות —
אל תישא סכום גדול
במזומנים. המצב ה-
מביך בו אתה נתון
יעבור תוך שבועיים
שלושה, אך בינתיים, שדעת את אשר
לפניך. עליך לעמוד על מישמר האינטר-
סים שלך. אם לא תהיה עירני במידה
מספקת, אתה עלול להפסיד הרבה. אל
תנסי, השבוע, להתחיל ברעיוןך החדש.

**אכזבה ניכרת תגרום
לך ידידות עם אדם
שהיכרת מזמן. בלה
את סוף השבוע בחוג
המשפחה. רסן את
יצריך, והפנה את מיר-
צך לשיגור בונות וי-
ברוכות. ההשפעות ה-
מרגיות, הלוחצות עי-
ליך השבוע, עשויות
לפוג אם רק לא תשקיע עצמך במלה-
מות בטחונות-ידות. אל תתקן את העולם.**

גישה רצינית לעבודתך
תוכיח את עצמה ככד-
אית מאוד, מכל הבחי-
נות. הדרך סלולה ב-
פניך לרומנים, פעילות
חברתית והתחייבויות
רגשיות. דאג לנצל היי-
טב הזדמנות זו, ולבנות
לך בסיס אותו תפתח
בשבועות הבאים. אל
תחשוש להיות נועז — בכל השטחים. אך
הקפד לשמור על בריאותך בשבוע זה.

אם אתה נאבק עדיין
עם רגשות מנוגדים או
מטרות מנוגדות, ואינך
מסוגל להגיע לידי
החלטה, יעברו עוד
חודשים רבים עד ש-
יהיה באפשרותך להי-
רגע מעצבנותך, לנתח
בעיות ללא סיבוכים
מיותרים, ו"לחתוך"
במקום בו היה עליך לעשות זאת מזמן.
מתנה קטנה תגרום לך מורת-רוח קלה.

**הורוס
הלב**

היא אוהבת אותך. למ-
רות שהיא משחקת את
התפקיד של הקשוחה,
לביה שייך לך ורק לך.
מחלה קלה עתידה לפ-
קוד אותך לקראת סוף
השבוע. הימנע מיציאות
רבות מהבית, בעיקר בי-
ערבים. אתה יכול לחי-
לות שוב ואז לא תצא
מזה בקלות. בת סרטן, לך מצפה השבוע
הפתעה לא-נורמלית ממקור בלתי-צפוי כלל.

מחלה קלה, בה לקית
בתחילת השבוע, תע-
בור בלי להשאיר אח-
ריה עקבות. בחיי ה-
אהבה שלך חל משבר
קטן. גם עליו תתגבר.
אבל רק אם תדעי
איך להתנהג. פנקי
אותו ותני לו להבחין
כי הוא האחד והיחיד
בחיידך. אחרת הוא עוד עלול לעזוב או-
תך. לך, אריה, צפוי שבוע יבש וגרוע.

אם תפקח עין ותתבונן
היטב באנשים ובאירי-
עים הסובבים אותך,
צפויים סיכויים לרומן
נעים, או לקידום ה-
קריירה והמעמד החבר-
תי. משאומתן שהתחלת
בו לפני זמן מה, ושי
נראה לך בשלביו הראי-
שונים כהרפתקה פזיזה,
עשוי להתגלות השבוע כצעד נכון מאוד.
ועוד: הוא יישא רוחים גדולים בעתיד.

תמרורים

נחוג • יום-הולדתו ה-26 של ה'
חקיינומר-בדרן שהתחיל את הקריירה ה'
בימתית שלו לפני 20 שנה — **מייק**
בורשטיין, יליד ניו-יורק, שנולד כתאום
לאחות, התחיל להופיע כמיקצועי בגיל

מייק בורשטיין

שש בארגנטינה, עולה חדש מ'1964, הת'
חתן לפני ארבע שנים, אב לבן בן שני
תיים, מתכונן להישאר בארץ ולצאת ב'
תוכנית יחיד.

נבחרה • בתחרות שנערכה ב'
מאנלה, לסגנית שלישית של מ'ס אסיה,
נסיכת ישראל של את, **ג'יה צ'ינג**
(17,5), תושבת באר-שבע, בוגרת הכייה
השביעית של בית-ספר אשל הנשיא בקיבוץ
חצרים.

נפרדו • גרושתו של השח הפרסי,
סוראיה, וידידה הקבוע מזה שנתיים ה'
במאי האיסלקי **פרנקו אינדובינה**, ש'
חזר לאשתו ולילדיו, לאחר שאשתו הודיעה
לו כי לא תאפשר לו לעולם להתחתן עם
סוראיה.

נולדה • לשחקנית הבריטית ריטה
טאשינגהאם (28) ולבעלה האמרגן טרי

ריטה טאשינגהאם

ביקנל, בת שנייה: טישה. לזוג בת כח
7: דודנה.

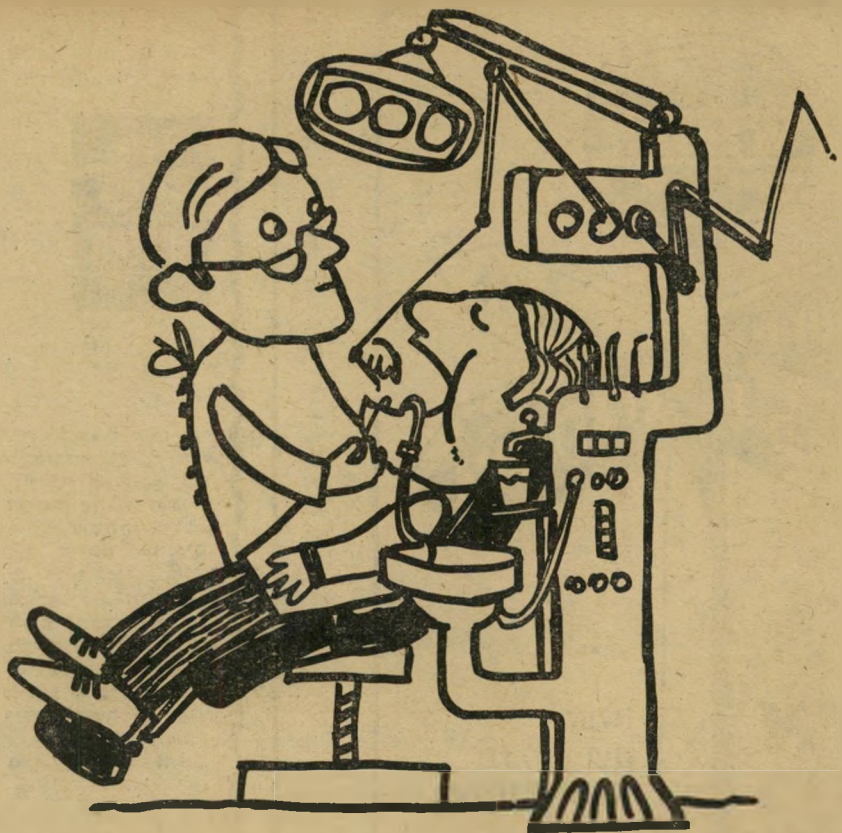
התגרשו • זמרת האופרה מריה
קאלאס ובעלה **ג'ובאן בטיסטה**
מנציני, לאחר שהזמרת פנתה בראשית
השנה, לאחר שאושר חוק הגירושין ה'
אזרחיים בפרלמנט האיסלקי, לבית-משפט
ברשייה וטענה כי כבר חמש שנים היא
גרה בניפרד מבעלה ולכן היא מבקשת גט.

נפטר • אחרי מחלה קצרה, בגיל 33,
המתוא **אברהם רון**, שהתפרסם לפני כ'
שנתיים כאשר כתב את ההצגה לא ביום
ולא בלילה. יליד פתח-תקוה, חניך השומר
הצעיר ובוגר האוניברסיטה העברית, פירסם
סיפורים במוספים ספרותיים, שהה לאחרונה
לצורכי השתלמות באנגליה ועמד להרצות
בחוג לאמנות של אוניברסיטת תל-אביב.

נפטר • ברומא, בגיל 73, אחד מ'
חשובי המנהיגים של יהדות איטליה, **רפ'**
אל קאנטוני, שניהל בזמנו מאבק ב'
פאשיזם האיסלקי, גאלץ לברוח לשווייץ,
משם חזר אחרי המלחמה העולמית לאי-
טליה והפך למנהיג יהדות איטליה.

נפטר • בבית-החולים הדסה בירוש'
לימ, בגיל 77, **יהודה לייב שניאור'**
סוף, מניצולי הפרעות בחברון ב'1929,
נפצע עלידי ערבים ליד הכותל במאורעות
1936, היה עצור כמה שנים במזרע ובלט'
רון בתקופת המנדט הבריטי, שליח אצ"ל
בפולין ב'1939, נודע בכינוי הסבא של
המחתרת.

פרסום שבי חיפה

סמוך על המומחה.

כאשר הנך חש ברע, משהוא אינו כשורה, אתה ממחר והולך לרופא מומחה. מדוע לא תנהג כך כאשר יש לך בעיה עם אחד ממכשירי פיליפס בביתך? נכון, מכשירי פיליפס אינם, טובים, משוכללים ומתקלקלים רק לעיתים רחוקות, אך גם זה קורה. פנה ללא הסוס אל אחת ממעבדות פיליפס, כי הן ורק הן מתמחות בתקון מכשירי פיליפס למיניהם ומספקות לך חלקי חילוף מקוריים. פיליפס מכשיר מעולה הראוי לטיפול המומחה. סמוך על המומחה של פיליפס. שרות לכל מכשירי פיליפס — בטוח: טלוויזיות, מקררים ומכונות כביסה.

PHILIPS SERVICE

שרות פיליפס-אחריות כוללת

בחיפה: ככר מאירהוף ק. אליעזר, טל. 526628
בגליל העליון: קרית שמונה בנין פל, טל. 40439
בתל-אביב: רחוב טשרניחובסקי 17, טל. 51167
בירושלים: רחוב אבן ישראל 2, טל. 23561
בבאר-שבע: רחוב הפלמ"ח 79, טל. 3639

פגישות חוגי הנוער

של תנועת „העולם הזה — כוח חדש”
ביום ה', 15.7.71, בשעה 20.30, ניפגש שוב בשלוש הערים
הגדולות:

בחיפה
במרכז הכרמל.
בכניסה ל„גן האם.”
(עלייד תחנת הכרמלית).

בתל-אביב
ברמת-אביב.
רחוב איינשטיין.
פינת רחוב האוניברסיטה.
(אוטובוסים 27, 79).

בירושלים
במושבה הגרמנית.
רחוב חנניה 5 (עלייד הבריכה).
(אוטובוסים 4, 13).

צעירות וצעירים, אוהדים ו/או סקרנים — מוזמנים.
שימו לב — מתארגן טיול של חוגי-הנוער, בסוף יולי, לאזור
הצפון.

פרטים — בפגישות.

משטרה

טריק לא הוגן

דני בארי (17) הובא בפני שופט השלום התל-אביבי דב לוי, לאחר שנחשף מציד מבצע לחלון דירתה של אשה. הצצה כזו איננה כלל עבירה פלילית. המשטרה האשר מה אותו בהסגת גבול.

דני הודה באשמה בלי בעיות. המשטרה צירפה לתק שני תיקים אחרים שלו על שימוש ברכב לא בדיוק שלו, והשופט קנס אותו ב-750 ל"י על כל עיסוק חבירי לה. דני שילם, שכח מהעניין.

הפתעה לא נעימה. כחודש לאחר מכן, קיבל דני הזמנה להתייצב מחדש בפני השופט לוי. מאחר שלמיטב ידיעתו לא היה גנור שום דבר נוסף באותו רגע, הודי אג דני, פנה לעורך-דין.

כאשר התייצב בפני השופט, בלוחית סניגורו, ישעיהו לויט, זכה להפתעה לא נעימה: המשטרה ביקשה להפעיל נגדו מא סר על-תנאי לשנה, שהיה תלוי גנור, להפכו עתה למאסר בפועל. הסיבה: פסק-הדין על-תנאי התייחס לעבירת רכוש. מאחר ש במשפט ההצצה נמצא דני חייב, ומשפט ההצצה הינו עבירת רכוש, לטענת המשטרה, הפר דני את התנאי, חייב במאסר.

תרעומת. ממתי הצצה בגברת מתלב- ש, או מתפספת, הינה עבירת רכוש? הס' בר המשטרה: מאחר שהסגת גבול, שלפיה הואשם דני, היא פריט-אישום המופיע בפרק של עבירות רכוש, הרי שגם היא עבירת רכוש.

הסניגור התנגד לבקשת המשטרה תוך תרעומת גלויה: "זה לא הוגן", טען. "ה' נאשם לא ידע כלל שההצצה שלו חסוג כעבירת רכוש. לוא היה יודע, האם היה מודה, וחושף את עצמו למאסר שנה? אי זה מין צדק משפטי זה? הנאשם הודה, נמצא אשם, נקנס — וחודש לאחר מכן באה התביעה בדרישה חדשה כזו?"

טיעונו נתקבל על-ידי השופט, שדחה את תביעת המשטרה, תוך שהוא מותח ביקורת על התכסיס שבו נקטה המשטרה.

יחסי עבודה

כיסא כאמצעי שיכנוע

לשלום בן-אבו, איש חברת עמידר ב צפת, יש שיטה מקורית משלו לניהול דיון עסקי. בפעם האחרונה הפעיל בן-אבו את שיטתו זו בעת שיחה עם פרגי כהן, קבלן שוברבות המבצע עבודות למען עמידר. כאשר נכנס פרגי לחדרו של בן-אבו, פתח עליו זה בצעקות והאשמות, על שפרגו לא סיים במועד עבודה מסוימת. על היכנס הדין למהלך גבוה יותר, תפס בן-אבו כיסא, השליך אותו לעבר בן-שיחה. לאחר טיפול רפואי ממושך, נקבעה ל פרגו נכות של 40 אחוז.

בפעם הבאה. פרגו, העובד עם עמיר דר זה חמש שנים — וכל הזמן מבצע את עבודתו לשביעות-רצונה של הנהלת עמידר בצפת — הגיש תלונה למשטרה. בן-אבו הועמד לדין על תקיפה פלילית, חספ 150 ל"י קנס ושלשה חודשי מאסר על-תנאי. עד כאן, היה זה סיכסוך עבודה רגיל בין ידדים. מעניינת יותר תגובת עמידר ל מקרה:

למרות שלא יתהו זה התלונה הראשונה נגד בן-אבו ולמרות שיש תקנה בחברה האוסרת להעסיק עובד בעל עבר פלילי — ולמרות הפגיעה החמורה בפרגו — מצאה עמידר לנכון להסתפק באזהרתו והעברתו לסניף אחר של החוקה. הסביר דובר עמיר דר, מרדכי שוצמן: "לא פיטרנו את בן-אבו בגלל שיש לו משפחה. אבל אם המקרה יחזור, לא נהסס לפטר אותו." הדובר לא ציין מה יקרה אם כשהמקרה יחזור, יפגע כיסאו המעופף של בן-אבו לא בבירכו, אלא בראשו של הקורבן ה מיועד.

עסקים

איך להבריא

מהמבריאים?

זכיה מעין זו, נופלת בחלקו של איש עסקים אחת לימי דור: תוספת של 5,000 (המשך בעמוד 36)

השם מוטעה להגנת קטין.

שררנים

איך הורגים

קריינית חדשה?

השבוע התפטר המדריך בקורס ההגשה של הטלוויזיה. הסיבה: לדעתו, תלמידתו כר מית גיא, טרם מוכנה להופיע על המסך. אבל צבי גורן, ראש יחידת ההגשה בטלוויזיה, ניצל את העובדה שדליה מזור יצאה לחור פש. הוא לקח את ברמית, קריינית לשעבר בגלי צה"ל, שהיא בחורה בעלת נתונים ל הגשה בטלוויזיה, והעלה אותה על המסך לפני שהורשה לכך.

כרמית בת 22, סטודנטית לאמנות ב אוניברסיטה וקריינית רדיו מנוסה, לא סר בה כמובן. סוף סוף כל בחורה חולמת ל הופיע על המסך, והיא חושבת שהיא מס' פיק טובה בשביל זה. הודמנות כזו לא מחמיצים בעד שום הון שבעולם. הצרה היא, שלא רק החיוך שלה, הבעות הפנים

מגישה ברמית גיא קצת מוקדם מדי

והדיבור שלה עדיין אינם מהקצועים, אלא שטרם הצליחו להתאים לה איפור מתאים ותאורה מתאימה. לא למדו באיזו זווית צריך לצלמה והיא צולמה בצורה העושה לה עול.

הפשע פה הוא, שיש לכרמית נתונים טר בים. מדוע היה צריך לקבור אותה לפני שסיימה בהצלחה את קורס ההגשה במרכז ההדרכה?

הקורס מתנהל אישית עם כל אחד מ התלמידים. אך אחד מהם עדיין אינו מוכן. לא אנשי הרדיו: מרים אלון, ליאורה מגל, ואריה גולן ולא השחקנית תקוה מור א הרקדנית יפת התואר דסי הדרי, או ג'ו שניק הטיעון שהיה מגיש מצליח בטלוויזיה בארצות-הברית.

תוכניות

מי מסתכל

בתוכנית בערבית?

יוסף בריאל היה אחוז תדהמה. הוא שמע פתאום ברדיו קהיר, שמדברים על הטלוויזיה הישראלית. היה זה ציטוט מתוך כתבה, שהופיעה בשבועון המצרי אסטליוויזון. ב כתבה זו לא מדובר כלל על תוכניות ומיש דרים, כי אם על השביתות, שהיו בבית ה טלוויזיה בירושלים, על פרשת המיכרונים ה עכורה, על חילופי המנהלים התכופים, על גלי ההתפטרות, שגאו לאחרונה בטלוויזיה. נמסרו פרטי פרטים מדויקים להפליא. נזכרו שמות של הממונים שחיו.

המסקנה של אסטליוויזון הייתה אחת ויחידה: ישראל אינה מסוגלת להחזיק תחנה ב מצב תקין בגלל יחסי אנוש לקויים שבה. בריאל, המכונה כראש מחלקת החדשות ב ערבית, ראה בכתבה זו מן המסע המצרי המחודש להשחרת פני ישראל מבחינה חב רתית פנימית: הידרדרות, שביתות, פער ערתי, הפגנות הפנתרים, יחס הוהליקים כל פי העולים החדשים, הניגוד בין העשירים לבין החיים ליד קו העוני וכולי וכולי. ברם, מעובדה אחת אין להתעלם. הם מסרו עוב דות ולא המצאות מן הדמיון. אבל זה כבר שייך למדור אחר.

לא במיקרה נימנע השבועון המצרי א טלוויזון מלדבר על השפעת התוכניות וה

מישדרים מישראל. ערכי תושב חיפה סיפר השבוע לאחר המפיקים בטלוויזיה, כיצד הת' לונגו בוויכוח שנערך בטלוויזיה המצרית, ביחס לדברי הסברה ותעמולה, על השפ' תה התעמולתית של תוכנית הטלוויזיה ה ישראלית דרישת-שלום.

המעניין הוא שבישראל ובשטחים צופים בתוכנית זו לא יותר מ-10 אחוז מצופי הטלוויזיה. עדות לכך יש בסקר סודי, ש נערך בינואר 71 לפי הזמנת רשות השידור אצל נדב קינן ויעקב לוי מחברת ייעוץ מחקר וסווק בע"מ. המחקר נעשה על הרגלי התבוננות בטלוויזיה, במורה ירושלים וב שטחים, על פי מידגם של כ-700 איש. חר צאותיו מראות כי 60 אחוז מתושבי ה שטחים ו-76 אחוז מערביי ישראל צופים בחדשות הטלוויזיה הישראלית בערבית. 50 אחוז צופים בסרטים הערביים המוקר- נים בימי ו', כ-20 אחוז צופים בתוכנית סמי וסוטו. וכ-10 אחוז מתבוננים בתוכניות אחרות.

כ-20 אחוז אינם מתבוננים כלל בטלוויזיה הישראלית. פרט מעניין בסקר הוא זה, 27 אחוז מתושבי השטחים ו-62 אחוז מערביי ישראל מתבוננים לעיתים די תכו- פות במישורים המשודרים במיסגרת ה תוכניות בעברית דווקא.

קריינית עדייה מירדן ומצריים.

פרט מעניין אחר אינו לקוח מן הסקר אלא ממציאות מסוימת. כמה פלסטינים, הנמי גים על עובדי הטלוויזיה הישראלית, עברו את הגשמה במיסגרת ביקורי הקיץ והם מגלים כעת התעניינות רבה באפשרות להתקבל בתחנה הישראלית. במדור זה דוח על ער תוכניות מירדן, עבדול חמיד אל קודסי, הרבד כבר בטלוויזיה הישראלית, ועל מגר שהמפיקה פופולארית מאוד בירדן, שערכה ביקור גישושים בבית-היהלומים בירושלים.

כרגע לומד עכרית באולפן, אחד מאנשי מחלקת החדשות הבכירים של הטלוויזיה הישראלית, שהגיע במיסגרת ביקורי הקיץ, ב מטה אחת ויחידה: להשאיר בארץ, במיס גרת איחוד משפחות, ולהתקבל לעבודה ב תחנה הישראלית. צלם טלוויזיה, שעבד שנה בתחנה המצרית ושנה בתחנה הישראלית, הצ' ליח לאחר מאמצים רבים לחזור לחברון במיסגרת איחוד משפחות והוא מועמד רצר נ י ביותר לעבודה בתחנה הישראלית.

את יחס הערבים לשידורי ישראל, אפשר אולי לסכם בסיפור שהביא מסוריה אחד ממבקרי הקיץ. הוא נוהג להתבונן בטלוויזיה זיה הישראלית בבית שכן של אחד מממש' חת החוסיינים (משפחת המופתי הירושלמי הידוע לשימצה, חאג' אמין אל-חוסייני). ה חוסייני, פקד בכיר בדמשק, יושב מדי ערב, מתבונן בטלוויזיה הישראלית ומתרגז. כל פעם הוא יורק על המסך מחדש ומקלל: "בני כלבה. האמריקאים עשו אתכם. בלי האמריקאים אתם לא שווים שום דבר". אבל דבר אחד ברור: את הכתפורה הוא אינו מסובב.

בעיות

השבת

12 תוכניות ערב טוב בבימויו של אילן אלדד הוזמנו באולפני הרצליה, כדי למלא את החלל הריק שנוצר בלילות שבת, עם סיומה של התשפוכת חדוה ושלומיק. תוכי ניות אחרות בסידרה זו כבר שודרו לפני כן. בכל תוכנית כזו מופיע לפחות צמד אחד. בדרך כלל הקשר בין בני הזוג הוא קשר אסוציאטיבי רופף למדי. למשל, ה זמרת רבקה רו ונגן הגיטרה יוסי לוי (9/7) הקשר ביניהם הוא שירת ספרד.

שני סולנים של להקת עינבל, לאה אבי רהם ושלמה חזוי יופיעו בקטע של קבלת שבת יחד עם זמרת הסופרן אתל יזסמן, שתשיר משירי משוררי ספרד ותימן, יהודה הלוי ושלום שבזי. זיווג אחר הוא הזיווג בין מיכאל מגיד, טינור עולה חדש מרוסיה (שהופיע כבר בתוכנית ברוכים הבאים) ו בין המשוררת רינה שני, שתקרא משירי רוסיה. רקדנית להקת בת-שבע, רינה שיינ פלר, תופיע יחד עם עודד תאומי, ש יקרא קטע מתוך הנפש והריקוד, על רקיורו של פול ולרי. רמה מססונב ורחל מרכוס תקדושה ערב לשירי אלתרמן. המורת מיכל טל מוטי ברכן יחזרו אל שירי הילדות.

הרשימה מורה לפחות על דבר אחד: לא עוד אמנים מסוג ב'. לא עוד חלטוריסטים מקצועיים, אלא הטובים יותר: ברשימה מו פיעים עוד השחקנים יוסי ידן, שמואל

מועמד למנכ"ל צוקרמן בצורה רצינית ביותר

רוונסקי, דינה דורון והזמרת נתניה דוב- רת. שמעון כהן ילוה את התוכניות על ה פסנתר. תפאורה חדשה הוכנה לסידרה על ידי דן רייזנגר. אבל אין בכל אלה להבטיח הצלחה מסחררת לסידרה כולה. מה שבטוח בטוח: לקראת נובמבר, מכינים נקדימון רוגל, הממונה על הטלוויזיה בעבר ומרדכי קירשנבאום, איש מחלקת החדשות בעבר, סידרה חצי-בידורית חדשה ומיוחדת במינה ללילות שבת.

הנהלה

ממלא המקום של

ממלא המקום

בהיעדר מועמד מתאים לניהול הטלוויזיה, ממלא מנכ"ל רשות השידור, שמואל אלמוג, את תפקיד הממונה הזמני על הטלוויזיה. תפקיד זמני זה, שכפי הנראה יתפוך לתפקיד הממושך ביותר שמישהו מילא בטלוויזיה, עורר השבוע בעייה: אלמוג יצא, יחד עם הדר חיים יחיל, יו"ר הועד המנהל של רשות השידור, למינכן כדי להשתתף שם בכנס השנתי של איגוד השידור האירופי. משם ימשיך אלמוג לחופשה פרטית קצרה. מי ימלא את מקומו של ממלא המקום ה זמני של מנהל הטלוויזיה?

הבחירה נפלה על סגנו של אלמוג, סגנ כ"ל רשות השידור, ארנון צוקרמן, שבמשך שבועיים ינהל את הטלוויזיה "על אחרייותו". אולם בין עובדי הטלוויזיה מלחשים, שוהי תקופת נסיון. אלמוג מכין את צוקרמן, בצורה רצינית ביותר, לקבל על עצמו את ניהול הטלוויזיה דרך קבע.

תדריך

✱ **פרט השבוע** (יום ד' 7/7, 20.35) המלשין — בוגד במחתרת האירית נתקף ייסורי מצפון. הופך להיות פטריט מסור, לפני שהוא מחוסל. עם ויקטור מקלגלן ו פרסטון פוסטר.

✱ **פופ באמנות** (יום ה' 8/7, 20.20) מחנוס עד מילין מונרו — על זרם הפופ ביצירותיהם של שלושה אמנים ישראלים: מיכאל אייזנמן, יואב בראל ומיכאל דרוקס.

✱ **אהבה נוסח אמריקה** (יום ה' 8/7, 20.50) שני סיפורים. האחד — האהבה והגבר האחר. לאד קלייפול מחשבות אפלות על נערות. לילה אחד כאשר הוא לוגם קפה בחברתה, צץ מן החדר השני ביל ריי גולס בחלוק רחצה ומברשת שיניים. הסי בריה של גלוריה משכנעים את אד לזמן קצר מאור. הסיפור השני — האהבה והסב תא. רות האנסון, המבקרת אצל סבתה ב- כפר הפנסיונרים, מגלה לתדהמתה כי הקונה היה עם אחד הפנסיונרים ללא כל כחנות נישואין.

✱ **ערב טוב** (יום ו' 9/7, 20.30) רבקה רו ויוסי לוי (גיטרה קלאסית) בשיחים ו נעימות בנוסח ספרדי. במאי — אילן אלדד.

✱ **פרט טלוויזיה** (יום ו' 21.30) מסידרת חקירותיו של המפקח מגרה, עם זאן רישאר.

במדינה

(המשך מעמוד 34)

לקוחות במכה אחת — כל איש עסקים היה מוכן לתת הרבה כדי לזכות בפרס זה. חברת האון, שבחלקה נפלה הזכייה הזו, פנטסטית, לא נתנה הרבה. למעשה, לא נדרשה לתת מאומה, תמורת הזכייה הנהדר.

נופש לכל החיים. בהסכם שנערך בי- זמנו בין ממשלות גרמניה וישראל, נקבע שתמורת סכום מסויים שנתנה הממשלה הגרמנית לישראל, חייבת ממשלת ישראל לספק מספר ימי נופש, מדי שנה, לכל נפגעי הנאצים, במשך כל ימי חייהם. עד שנת 1967, נהג משרד האוצר לספק בעצמו בשליחתם לנופש של הזכאים לכך. ההסדר היה שהזכאי היה יוצא להבראה, מביא קב- לה, ומקבל את הסכום לו הוא זכאי.

ב-1968 החליט האוצר להוציא מיכרו בין החברות השונות המטפלות בתיירות פנים לטיפול בנושא. במיכרו זכתה חברת האון, הגדילה בכך את מספר לקוחותיה ב-5,000.

מיכרו — אף. במרץ השנה צריך היה משרד האוצר להוציא מיכרו חדש. לפלי- את כל המקורבים לנושא, לא עשה זאת, הסתפק בהעברת שאלון בין החברות העוס- קות בכך. שוב, למרבית הפלא, זכתה חב- רת האון. צעד זה עורר שוב את זעמם של מתחריה, ואחד מהם מתכוון להגיש צו על תנאי, באמצעות עורך-הדין יהודה רסלר, נגד משרד האוצר, שינמק מדוע לא ימסור לו גם כן את הטיפול בנפגעי הנאצים.

טובה בסך-הכל. חברת האון הינה בבעלות החברה לשירותי חיפה בע"מ, שלה גם הבעלות על הסניף הראשי של ארקיע

מכיראן רוזנבלום
"אני עושה טובה למדינה"

בצפון הארץ. מנהל חברת האון, יחיאל רוי- זנבלום, המחזיק מקטרת נצחית, יליד רומני- יה בעל מצח רחב, היה בזמנו ראש המוע- צה המקומית הראשון של דימונה. הוא היה אז גם ראש המועצה הצעיר בארץ. לאחר סיכסוך עם מפא"י דאז, פרש מהחיים ה- פוליטיים.

מסביר רוזנבלום: "אני בסך-הכל עושה טובה למשרד האוצר. אני חוסך להם משי- כורת של עשרה פקידים. להחזיק פקיד זה עולה אלפים לירות לחודש למדינה. "כש- הטיפול היה בידי משרד האוצר, היה נוצר מסחר בקבלות. אדם שהיה זכאי להבראה, היה הולך לבית-מלון, משלם כמה עשרות לירות, ומקבל קבלה ששהה בבית-הבראה. כיום זה לא יכול להיות.

"פרטים על המיכרו הראשון שעשה משר- רד האוצר, לא אוכל למסור, כיוון שאני לא הייתי עדיין בחברה. החברה היתה בבעלות אחרת. אני לא יודע מה זה מיכרו. אומנם לא נערך מיכרו כמקובל, אך משרד האוצר קיבל ממשרד התיירות את רשימת המשרדים היכולים לספק בבעיה. האוצר העביר בינינו שאלון, שלא אוכל לגלות לך את תוכנו, אך הוא התייחס ליכולת המשרד לספק ב- נכים. אנחנו נמצאנו מסוגלים לכך. טיפול בנכים הוא טיפול מייגע. כל אחד חושב שמגיע לו הכל."

* משרדים המטפלים בטידור בתי מלון ובתי הבראה לנופשים, עובדים על בסיס קומסיון של בית המלון.

גרבוניים בקיץ?
כן, גרבוניים בקיץ!

המלה האחרונה של האופנה באירופה ובאמריקה היא מכנסונים עם גרבוניים בצבע המתאים. "מרסי" הכין בשבילך גרבוניים מיוחדים להוט פנטס - דקיקים לכל האורך או בגזרת ביקיני. את נראית יוצאת מן הכלל בערב (וגם ביום) עם גרבוניים "מרסי" תחת המכנסונים.

מרסיון גרבוניים

טוט
SCHAUB LORENZ

מקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

סוכן בלעדי בישראל
כנורי בע"מ פרץ 4-תא

הנהלת חשבונות
בירושלים:

פקידות כללית — 4 חודשים!
NATIONAL (I.B.M.)
כתובה במכונת — חודש!
ביח"ס "הפקיד", י. פורמן,
בצלאל 18, ירושלים

חמנוני
קיבלת
חשבונך,
פרע נא
אותו בהקדם.

זה הוא זה!
שיזוף מהיר
ונעים

אלאזים
עם
אולטרה-סול
לשיזוף ללא צירוב

Tanya

מוצר איכות של תיא עם אולטרה-סול

מלכת המים

1971

חגגים

העולם הזה

בחסות שעוני

TISSOT

השעון הנמכר ביותר בישראל

גיים ירוקות כאלה, אתם יודעים, שעובדי חברת-החשמל היו מסוגים אותן למחלקת מתח גבוה. ועוד כמה אבירים פה ושם, ההופכים אותה פשוט ללא-שיגרתית. מה עושים?

לא עושים. תמי נושאת את סבל הזוהר שלה בדומייה, וממשיכה איך שהוא. החיים, כידוע, צריכים להימשך.

■ ■ ■

היא בת 18 וחצי, גמרה תיכון, עומדת לפני גיוס, ותלמידה של לאה פלטר. 174 ס"מ, אוהבת היסטוריה, רומנים, מוסיקה שקטה דווקא, בכלל לא פופ, וסרטים. אוהבת גם לטייל, ומסוגלת להתרגש מפרח. ביחוד כשנותנים לה אותו.

אה, נכון: יש לה חבר, שנה שנייה מיני-הל עסקים בבר-אילן. רומן רציני, משהו לא רגיל. אל תשאלו. האח שלו, של החבר,

הזוהרת

שוונאת

הזוהר

מתח גבוה

מסוגלת תמי לירות מעיניה הירוקות, ביחוד כשהיא מרצינה פנים ונראית חמורת-מבע כליכך. לתמי צורת-פנים שקטה, נחבאים אל הכלים משהו, המשתנה בהתאם לאיפור. האיפור בתצלום זה הוא של "הלנה רובינשטיין".

והאח של תמי, למדו באותה כיתה. כמה הם הכירו.

■ ■ ■

מרבד זה הוא טיפוס ביישן ושקט. לא מתבלטת, ולא ניהגת להתעסף בכגדים נועזים במיוחד.

כשהתחילה אופנת המקסי, היא לא מיהרה להתעסף במקסי. כשהתחילה אופנת המיני, היא לא מיהרה להתקצר במיני. רק אחרי שאופנה חדשה מתקבלת, וההופעה בה ברורה איננה חורגת וגורפת למבטים רבלי משמעות מכיוון הסביבה האוהדת, היא מתחילה להופיע בה.

טוב — עם גוף כזה כמו שיש לה — היא יכולה להרשות לעצמה. לא חוכמה.

יש לה בעייה, לתמי אהרונסון, המועדת מספר 4 לתחרות מלכת המים. מבחינה נטורלית, היא נוטה, באופייה וביטיבועה, להתרחק דווקא מהזוהר. לא שיש לה משהו מיוחד נגדו, אלא שפשוט אין לה משהו מיוחד בעדו.

הצרה היא, שבאופן פרסונלי ואישי, היא דווקא זוהרת מאוד. יש לה שיער חום-בלונד, כזה, אתם יודעים, שמשתפך ברכות על כתפיה, וזוג עיניים.

תן לגבר-

תמי במועד פירסומת, שנועדה להדגיש את גבריות הגבר. היא נעדרת במוצרי "זוהר".

ויש לה גם חלום — לנסוע לטיול בימורה זרחיק, למה דווקא שמה? למה היא אוהבת חוויות זרות וחדשות.

וזאת גם הסיבה שבגללה היא רוצה להשתתף בתחרות. זו חתייה חדשה, ותמי רוצה להרגיש איך זה להופיע פעם על הבמה, לא באולם.

איך זה לעמוד לאור הזרקורים, לעיני קהל אלפים.

איך זה להתמודד עם קבוצת מתחרות. בקיצור — ימי יפתה-עיניים רוצה להרגיש איך אוכלים את זה. במיאכונ.

חיוך מסוים

יש לה, לתמי, שמבלבל לפעמים גם את המונה ליוה. רבים כבר שברו את הראש לפענח מה בידיה. כן לבושה תמי בבגדים "כלניה" של "גוטקס".

מי אשם יותר - סרסורי

מאת אורי אבנרי

28 ביוני - 1 ביולי 1971

אתה איש

העולם התחתון!

נתחיל ישר כרגעים המשעשעים ביותר של השבוע. על הדיכון עמד חברה הכנסת שלמה יעקוב גרוס מאגודת ישראל. הוא הציע הצעת חוק משלו - לכפות על השופטים להסיל מאסר בפועל על רועיונות.

איש אינו אוהב רועיונות ומלבד, אולי, הוונות עצמן. אפילו בעולם התחתון הם נחשבים לסוג הנמוך ביותר של עבריינים.

אולם במדינת חוק, אין המחוקק מכריח את השופט להסיל עונש מסוים. הוא קובע את העונש המירבי - וי מניח לשופט לקבוע בעצמו, על מי התרשמותו מנסיבות הדין בכל מיקרה, איזה עונש להסיל בפועל.

כך אמר גם יעקוב שמשון שפירא, שהציע להסיר את הדין הצעיר מסדר הדין. תמכנו בו, אך רציתי להוסיף משהו כלפי עצם גישתו של אגודת ישראל, המקבלת תרומות ממלכתי העולם התחתון באמריקה, והמוציאה בארץ כלוחמת נגד העולם התחתון המקומי.

לא היתה לי רשות להיכנס, ויא נותר לי אלא להשתמש בשיטה הבדוקה של קריעת הבגדים.

מה שקרה, נרשם בפרוטוקול כך: **שרמה יעקב גרוס:** ... שר המשפטים לא ענה לעניין אשר עוררתי, אנו קבענו שאין להסיל עונש מאסר עליונות על סרסורים, אולם השופטים אינם מתחשבים בקריאה זו.

אורי אבנרי: חברה הכנסת גרוס, מי אשם יותר - סרסורי הוונות או מי שהוא הבוס והמלך של סרסורי הוונות בארצות הברית, היושב בלאס וגאס ואשר אתם לקחתם ממנו כסף?

מנחם פרוש: אתה איש העולם התחתון, ואין לך זכות להיות בכנסת!

שרמה יעקב גרוס: בכל הפעם המאורגן, חברה הכנסת אבנרי, יש לך חלק נכבד. אתה דירבנת את הנוער לזנות העיתון שלך עשה זאת.

מנחם פרוש: אתה איש העולם התחתון, ואתה עוד מעז להזכיר את הדבר הזה? מאנשי העולם התחתון אפשר אולי עוד להשתחרר - ממך איננו יכולים להשתחרר. **היו"ר בריציון קשת:** חברה הכנסת, אני חושב שיתחילו לעבור את הגבול. אינני מרשה שחברי הכנסת אחד יגיד לחברה הכנסת שני שהוא איש העולם התחתון!

מנחם פרוש: כשם שאסור לו להאשים באשמה שאין זה שחרר אם הוא יודע מי הם אנשי העולם התחתון, סימן שהוא איש העולם התחתון.

היו"ר בריציון קשת: חברה הכנסת פרוש, לא ייתכן לומר דברים כאלה, וצריך לדעת את הגבולות. לא שמעתי מה אמר חברה הכנסת אבנרי, אבל שמעתי מה שאמרת, ואני קורא אותך לסדר. לא נתחיל לכנות אחד את השני בשמות עליון לדאוג לרמתה של הכנסת.

אורי אבנרי: כבוד היושב ראש, אם מותר לי לחזור על קריאת הברית שלי: האם סרסורי הוונות הוא יותר פסול מאשר זה הממונה עליו, זה השולט באימפריה של סרסורי הוונות, שחברו בלאס וגאס?

מנחם פרוש: כאשר בא אלי אדם ורוצה לתרום תרומה, אני לא שואל אותו אם הוא סרסורי הוונות. אתה מכיר אותם, אתה כסרסור, שנים זנות בישראל, יורע מי הם סרסורי הוונות, ואל תחזור ועל "עלילת הדם".

אורי אבנרי: התקפת הדיכון של חברה הכנסת פרוש היא מעוינת מאוד.

מנחם פרוש: אני רוצה שישמע מה אמרתי עליך - אתה איש העולם התחתון!

אך אפשר היה שלא לשמוע? וצה המיקרה שחברה הכנסת פרוש לא ישב באותו זמן במשבו, אלא ליד, ממש ליד אוני המית, כאשר פתח בצעקות, הדבר כימעת פוצץ את עור התוף שלי. כי לפרוש יש קול מיוחד במינו, משהו הי מזכיר צופר-ערפל של אונייה.

כל מי שנכח במקום הבין, כמובן, מדוע היה פרוש זקק לצעקות פרוצות אלה. מי שתגלה כשותף של מלך העולם התחתון האמריקאי, "דוק" סטאשר, וכבעל חברה מיטחורית

הרשומה במדינת ליכטנשטיין - מוכרח לצעוק בקול גדול, אם אינו רוצה שישאלו אותו שאלות בלתי נעימות.

שותפו של

ח"כ פרוש

לא היה זה המיקרה היחיד באותו שבוע שבו העליתי את ענייני סינדיקאט הפשע על סדר היום.

יום לפני כן, בנאומו על משרד המיסחר והתעשייה, ניצלתי את ההזדמנות כדי להניח את הדברים הבאים: **אורי אבנרי:** ... יש עניין המעורר בי דאגה עמוקה. כזוהי להורות כספי סינדיקאט הפשע לכלכלה הישראלית.

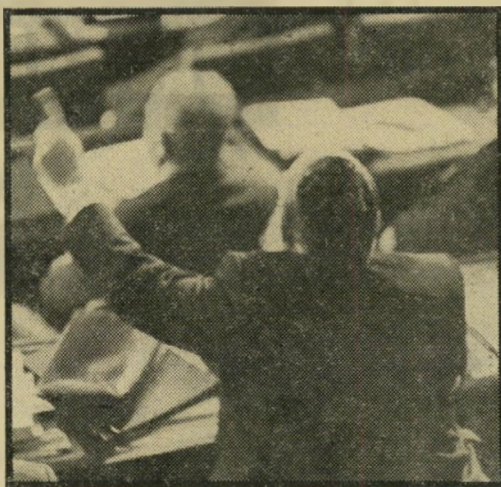
השר פינחס כפיר: חברה הכנסת אבנרי, האמן לי שאין לזה כל יסוד ושהר, אם אתה רוצה לדבר על כך בעשר הדקות שלך, לא אפריע לך, אך האמן לי שאין לזה כל יסוד.

אורי אבנרי: אזכיר כמה נקודות, וברצוני לשאול אותך על מיספר עובדות. אם בנאומו התשובה שלך תכחיש אותן, אהיה הראשון שישמח על כך.

לפני כשנתיים התפרסמו, באחד מגדולי וחשובי השבועונים בעולם, לייף, דברים על המערך הכלכלי של סינדיקאט הפשע האמריקאי, והוזכר שם שמו של אדם מסוים, המנהל בנק

מסוים בשווייץ, ושהשקיע הרבה עשרות מיליוני לירות בישראל.

בימים האחרונים יצא ספר, שכבר הוצרכתי מעל הדיכון

ח"כ מנחם פרוש בפעולה

הזה בשבוע שעבר, על חייו ופועלו של מאיר לנסקי. גם בספר זה מופיע שוב שמו של אותו איש, ואותו בנק בי שווייץ, כיצור כפשי מרכזי להשקעת רחתי סינדיקאט הפשע האמריקאי ברחבי העולם.

ועוד פרט מעניין: נציגו של אותו משקיע בישראל הוא אדם שעד יום לפני כן היה ראש שירות מלכתי מאד מאד מאד חשוב במדינת ישראל. כל זה מעורר בי דאגה עמוקה. הוזכר שמו של אדם שני, "דוק" סטאשר, זהו אדם שי השקיע בארץ סכומים גדולים, גם הוא הוזכר באותו ספר כסגנו של מאיר לנסקי, ויש אומרים שהוא הבוס של מאיר לנסקי. הוא השקיע סכומים גדולים בארץ ובישראל.

היום נוכח כנסת חברה הכנסת מנחם פרוש.

לא רציתי להזכיר את שמו בשבוע שעבר, מפני שלא היה נוכח, אבל עכשיו ישנו. הוא עשה שותפויות עם אותו "דוק" סטאשר ונכח עימו בתימלוק.

ח"כ פרוש פירס הדעה וטען שלא ידע בעת ההשקעה, כי אותו "דוק" סטאשר הוא הדמויות המרכזיות בעולם הפשע האמריקאי. הוא הוסיף לכן פיסקה המוהה, בה אמר שהוא לא עזר ל"דוק" סטאשר לקבל אזרחות ישראלית.

אם הוא לא ידע שהאיש קשור בעולם הפשע האמריקאי - מדוע לא עזר לו? מדוע סירב לעזור לו לקבל אזרחות ישראלית? יש כאן סתירה.

לאותה הידעה יש תוספת, בה נאמר שמי שעזר לסטאשר לקבל אזרחות ישראלית היה דוקא איש המפדיל, איש המפלגה המתחרה. כל זה תמוה ביותר.

יכול מישנו לשאול: מה רע בכך אם אמנם כספי אותו סינדיקאט מושקעים גם בישראל, ביחוד אם אלה כספים בממדים של עשרות ואולי מאות מיליוני דולרים?

הייתי אומר שזה רע משתי בחינות: ● מבחינה מסורתית. זהו כסף שמקורו במחשבים, בי סחיטה, ב"פרוסקשן", בפשע, במאות מועשי רצח ידועים. עם כל כמיהתנו למשאבים חדשים לבניית מדינתנו, לא זהו הי מקור שממנו אנחנו רוצים לינוק.

● השקעת כספים בפכומים בליכך גדולים בארץ יוצרת תלות מסויימת בבעלי הכספים,

במקורות הכספים, ולא הייתי רוצה שישראל תהיה תלויה באיגרון של פשע, גדול ככל שי יהיה.

על כך ענה השר פינחס כפיר, בו במקום, בהכחשה שהיתה תקיפה, אך לא לגמרי חדימשמעית.

השר פינחס כפיר: כבר בראשית דברי אני רוצה להתייחס להשקעות שמייחסים למר לנסקי בארץ.

אחד העיתונים, שאיבד לטפל בו, כתב שנפגשתי עם מר לנסקי ודנתי איתו על השקעות. אותו עיתון הוא עיתון יומי, חברה הכנסת אבנרי, כדי שלא תחשוב שאני מתחמס לעיתון שלך.

הידיעה הזו מצוצה מן האצבע. אין לה שחר. זה שקר. עד שלא קראתי בעיתון, לא ידעתי שנסקי נמצא בארץ. אני גם לא חייב לדעת. זה עניינו של משרד הפנים, ולא שלי.

לא נתקלתי בו, לא נפגשתי איתו, ולא דנתי איתו. זה שייך לסיפורי בדים אחרים. לא רק אני לא נפגשתי איתו, כי אם שום איש ממשרד המסחר והתעשייה לא נפגש איתו, וגם לא מן האוצר.

גם אם היה בא מישנו ומציע לי הלוואה גדולה לארץ, והיה לי החשד הקטן ביותר שהוא מן החוגים האלה, לא הייתי נוגע בכסף.

שאלת על איש-עסקים שיש לו בנק, ולא הזכרת את שמו בשעתו עניתי לשאלתה שלך. חברה הכנסת אבנרי ואמרתי שזה לא נכון. אם זה טוב מופיע בעיתון כלשהו, אני לא האיש שיש לו שייכות לזה. במידה שאני יכול להעיד על

אדם בתום לב, הרי שלאדם זה יש השקעות, וזה בנק בשווייץ, והוא עסקן ציבור ואיש טוב. מדוע צריך להיות לו קשר עם המאפיה? לי לא מובן דבר זה. אתה לא הזכרת שמות, גם אני לא אזכיר שמות. לי, על כל פנים, לא היה בזה רבב.

אילו עסקי עם המאפיה, היה בזה יותר מרבב. לא קראתי. אינני יודע מיהו סטאשר, מהו סטאשר, ובמה השתתף. לא לי העניין. לממשלה אין בשום צורה ובשום אופן - לא באמצעות מתחמים ולא בצורה ישירה - קשר עם העניין הזה. אני קובע זאת בהדאות.

אבא אבנרי

מתרגז שוב

אבא אבנרי אינו אוהב לנאום בפני אולם ריק. חברי הכנסת כבר התרגלו למצב זה, אבל שרי החוץ עדיין מתרגז - ביחוד כשעליו לפנות אל מצפון העולם.

שש סיעות - ובכללן סיעתנו - הגישו הצעות דחור פות לסדר היום בעניין המישפטים נגד יהודי ברית המועצות. שש סיעות אלה נוונות ביחד למעלה מ-100 חברים-כנסת. אבל כשהובא העניין לדיון, נכחו בכנסת פחות מ-20 איש.

אבן הגיב על כך. הוא הזכיר את דרישתה של אסתר רזיאל-נאור להזעיק את הפרלמנטים של העולם, ושאל: איך אפשר להזעיק, כשהכנסת עצמה אינה מזדעקת? למען ההיסטוריה, הנה רשימת הח"כים שנכחו בי אותו רגע באולם. נוסף על אבא אבנרי ויו"ר הישיבה (שלמה רוזן ממ"מ):

המערך: ברעם, זכין, גז, ששון, ביבי, מרדכי עזי פרי, גחיל, הלוי, שכטרמן, רזיאל-נאור, המפדיל: בן מאיר, סנהדרין, פרידמן, לעי, האוזנר, ע"מ, הורון, ביבי, הראל, העולם הזה, אבנרי, המרכז החופשי: שוסטק, תמיר.

בסוף הכל: 18. נעדרו כליל רק"ח, אגו"י, פא"י, מק"י.

בעת הדיון, התווכחתי עם קודמי, שמואל תמיר, שי טען, למעשה, שאין לקשור קשרים דיפלומטיים עם ברית המועצות. שאלתי: "האם יורע או יוטב ליהודי ברית המועצות, אם דגל ישראל יתנופף שוב בחוצות מוסקבה?"

שרי החוץ הצטרף בתשובתו לדעתי, ואף חזר כימעט מילולית (אבל ביתר אריכות, ובשפה הרבה יותר יפה) על טענותי, שדוקא ישראל מעוניינת לקבוע את הי עקרונ ששם חילוקי-דעות רעיוניים או מדיניים אינם מצדיקים ניתוק-יחסים ואי-הכרה הדדית בין מדינות קיימות.

לעומת זאת, לא התייחס אבנרי לטענותי ששליחות הי שליח הסובייטי בארץ חובלה בנתכונן על-ידי חוגים מסויימים בממשלה.

שבוע עבודה של

חמישה ימים

הפונקציה העיקרית שלנו בכנסת היא להתסיס, לשי בור מוסכמות, ובעיקר - להעלות רעיונות חדשים. השבוע זרקנו לחלל הכנסת רעיון חדש - ובכך התי חילה מערכה חדשה, שבדואי תימשך שנים.

הנושא: שבוע-עבודה של חמישה, במקום שישה ימים.

הפונקציה העיקרית שלנו בכנסת היא להתסיס, לשי בור מוסכמות, ובעיקר - להעלות רעיונות חדשים. השבוע זרקנו לחלל הכנסת רעיון חדש - ובכך התי חילה מערכה חדשה, שבדואי תימשך שנים.

הנושא: שבוע-עבודה של חמישה, במקום שישה ימים.

הפונקציה העיקרית שלנו בכנסת היא להתסיס, לשי בור מוסכמות, ובעיקר - להעלות רעיונות חדשים. השבוע זרקנו לחלל הכנסת רעיון חדש - ובכך התי חילה מערכה חדשה, שבדואי תימשך שנים.

הנושא: שבוע-עבודה של חמישה, במקום שישה ימים.

הפונקציה העיקרית שלנו בכנסת היא להתסיס, לשי בור מוסכמות, ובעיקר - להעלות רעיונות חדשים. השבוע זרקנו לחלל הכנסת רעיון חדש - ובכך התי חילה מערכה חדשה, שבדואי תימשך שנים.

הנושא: שבוע-עבודה של חמישה, במקום שישה ימים.

הפונקציה העיקרית שלנו בכנסת היא להתסיס, לשי בור מוסכמות, ובעיקר - להעלות רעיונות חדשים. השבוע זרקנו לחלל הכנסת רעיון חדש - ובכך התי חילה מערכה חדשה, שבדואי תימשך שנים.

הנושא: שבוע-עבודה של חמישה, במקום שישה ימים.

הפונקציה העיקרית שלנו בכנסת היא להתסיס, לשי בור מוסכמות, ובעיקר - להעלות רעיונות חדשים. השבוע זרקנו לחלל הכנסת רעיון חדש - ובכך התי חילה מערכה חדשה, שבדואי תימשך שנים.

הנושא: שבוע-עבודה של חמישה, במקום שישה ימים.

זונות או שותפו של מלך הפינוע?

אם כן, היתה הממשלה צריכה להשיב לברכה: "אנחנו, הישראלים מוכרחים להצטיין באילתור, משום שאנחנו יותר מדי מטומטמים מכדי לתכנן ולארגן".

אנחנו נאלצים לאלתר, ולא רק לאלתר, כי אם "לחלטר", מלשון "חלטר", כי איננו מסוגלים, בשום שטח, לראות את הנולד, לארגן מראש ולתכנן מראש.

סדרת החלטות בשטח השיכון...
היו"ר טובה סנהדראי: אולי תשתמש ב"מילה עברית?"

אורי אבנרי: החלתי וידעתי איך אומרים זאת בעברית. אפילו אני יודע באיזו שפה קיימת מילה זו. נדמה לי ברוסית. על כל פנים, זוהי מילה פרלמנטרית.

במשך שנים פשט בגופנו הסרפן של שכונות העוני. במשך שנים היו לנו משפחות מרובות-ילדים, והממשלה עודדה אותן להוליד עוד יותר. כל שנה נישאו זוגות חדשים. מדי שנה חזרו חיילים הביתה.

כל זה לא היה בגדר סוד, אבל כל זה לא היה נושא לתיכנון.

בנאומי היום אמר שר השיכון כמה פסוקים מדהימים: "אין ענף הבנייה ערוך לריבוי כזה".

האמנם? איזה ריבוי? ריבוי של משפחות, ריבוי של זוגות צעירים? משרד השיכון לא ידע, והממשלה לא ידעה, שמתחתנים בארץ? ועוד אמר: "חסר לנו גם עכשיו מידע על זוגות צעירים". אינו מין ממשלה זו, שחסר לה מידע בסיסי כזה על מיבנה החברה הישראלית?

אריעזר שוסטק: הצרכים מתרחבים.
אורי אבנרי: האם היה זה סוד שאנשים מתחתנים זקוקים לדירות? האם זה סוד שכאשר ש עלייה גדולה זקוקים לדירות? האם זה סוד שבתיס מחמוסטים, ששכונות עוני מידרדרות והולכות, ויש צורך בשיכונים?

היה תירוף לכל: התותחים רעמו בתעלה, וכידוע, כאשר התותחים רועמים, שותק השכל הבריורקרי.

והנה פתאום השתנה הכל: התותחים הדלו לרעום, ובמ קומם צועקים המפנינים.

תקציב הביטחון לא קטן. להיפך, הוא ממשיך לגדול, למרות שהתותחים חדלו לרעום. אבל פתאום נמצא הכסף, בן לילה ממש, לשיכון אלפי משפחות נוספות. איך נמצא הכסף? מניין באו גזאות המיליונים, כאשר את מול לא היתה אף אגורה אחת?

פעל כאן הכלל הישראלי שעמד במיבחנו המציאות: מאמר אחד בעיתון שווה מאה נאומים בכנסת; והפגנה קטנה אחת כרחוב שווה מאה מאמרים.

מה השתנה? היו הפגנות, הופיעו הפנתרים השחורים. וההפגנות של הפנתרים השחורים הכריחו את הממשלה לראות מה קורה, ופתאום היא נוכחה לדעת שהיא עומדת על עברי פי פחת של תהום סוציאלית, עם אספקטים עד תיים חכורים מאוד. ולפי מיטב כושר האילתור, או כישרון החלטורה, נמצא פתאום הכסף, שלא היה עד אתמול, והי מכונה הגדולה התחילה לפעול.

על זה אפשר רק לברך: מוטב מאוחר מאשר לעולם לא. אבל, בכוד היושבת ראש, האם זה באמת מספיק? האם זה באמת הפיתרון?

לא ברחתי מן הנקודה העקרונית, העומדת כרגע לנגד כל אדם צעיר בישראל: זכויות העולים מול זכויות בני הארץ.

אורי אבנרי: ... אני רוצה להגיד כאן כמה דברים פשוטים, אבל בנימה של תעמולה, כי אם בנימה של הגיון. אנחנו ארץ של עלייה. כולנו רוצים בעלייה.

אולם שום מדיניות של עלייה לא תעמוד כי מיבחנו, אם בנייהארץ אינם מקבלים את מה שמקבל העולה החדש. אני טוען שזהו כלל יסודי של הגיון מדיני וחברתי.

חייל החזר מן החזית, אחרי שלוש שנים של שרות, בי סכנה, בחום, בקור, בגשם, אל פינה בחדר של משפחה מרובת-ילדים, בשכונת עוני, ומולו קם שיכון מבהיק לעולים חדשים — חייל זה לא יעמוד במיבחנו. זה נוגד את הטבע וזה לא יחזיק מעמד. שום אידיאולוגיה לא תחזיק כאן מעמד.

עוד לפני שפרצה הסערה של הפנתרים, עוררה סיעתנו בכנסת בעייה זו. הצבענו על הסכנה המתקרבת, ותבענו זכויות לחיילים המשתחררים.

העלינו הצעת חוק צנועה מאוד: להעניק לחייל משתחרר פטור ממיסים, שיהיה שווה לפטור שמקבל עולה חדש. הי כונה היתה להשתתף את זכויותיהם של חיילים משתחררים לזכויותיהם של עולים חדשים.

הצעה זו הורדה כמעט פהאחד מעל סדר-היום של הי כנסת. בינתיים קם ועד של חיילים משתחררים. נתנו יד להקמתו, והדרישה הזאת של חיילים משתחררים, ושל בני הארץ ובני העלייה הקדומת בכללם, להשתתף את תנאיהם לתנאי העולים החדשים, לתת להם אותה הזדמנות ואותה התחלה בחיים כמו לעולים החדשים — תביעה זו תעלה ותתחזק, והיא תעמוד בפני הממשלה.

כמה נקודות חיוביות בגישתו של חברי-הסיעה-לשעבר (ב"רפי). הוא טען שיש לשנות את החוק, לאסור שביתות פראיות, ואולי אף ללכת בדרך המאפשרת לכנסת לקבוע בעצמה תנאי-עבודה בכוח החוק.

בסוף הציע — לדחות את ההצבעה.

במערך קמה סערה. יו"ר הישיבה, שלמה רוזן ממפ"ם, העמיד להצבעה אם לדחות את ההצעה או לא. הצבעתי יחד עם רוב אנשי המערך נגד אלמוגי וכל הימין. אך ברוב של קול אחד (17 נגד 16) הוחלט לדחות את ההצבעה, וכך נמנעה הורדתה מסדר-היום.

זה הרגיו את אנשי השמאל במערך. בו במקום החליטו להתנגס בחבריהם, שדפקו אותם. איך? שטוס מאד: לחזור על אותו טכסיס לגבי הצעת-החוק שלי, שעמדה לעלות כעבור כמה דקות, ולדחות את ההצבעה גם עליה. הסכמתי לכך ברצון. כי הצבעה באותו יום — פירושה

השר ויקטור שטייטוב ואשתו

היה הורדה מסדר-היום. דחיית ההצבעה למועד מאוחר יותר — נתנה סיכוי להפעיל את דעת-הקהל, לגרום לדיון חוזר בסיעות, ואולי סיכוי לשהו להצברת ההצעה.

בשביל ויקטור שטייטוב היתה זאת הצלה, כי הוא היה במצב אומלל למדי.

אין זה סוד ששטייטוב, כמו כל אנשי מפ"ם, תומכים בעקרון הצעת-החוק שלי. והיה גם דעת צמרת משרד-הבריאות, וכל הרופאים החשובים במדינה. כולם מחייבים את הי עיקרון של היתר להפלות מלאכותיות בהשגחה רפואית. למעשה, שימשה סיעתנו דוברת להשקפתם.

אולם בעיקבות ההחלטה ההפוכה של המערך, נאלץ שטייטוב להכין נאום בו עמד להסביר מדוע הוא מציע להסיר את הצעתו מסדר-היום, למרות שהוא תומך בה. בעצם. ההסכמה לדחות את ההצבעה, הצילה אותו ממצב צגום זה. אחרי שהשמעתי את נאומו (ראה הנידון), קם שטייטוב, הצביע על האופי המורכב של הנושא, על הנימוקים בעד ונגד, וסיים:

ויקטור שטייטוב: ... אני מקבל על עצמי לפעול לקיום ביורור מקיף ומוסמך בנושא זה בהקדם, במיסגרת ועדה מיקצועית רחבה מיוחדת, שאציע להקים.

לעצם הצעתנו של חברי-הכנסת אבנרי, היות ואני מבין אותה ומאמין לה, אבל נתעוררו גם בעיות של גישה שונה של חברי-כנסת רבים לנושא זה — הייתי מציע, אם חברי הכנסת הנכבד יסכים, לדחות את ההצבעה על הצעתנו.

אורי אבנרי: אני מסכים שההצעה תידחה לכל מועד אחר, ששר-הבריאות ימצא לנכון.

הפעם התרגזו הדתיים וחבריה-הכנסת השמרניים האחרים, אבל זה לא עזר להם. נערכה הצבעה על השאלה אם לדחות את ההצבעה — וברוב גדול הוחלט לדחות.

זוגות צעירים

שיטת החלטות

לאחרונה אימצו לעצמו שר-השיכון, זאב שרף, מינהג שיש גם לראש-הממשלה. כאשר אני מתחיל לנאום על עניינים, הוא קם בעצבנות, ניגש לדלת, מדליק לעצמו סיגריה ועומד שם.

אני נגד מינהג זה, מפני שעישון סיגריות מזיק לבריאות. אבל אין לי ברירה אלא לעצבן את השר. עשיתי כך השבוע, בוויכוח על משרד השיכון:

אורי אבנרי: לפני כמה ימים באו אל מנהל המוסד הגרמני המאונן את האולימפיאדה במינכן, ובירכו אותו על כושר-האירגון הגרמני.

הוא השיב: "אנחנו, הגרמנים, נאלצים להצטיין באירגון, משום שאנחנו מטומטמים מדי מכדי לאלתר".

שרהשיכון: ביקש היום שנבדק את ממשלת ישראל על החלטתה הזאלתרת לשנות את מדיניות השיכון, לטובת זוגות צעירים.

ניצחתי למטרה זו את הדיון על משרד המסחר והתעשייה:

אורי אבנרי: ... העולם המתפתח, כבוד שר-האוצר, עובר יותר ויותר לשבוע עבודה של חמישה ימים. המחקר רים הוכיחו שבשכונות עבודה בן חמישה ימים, שמיספר שעות העבודה בו אינו פחות משבוע עבודה של שישה ימים, מגביר את חדת-העבודה, וממלא גם את פריון העבודה.

כאשר ניתן לאדם לנחה, לבלות, להינפש יומיים בשבוע, חזקה עליו שיעבוד יותר טוב בשאר השבת הימים, אפילו אם באותם חמישה ימים אין הוא עובד שמונה, אלא תשע שעות.

... הייתי רוצה לשאול את שר המסחר והתעשייה: האם נבוכה האפשרות להעביר את המשק הישראלי לשבוע עבודה של חמישה ימים? האם נערך בכלל מחקר על כך — מה הוא יעלה, מה הסיכויים לכך, ומתי?

פינחס ספיר התנגד לכך בחריפות, בטענה שזה יוריד את פריון-העבודה. דומני שאין הוא מעודכן במחשבה המודרנית על נושא זה. על כל פנים, לא נואשתי רי הגשתי את הצעת-ההחלטה הבאה, שנדחתה (כמובן): שיטת העולם הזה — כוח חרש מצויה לסיכום הדיון: (א) הכנסת קוראת לממשלה לבדוק את האפשרות לעבור לשבוע-עבודה של חמישה ימים, ולהתחיל בהכנות המת אימות לכך.

זוהי רק הירייה הראשונה.

תירוית יותר

תקבל פחות

בהקשר לאותו נושא — הגברת פריון העבודה — ירתי לנקודה שהיא פחות מקורית, אך הלווצה על ינים במדינה: שיעורי מס-ההכנסה, המקלקלים את החשק לעבודה.

אורי אבנרי: כל מי שעומד במערכת העבודה יהי ייצור יודע שנוצר מצב שהדעת אינה יכולה לסבול אותי, והוא: שבגלל מיבנה מערכת המיסים אנשים אינם רוצים לעבוד. ודקא אותה שיכבה של אנשים, שביוזמה שלה וב מאמץ שלה תלויה העבודה של רבים-רבים אחרים.

אחיה שיכבת-ביניים של סכנאים, מנהל-עבודה, מנהלים בדרג נמוך ואולי אפילו בינוני, שבטיב עבודתם וטיב יוני מתם שלהם תלויה הפעלת מאות אלפי עובדים אחרים — הם נמצאים במצב שכל תוספת למשכורתם היא כימעת בבחינת קנס. לא כדאי להם לקבל תוספת.

עובד מסוג זה, המבקש עבודה, אינו שואל: כמה תשלם לי? אלא: איך תשלם לי, מעל לשולחן או מתחת לשולחן? כמה ייחשב למשכורת וכמה ייחשב בצורה אחרת? מעביד הרוצה להקפיד גם על החוק, כמעט יאנו יכול עוד להת- חרות בשוק-העבודה עם מיפעלים נורמליים, המשלמים כיום את השכר לעובדים מסוג זה בצורה של הטבות, המשוחרי על בצורה זו או אחרת ממס הכנסה.

רוח השיב שפיר שהוא שוקל הורדת מיסים לגבי שעות נוספות ושכר-עידוד — צעדים בכיוון הנכון, אם כי בוודאי אינם מספיקים.

איך לא הופל

עניין ההפלות

העניין החשוב ביותר שלנו השבוע היה גורל הצעת-החוק שלני לבטל את האיסור ההפליה על הפלות מלאכותיות. אנו רואים בכך תרומה חשובה שלנו לתיקון החוק הי פלילי, ולרפורמה כללית של החוק הישראלי, ברוח המוסר המודרני. לכן הקדשנו מחשבה רבה מאוד לטאקטיקה הפרי למנטרית הדרושה להשגת המטרה.

תחילה הגשנו את ההצעה כחלק מהצעת-החוק, בה הצענו גם להתיר יחסים הומוסקסואליים בין מבוגרים. אולם אחרי שורה של שיחות של אמנון ויכרנו עם אנשים שונים בי צמרת המישפטיות, הגענו למסקנה שכדאי להפריד בין שני הנושאים, לטובת שניהם. לכן העלינו תחילה את ההצעה בעניין ההומוסקסואלים. רוב הסיעות נתנו להצביעה חופשי הצבעה. אך העניין הורד, כידוע, מסדר-היום.

הפעם נראה המצב תחילה קשה עוד יותר. לפני חודש התכנסה סיעת המערך, ואחרי דיון ארוך החליטה להוריד את ההצעה מסדר-היום, וגם לא להתיר חופשי-הצבעה.

דחינו אז את העלאת הצעתנו לשבועיים. ערב הדיון, הת כנסה סיעת המערך שוב, והפעם היתה הישיבה גם ארוכה וגם סוערת. מפ"ם ואחרים חייבו את הצעת-החוק שלנו. בסוף הוחלט לאפשר לחברי הסיעה, התומכים בהצעתנו מנימוקי מצפון, להימנע מהצבעה — אך לא להצביע בעדה. בבוקר אותו יום היה, על כן, ברור לנו שהצעתנו תוסר ברוב גדול מסדר-היום. אולם הדברים התגלגלו אחרת, בצורה המראה איך שולט לא פעם המיקרה על עניינים חשובים.

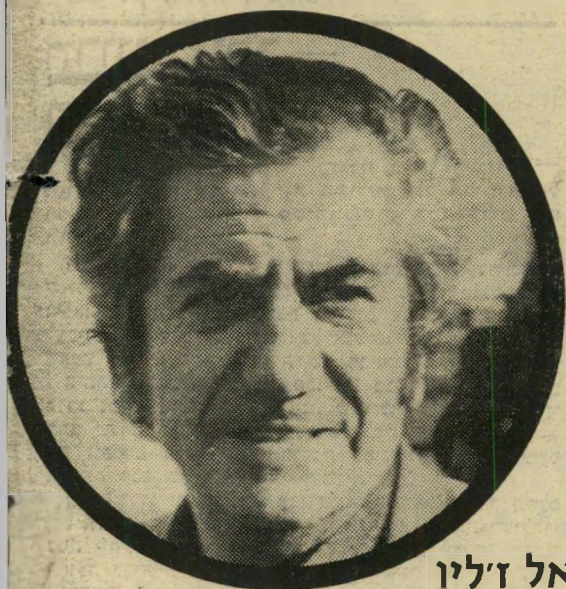
באותו בוקר העלה מאיר אביזוהר (ע"מ) הצעת-חוק למען בוררות-החובה. היה ברור שההצעה תוסר מסדר-היום, ועל כך גם הוסכם בסיעת-המערך.

אולם כאשר קם שר-העבודה יוסף אלמוגי להשיב, מצא

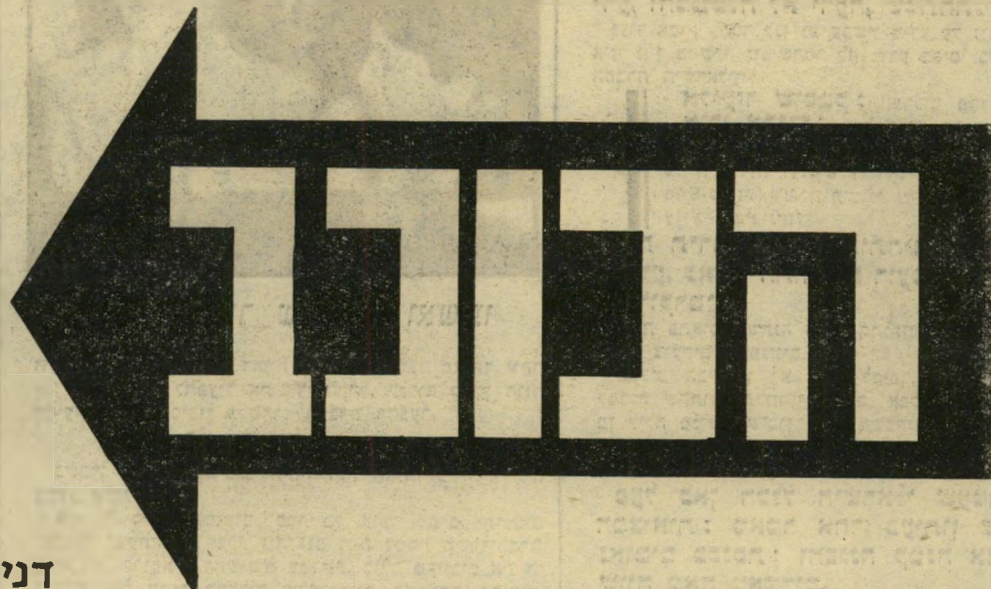

רחל המרחלת מגלה:

**מה קרה לשחקן
דניאל ז'לין בישראל?**

דניאל ז'לין

קיבל התקפת לב

פרדריקה סגל

